

304

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ῆ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΩ ΚΛΙΜΑΤΙ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΙΣΧΥΟΥΣΗΣ

ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΜΕΤΑ

ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΩΝ ΠΡΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΝ
ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ

ΥΠΟ

ΞΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΓΡ. ΤΑΠΕΙΝΟΥ

διδάκτορος τᾶ Νομικά καὶ δικηγόρου παρ' ἅπασιν
τοῖς Πατριαρχικοῖς Δικαστηρίοις

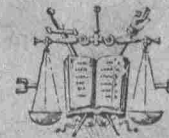
ΤΕΥΧΟΣ Α'.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΥΠΟΙΣ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΣΝΑΚΟΥ

Ἀδεία τοῦ Σεβ. Αὐτοκρατορικοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας
ὕπ' ἀριθ. 534 καὶ ἡμερομ. 13 Σεβτιούλ ἐξέδελ 1312 (6 Ἰουλίου 1894)

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1894

~~~~~

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΗ

ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΙ

ΤΩ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ,

ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ,

ΝΕΟΦΥΤΩ, ΤΩ, Η'

ΩΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΔΕΙΓΜΑ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟΥ

ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΥΪΚΗΣ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ

ΒΑΘΥΣΕΒΑΣΤΩΣ ΑΝΑΤΙΘΕΑΜΕΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ τῶν δικῶν πρόσφορος καὶ ἐπιτυχὴς διεξαγωγή ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς ἀναντιρρήτως τὴν σύντονον γνῶσιν τῶν δικονομικῶν κανόνων, καθ' οὓς τὰ ἐκάστοτε διαφόροις δικαστηρίοις ὑποβαλλόμενα δικόγραφα δέον ἵνα συντάσσονται, ἔτι δὲ καὶ τῶν διατυπώσεων αἰτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς τὴν εὐρυθμίαν, κανονικὴν καὶ ἄπταιστον λειτουργίαν τῶν ἐκασταχοῦ δικαστηρίων τῶν ἐπιλαμβανομένων τῆς νομίμου διεξαγωγῆς καὶ διεκπεραιώσεως τῶν ὧν ἐπιλαμβάνονται δικῶν τούναντιον ἢ τῶν δικονομικῶν θεσμῶν παρόρασις, τεθέντων, ὡς εἰκὸς, πρὸς τήρησιν τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ ρυθμίσεως τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐνεργείας δικαζόντων τε καὶ δικαζομένων, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ δίκαια ἐκάστου παραβιάπτει διὰ τῆς πλημμελοῦς συντάξεως τῶν δικογράφων, καὶ τῆς ἀτάκτου, οὕτως εἰπεῖν, ἐπομένως προσφυγῆς εἰς τὰς δικαστι-

κὰς ἀρχὰς, ἀφ' ἑτέρου δ' εἰς δεινὴν ἐμβάλλει σύγ-
χυσιν τοὺς δικάζοντας, προσομοιάζοντας τότε τοῖς
νυκτὸς ἐν τρικυμιώδει πελάγει διαπλέουσιν ἄρεν
πυξίδος καὶ ἔρματος· ἀπόδειξις τοῦ τοιούτου ὑπάρ-
χει ἢ ποικιλότροπος καὶ ἀκαρόριστος ἔκδοσις
ἀποφάσεων παρ' ἐνίων Ἐκκλησιαστικῶν ἢ Μικτῶν
Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Θρόνου, αἵτινες ἐφρεσιβαλλόμεναι ἐν τοῖς ἀνωτά-
τοις Πατριαρχικοῖς Δικαστηρίοις, ἢ ἀναιρεσιβαλ-
λόμεναι ἀκυροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ σπου-
δαία βλάβῃ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἱκανῇ ἀπω-
λείᾳ χρόνου καὶ δαπανῶν, ὡς μὴ τηρουμένης ἐν
αὐταῖς δικονομικῆς τιμῆς ἀκριβείας καὶ τάξεως,
οὐδὲ καταβαλλομένης προσοχῆς εἰς τὴν ὀρθὴν καὶ
ἄπταιστον διαδικασίαν τῆς ἥς ἐπιλαμβάνονται
ὑποθέσεως.

Τὰ ἄτοπα ταῦτα ἀπὸ πολλοῦ συνροῶν καὶ ἐκ
πέρας γινώσκων, ἅτε ἐνασχολούμενος ἰδίᾳ εἰς τὴν
νομικὴν ὑπεράσπισιν ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς
τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Πατριαρχικῶν δικαστηρίων
καὶ τῶν Μητροπολιτικῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ Μι-
κτῶν ἔγνω ἵνα συντάξω ἐρμηνείαν τινὰ τῆς
ἰσχυούσης ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ δικο-
νομίας, πρὸς τὴν ταύτη συμμόρφωσιν καὶ τῶν τῷ
κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὑπαγομένων
Ἐπισκοπικῶν καὶ Μητροπολιτικῶν Δικαστηρίων.

Πρὸς τῇ ἐρμηνείᾳ ταύτῃ οὐδαμῶς ὤκνησα ἵνα
μνημονεύσω καὶ τῆς ἐπικρατούσης σταθερᾶς Νο-
λογίας ἐν τε τῷ Σεβ. Ἐκκλησιαστικῷ Δικαστηρίῳ
τῶν Πατριαρχείων ἐν ζητήμασιν ἐν οἷς ἀδύνατος
τυγχάνει ἡ ἐφαρμογὴ διατάξεων τιμῶν τῆς ἐν
χρήσει Ἐμπορικῆς Δικονομίας, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀ-
νωτέροις τούτου δικαστηρίοις, ἥτοι τῇ ἀγίᾳ καὶ
ιεράᾳ Συνόδῳ καὶ τῷ Σεβ. Διαρκεῖ ἐθνικῷ Μικτῷ
Συμβουλίῳ, ἅτινα εἴτε ἐν τῇ ιδιότητι Ἀρείου Πά-
γου, εἴτε ἐν τῇ ιδιότητι Ἐφρετέων ἀπεφάνθησαν
ἐπὶ διαφορῶν δικονομικῶν ζητημάτων.

Ἐπὶ τούτοις δὲ πρὸς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν
διαφορῶν δικονομικῶν διατάξεων καὶ πληρεστέραν
κατανόησιν τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν καὶ τοῦ τρόπου
καθ' ὃν συνιστᾶται ἡ σύνταξις διαφορῶν δικογρά-
φων καὶ δικαστικῶν πράξεων, δημοσιεύω διάφορα
σχέδια ἀγωγῶν, κλητεῦσεων, ἀνακοπῶν, ἐφέσεων,
ἀναψηλαφήσεων καὶ ἀναρρέσεων, ἔτι δὲ καὶ σχέδια
ἀποφάσεων ἐρήμην, κατ' ἀνακοπὴν, ἔφειν, ἀνα-
ψηλάφησιν καὶ ἀναίρεσιν, πληρεξουσίων, προτά-
σεων καὶ ἐγγυητικῶν κατ' ἔφειν καὶ ἀναίρεσιν,
ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ, καίτοι τοῦτο ὑπερβαίνει προ-
φανῶς τὰ ὅρια τῆς ἐπιχειρουμένης παρ' ἐμοῦ δι-
κονομικῆς ἐρμηνείας, καὶ διάφορα σχέδια διαθη-
κῶν, προικοσυμφῶνων, αἰτήσεων καὶ ἀποφάσεων
νιοθεσίας, καὶ πιστοποιητικῶν κληρονομίας, βα-

πίσεως, συγγενείας, θανάτου καὶ παντὸς ἑτέρου
 εἰδους, εἴτε συμβολαιογραφικῶς ἐν τοῖς Πατριαρ-
 χείοις καὶ ταῖς ἱεραῖς Μητροπόλεσι συντασσομέ-
 νων, εἴτε ἔξωθεν ὑποβαλλομένων πρὸς ἐπικύρωσιν,
 ἀφορμώμενος ἐκ τοῦ σκοποῦ ὅπως φανῶ ὡφέλιμος
 τοῖς ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τὸ δικονομικὸν τοῦτο ἐργει-
 ρίδιον, ὅπερ ἐκδίδεται σὺν Θεῷ ἐν δυσὶ τεύχεσι.

Τὸ σμικρὸν τοῦτο ἔργον ἐπιχειρήσας οὐδόλως
 φρονῶ ὅτι κατήρτισά τι τέλειον, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι
 παρέχω κατὰ τὸ ἐνὸν εὐκολίαν τινὰ εἰς τοὺς πρω-
 τοπείρους, πρὸς τὴν ὀρθὴν ὅσον ἔνεστιν ἐφαρμο-
 γὴν τῶν διατάξεων τῆς ἰσχυούσης ἐν τοῖς Πα-
 τριαρχείοις Ἑμπορικῆς Δικονομίας, καὶ τὴν συ-
 στηματικωτέραν σύρταξιν τῶν ἐκάστοτε ἀναγ-
 καιούντων δικογράφων, ἐφ' ᾧ καὶ ἐξαιτοῦμαι τὴν
 ὁλως ἐπιεικῇ καὶ ἀκαδημαϊκῇ ἐπ' αὐτοῦ τῶν ἀρ-
 μοδίων κρίσιν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1894.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΓΡ. ΤΑΠΕΙΝΟΣ

Διδάκτωρ τῶ Νομικῶ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΓΩΓΩΝ.

Πᾶσα ἀγωγή συντάσσεται ἐγγράφως, δέον δὲ ἵνα
 περιέχῃ τρία τινὰ στοιχεῖα ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα πρὸς
 ὑπάρξιν αὐτῆς : 1] ἱστορικὴν αἰτίαν, ἥτοι ἔκθεσιν καθα-
 ράν τῶν γεγονότων, ἐφ' ᾧν στηρίζει τις τὰ διὰ τῆς ἀγω-
 γῆς ἐπιδιωκόμενα δικαιώματα αὐτοῦ. 2] νόμιμον λόγον,
 ἐφ' οὗ στηρίζει τὰς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ. 3] τὴν αἴτησιν,
 ἥτοι τὸ τί ζητεῖται δι' αὐτῆς. ἐννοεῖται δὲ ὅτι αἱ αἰ-
 τήσεις δέον, ἵνα ᾧσιν ὠρισμέναι, σαφεῖς καὶ ἄνευ πλεο-
 νασμῶν. προσέτι ἡ ἀγωγή πρέπει νὰ ὀρίξῃ τὸ δικάσον
 Δικαστήριον, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα
 καὶ τὴν κατοικίαν ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων ἐνάγοντός τε
 δηλονότι καὶ ἐναγομένου, καὶ πρὸς τούτοις ἵνα περιέχῃ
 τὸν τόπον καὶ τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν συνετάχθη, καὶ
 τελευταῖον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐνάγοντος, ὅστις. ὅταν
 ἀγνοῇ γράμματα, δύναται ἵνα σημειώσῃ δι' ἄλλου τὸ

ὄνομα αὐτοῦ καὶ νὰ θέσῃ κάτωθι αὐτῆς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἢ τὴν ὑπογραφήν τοῦ πληρεξουσίου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ὅταν οὗτος ἔχῃ τακτικὸν πληρεξούσιον ἔγγραφον ἀρμοδίως ἐπικεκυρωμένον, Ἀγωγή μὴ περιέχουσα τὰ ἀνωτέρω κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τῆς ἐν χρήσει ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐμπορικῆς Δικονομίας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Πρὸς πλείονα διασάφησιν παρατιθέμεθα ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς ὑποδείγματα ἀγωγῶν.

ΑΓΩΓΗ

Ν. Π. γεωργοῦ, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, κατοικοῦ Μάλτεπε τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος,

κατὰ

Κ. Γ. ὑπηκόου ὁμοίως ὀθωμανῆς, κατοικοῦ αὐτόθι, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης,

περὶ

χορηγήσεως ὑπεσχημένης προικὸς

ἐνώπιον

τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην Γέροντα ἅγιον Χαλκηδόνος κύριον κύριον Ἰωακείμ.

Σεβασμιώτατε,

Ἡ ἀντίδικός μου Κ. Γ. ἐπὶ τῇ νομίμῳ συζεύξει μου μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Α. γενομένην πρὸ ... περίπου

ἐτῶν, ὑπέσχετο ἀγράφως ἵνα χορηγήσῃ μοι λόγῳ προικὸς καὶ τραχώματος ἡμίσειαν οἰκίαν μετὰ τοῦ ἀναλογοῦντος αὐτῇ ἡμίσεως κήπου, κειμένην ἐν Μάλτεπε κατὰ τὴν ὁδὸν ... ὑπ' ἀριθμὸν ... , ἐγγεγραμμένην δὲ νῦν δι' ἐπιστήμων τίτλων ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ἡ ἀντίδικός, καίπερ ἔκτοτε παρελθόντος τοσοῦτου χρόνου, ἀρνεῖται ἄνευ λόγου, ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν ἱερὰν ταύτην ὑποχρέωσιν αὐτῆς, καὶ μεταγράψῃ ἐπ' ὀνόματί μου τὸ ἡμισυ τῆς ρηθείσης οἰκίας μετὰ τοῦ ἡμίσεως κήπου αὐτῆς.

Ἐπειδὴ κατὰ νόμον πᾶς ἐπαγγειλάμενος προίκα, εἴτε ἐγγράφως, εἴτε ἀγράφως, ὑποχρεοῦται κατὰ πάντα τρόπον εἰς τὴν χορηγίαν τῆς ἐπαγγελθείσης προικὸς.

Ἐπειδὴ οὕτως ἡ ἀντίδικός δέον δι' ἀποφάσεως, ἵνα υποχρεωθῇ εἰς τὴν ἐπιστήμῳ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων κυβερνητικῶν ἀρχῶν μεταγραφὴν καὶ μεταβίβασίν μοι τῆς ἐν λόγῳ ἡμισείας οἰκίας καὶ τοῦ ἡμίσεως κήπου, ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν, ἀνιόντος εἰς λίρας ὀθωμανικὰς ...

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθέσω κατὰ τὴν συζήτησιν ἐξαίτουμαι εὐσεβῶς

παρὰ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ὅπως εὐαρεστηθῇ παραπέμψαι τὴν παροῦσάν μου ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κλητευθῇ ἡ ἀντίδικός, ἵνα παρὰ τῇ ἐμπροθέσμῳ ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁρισθησομένην ὥραν καὶ ἡμέραν δικάσιμον, γένηται δεκτὴ ἡ παροῦσα ἀγωγή μου, καταδικασθῇ ἡ ἀντίδικός εἰς τὴν ἄμεσον μεταγραφὴν καὶ μεταβίβασιν ἐπ' ὀνόματί μου τῆς ρηθείσης

ἡμισείας προικῶας οἰκίας μετὰ τοῦ περὶ αὐτὴν ἡμίσεως κήπου, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτῆς πρὸς τοῦτο εἰς τὴν καταβολὴν μοι τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς, ἀνιόντος εἰς . . . μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν καταβολὴν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ἵποσημειοῦμαι βαθυσεβάστως

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 2 Αὐγούστου 1891

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος
προθυμότατος θεράπων
Ν. Π.

ΑΓΩΓΗ

Τ. Α. Σ. θυγατρὸς Κ. Δ. ὑπηκόου ὀθωμανῆς, κατοικοῦ Μεγάλου Ρεύματος τοῦ Βοσπόρου, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελ-
λομένης.

κατὰ

Α. Ν. Σ. ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, ἄνευ ἔργου, προσωρινῶς διατρίβοντος ἐν Κουμπρατσῇ γιοκουσοῦ τοῦ Πέραν.

περὶ

Διατροφῆς,

ἐνῶπιον

τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐδρεύοντος Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

**Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν
Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κύριον κύριον
Νεόφυτον τὸν Η'.**

Παναγιώτατε,

Ἡ εὐσεβῶς ὑποφαινομένη πρὸ ὀκταετίας ὡς ἔγ-
γιστα συνεζεύχθην νομίμως ἐν Μεγάλῳ Ρεύματι τοῦ Βο-
σπόρου, ἀδείχ κανονικῇ τῶν σεβαστῶν Πατριαρχείων, μετὰ
τοῦ ἀντιδίκου Α. Ν. Σ. καὶ ἐκ τοῦ μετ' αὐτοῦ νομίμου
γάμου μου ἐγεννήθησαν δύο τέκνα, ὧν τὸ ἐν ὀνόματι Ἀρ.
διατρέχον ἤδη τὴν ἐπταετῇ ἡλικίαν, τὸ δὲ ἕτερον Μ. δια-
τρέχον τὰ πέντε ἔτη, ἅτινα μένουσι καὶ διατρέφονται
παρ' ἐμοί. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ ἐν λόγῳ σύζυγός μου ἔκδο-
τος ὢν ἀτυχῶς τοῖς πότοις καὶ ἡδοναῖς, χαρτοπαίκτης,
καὶ οὐδεμίαν ἀφορμὴν πρᾶλείπων, ὅπως διὰ τοῦ ἐλει-
νοτέρου καὶ βρναυστοτέρου τρόπου συμπεριφέρεται πρὸς με,
πρὸ διετίας ἤδη, ἤτοι ἀπὸ τῶν τελῶν Ἀπριλίου τοῦ ἔ-
τους 1892 ἐγκατέλειψέ με ἄνευ οὐδεμιᾶς προνοίας πρὸς
συντήρησιν καὶ περίθαλψιν ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐξονομασθέν-
των δύο κοινῶν νομίμων τέκνων αὐτοῦ, παραγνwrίζων οὕτω
τὰ συζυγικά καὶ πατρικά αὐτοῦ καθήκοντα καὶ παντά-
πασιν ἀδικοφρῶν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ νόμον συνεστῶτος τοῦ γάμου πάντα τὰ
βάρη αὐτοῦ φέρει ὁ ἀνὴρ.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ἀντίδικος, ὡς μὴ ἐκ-
πληρῶν τὰ συζυγικά αὐτοῦ καὶ πατρικά καθήκοντα, καὶ
μὴ μεριμνῶν περὶ συντηρήσεως καὶ διατροφῆς ἐμοῦ τε καὶ
τῶν δύο προμνησθέντων κοινῶν νομίμων τέκνων αὐτοῦ,

δέον, ἵνα ὑποχρεωθῇ δι' ἀποφάσεως εἰς τὴν καταβολὴν μοι δεκαλίου ποσοῦ διατροφῆς κατὰ μῆνα, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαταλειψέως μου, ἥτοι ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου 1892 καὶ παρατεινομένης ἐπ' ἄοριστον.

Ἐπειδὴ ἡ αἰτουμένη μηνιαία διατροφή ὑπὲρ ἐμοῦ τε καὶ τῶν δύο κοινῶν νομίμων τέκνων οὐδὲν ὅλως τυγχάνει ὑπέρογκος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῇ διατροφῇ κατὰ νόμον περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐσθὴς καὶ ἡ οἴκησις καὶ πᾶσα ἡ λοιπὴ κατ' ἄνθρωπον ἀπαραίτητος δίκαια, εἶναι δὲ καὶ ἀνάλογος τῆς σωζομένης καταστάσεως τοῦ ἀντιδίκου, συνισταμένης εἰς ἀκίνητον κτῆμα, περιερχόμενον αὐτῷ ἐκ πατρικῆς κληρονομίας.

Ἐπειδὴ τοῦ περὶ διατροφῆς ζητήματος ὄντος κατεπείγοντος, ἀπορρέοντος δ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου, δέον, ἵνα διαταχθῇ καὶ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἐκδοθησομένης περὶ διατροφῆς ἀποφάσεως.

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσους λόγους προσθέσω κατὰ τὴν συζήτησιν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, εἰ δεήσει.

ἐξαίτουμαι βαθυσεβάζτως

παρὰ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, ὅπως εὐαρεστηθῇ παραπέμψαι τὴν παροῦσάν μου ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως κλητευθῇ ὁ ἀντίδικος, ἵνα παραστῇ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὀρισθησομένην ὥραν καὶ ἡμέραν δικάσιμον, γένηται δεκτὴ ἢ παροῦσα ἀγωγή μου, ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος δι' ἀποφάσεως προσωρινῶς ἐκτελεστῆς εἰς τὴν καταβολὴν μοι τῆς αἰτουμένης

δεκαλίου μηνιαίας διατροφῆς, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου 1892 καὶ παρατεινομένης ἐπ' ἄοριστον, ἔτι δὲ καὶ τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάζτως

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ . . . 1894.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
εὐπειθέστατος θεράπων καὶ υἱὸς κατὰ
πνεῦμα προθυμότητος
ὁ γενικὸς πληρεξούσιος δικηγόρος καὶ
ἀντίκλητος τῆς ἐναγούσης Τ. Α. Σ. δυνάμει τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν . . . ἐπισήμου συμβολαιογραφικοῦ πληρεξουσίου.

(Ὑπογρ.) Δ. Μ.

ΑΓΩΓΗ

Φ. Κ. θυγατρός Γ. Δ. ὑπηκόου ὁθωμανοῦ, κατοίκου Ὑψωμαθίων, τὰ οἰκιακὰ ἔργα μετερχομένης,

κατὰ

Α. Κ. ὑπηκόου ὁθωμανοῦ, ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος,

περὶ

διαζεύξεως

ἐνώπιον

τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

1. Ἐν τῷ παρόντι σχεδίῳ περιλήφθησαν ἐπὶ σκοπῷ πολλοὶ καὶ διάφοροι λόγοι διαζεύξεως· δύναται τις ὅμως ἀνολόγως τῆς φύσεως τῆς ὑποθέσεως ἵνα μεταχειρισθῇ τὸν ἕνα μόνον, ἢ καὶ δύο ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ ὅλους ἐὰν ὑπάρξῃ τοιαύτη παρομοία περίπτωσις.

**Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν
Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύ-
ριον Νεόφυτον τὸν Η΄**

κτλ. κτλ. κτλ.

Παραγιώτατε Δέσποτα,

Ἡ βαθυσεβάστως ὑποφαινομένη πρὸ ὀκταετίας ὡς ἔγγιστα συνεζεύχθη νομίμως ἐνταῦθα μετὰ τοῦ ἀντιδίκου Α. Κ. καὶ ἐκ τοῦ μετ' αὐτοῦ τούτου γάμου μου ἀπέκτησα τρία τέκνα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ὀνόματι Νικόλαος διατρέχει τὸ ἑβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τὸ δὲ δεύτερον ὀνομαζόμενον Δημήτριος ἄγει τὸ ἕκτον ἔτος, καὶ τὸ τρίτον ὀνόματι Εὐφροσύνη τυγχάνει ἡλικίας πέντε ἐτῶν· ἀλλὰ δυστυχῶς εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ μεταξὺ ἡμῶν γάμου ὁ ἀντίδικος ἐπεδείξατο τὴν χειρίστην διαγωγὴν ἐκδοτος ὡν παντοίοις πάθεσι καὶ ταῖς ἡδοναῖς, ἐν αἷς κατεσπατάλησε καὶ πᾶσαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ οὐκ εὐκαταφρόνητον προίκα, κικλίζων με σπουδαίως καὶ ἐκφέρων τὰς βαρυτέρας ὕβρεις κατ' ἐμοῦ ἄνευ οὐδενὸς νομίμου λόγου, καὶ τὸ δὴ χειρίστον ἀνεστρέφετο ἀσέμνως μετὰ ξένων γυναικῶν καὶ ἰδίᾳ μετὰ τινος ἐσπιλωμένων ἡθῶν γυναικὸς Ε. Δ. μεθ' ἧς καὶ συνεβίου ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς οἴκῳ, καὶ ἄφ' ἧς οὐδαμῶς ἠβουλήθη ἵνα ἀποστῇ, καίπερ δεόντως καὶ ἐπανειλημμένως πολλὰκις προτραπείς πρὸς τοῦτο διὰ τῶν ἐμῶν γονέων, συγγενῶν καὶ ἐτέρων ἐντίμων προσώπων, ἐμμένων τούναντίον ἐν τῇ σχολιᾷ ταύτῃ πορεῖα καὶ ἐπιχειρῶν πάσῃ δυνάμει καὶ προτροπῇ ἐκδοῦναί με ἐτέροις προσώποις ἐπὶ ἀσέμνοις καὶ κατὰκρίτοις πᾶντως σκοποῖς· εἰς ἐπίμετρον πάντων τούτων ὅπως ἀπαλλαγῇ ἐμοῦ θεωρουμένης, ὡς ἔοικε, πρόσκομμα εἰς τὰς ἐκνόμους καὶ μυσχαρὰς ταύτας ἐ-

νεργείας αὐτοῦ, ἐπεβουλευθῇ τὴν ἐμὴν ζωὴν πρὸ τετραετίας, ἐπιτεθείς διὰ μαχαίρας κατ' ἐμοῦ, καὶ ὀλίγου δεῖν ἐτίθει τέρμα εἰς τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐὰν μὴ προσέτρεχον πρὸς ἐμὴν σωτηρίαν συνεπέιχ τῶν ἀπελπιστικῶν κραυγῶν μου οἱ γείτονος, οἵτινες καὶ ἀπῆλλαζάν με τοῦ κινδύνου ἀποσπάσαντες ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄργανον, δι' οὗ ἐσκόπει ἵνα μὲ ἀποκτείνῃ, ἔκτοτε δ' ἀμέσως φυγὼν πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης κατ' αὐτοῦ ποινικῆς καταδιώξεως κατέστη ἄφαντος καὶ οὐδεμίαν ἐπεδείξατο πρόνοιαν περὶ συντηρήσεως ἐμοῦ τε καὶ τῶν τριῶν νομίμων τέκνων, καίπερ ὁλοκλήρου παρελθούσης τετραετίας ἄχρι τοῦδε.

Ἐπειδὴ κατὰ Νόμον ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀναστροφή μετὰ ξένων γυναικῶν καὶ ἡ μετὰ διττὴν καὶ τριττὴν προτροπὴν τῆς γυναικὸς πρὸς ἀποχὴν ἐκ τούτου διὰ τῶν οἰκείων αὐτῆς ἢ δι' ἀξιοπίστων προσώπων ἐμμονὴ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐξακολοθητικὴν διάπραξιν τῆς τοιαύτης ἀσελγείας, παρέχει ἀναμφισβητήτως τῇ γυναικὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξαιτήσασθαι τὴν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου συζύγου κανονικὴν αὐτῆς διζευξιν (Ἀρμ. Βιβλ. Δ'. Τίτλ. ιε' ἐδ. 14).

Ἐπειδὴ ὁμοίως ἡ παντοίῳ τρόπῳ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιβουλὴ τῆς ζωῆς τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἐνασκουμένη ἀπόπειρα καὶ ἐπιχειρήσεις πρὸς τὸ ἐκδοῦναι ἐπὶ μοιχείᾳ ταύτην ξένοις ἀνδράσιν ἀποτελοῦσιν ἀναμφισβητήτως λόγους διαζεύξεως ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ οὕτως ἀναικείως ἐνεργοῦντος ἀνδρὸς, συνφθὲ τῷ Νόμῳ (Ἀρμενοπούλου αὐτόθι).

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτων ἡ ἐπὶ τριετίαν καὶ μόνην ἐγκυκλίψις τῆς γυναικὸς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἄνευ οὐδεμιᾶς προνοίας κατὰ τὸ δίκστημα τοῦτο πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ διατροφὴν, οὐχὶ δὲ καὶ τετραετίαν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, παρέχει τῇ οὕτως ἐγκαταλειπομένῃ γυναικὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξαιτήσασθαι τὸ ἀπὸ τοῦ ἐγκαταλιπόντος

(ΔΙΚΟΝΟΜ. ΟΔΗΓΟΣ)

ταύτην ἀνδρὸς διαζύγιον, συνωδὰ ταῖς εἰδικαῖς περὶ τοῦ θέματος τούτου Πατριαρχικαῖς καὶ Συνοδικαῖς διατάξεσι (Συνοδ. διάτ. Πατριάρχ. Κωνσταντινουπόλεως Νεοφύτου Νεοφύτου τοῦ Β' ἔ. 1611, καὶ Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἔ. 1882).

Ἐπειδὴ καὶ μετ' ἀπόδειξιν ἐνὸς μόνου τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῇ παρούσῃ μου λόγων διαζεύξεως, οὓς ἄλλως τε προσάγομαι ἵνα ἀποδείξω διὰ παντός νομίμου μέσου καὶ διὰ μαρτύρων, δικαιούμαι νομίμως ἵνα ἐξαιτησώμαι τὴν ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου διάζευξιν,

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθέσω κατὰ τὴν συζήτησιν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, εἰ δεήσει,

ἐξαιτούμαι εὐσεβῶς

παρὰ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, ὅπως εὐαρεστηθῇ παραπέμψαι τὴν παροῦσάν μου ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σεβ. Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κλητευθῇ διὰ τοῦ τύπου ὁ ἀντίδικος ὡς ἀγνώστου διαμονῆς, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὀρισθησομένην ὥραν καὶ ἡμέραν δικάσιμον, γένηται δεκτὴ ἡ παροῦσα ἀγωγή μου, κηρυχθῇ διακλυμένος ὁ μετὰ τοῦ ἀντιδίκου γάμος, ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ, καταδικαζομένου εἰς τὴν ἄμεσον καταβολὴν πάντων τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ὑποσημειοῦμαι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος

εὐπειθέστατος θεράπων

Ὁ Γενικὸς πληρεξούσιος δικηγόρος
καὶ ἀντίκλητος τῆς ἐναγούσης Φ. Κ. δυνάμει
ἐπισήμου πληρεξουσίου ἐγγράφου

(ὑπογ.) Τ. Ε.

Ἡ ἀγωγή ὡς βάσις τῆς δίκης πρέπει ἵνα γνωστοποιηθῇ τῷ ἐναγομένῳ· πρὸς τοῦτο ὁ ἐνάγων ἐπιδίδει τὴν ἀγωγήν αὐτοῦ μετ' ἀντιγράφου ἀπαραλλάκτου πρὸς τὸν Μητροπολίτην, ἢ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ὑπάγεται αὐτός τε καὶ ὁ ἐναγόμενος, ὅστις σημειοῖ ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀγωγῆς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραλαβῆς καὶ παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὸ δικάσον αὐτὴν ἀρμόδιον δικαστήριον ἀναλόγως τῆς φύσεως τῆς ὑποθέσεως, ἢτοι ἐὰν τυγχάνῃ πνευματικῆς φύσεως, οἷον ὅτε πρόκειται περὶ ἀρραβῶνος, διαζυγίου, ἀκυρώσεως ἢ ἐπικυρώσεως γάμου εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον, ἢ ἐὰν πρόκειται, περὶ προικὸς, διαθήκης, διατροφῆς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, ἀποζημιώσεως ἕνεκα διαλύσεως προηγουμένως συναφθείσης μνηστείας ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ μνηστοῦ εἰς τὸ Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον.

Μετὰ τὴν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἐπιψήφισιν τῆς ἀγωγῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως, ἀμφοτέραι αἱ ἀγωγαὶ παραπέμπονται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου, ὅστις κατ' ἐντολὴν τοῦ προέδρου συντάσσει ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀγωγῆς πρᾶξιν, δι' ἧς προσκαλεῖται ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ὁ ἐναγόμενος κατὰ τὴν ὀρισθησομένην ὥραν καὶ ἡμέραν δικάσιμον, ὀριζομένης προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν οὐχὶ ὀλιγωτέρας τῶν 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς, ἢ 3 ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης. Ἡ τοιαύτη πρᾶξις ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀγωγῆς, ἣν ὑπογράφουσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τιθεμένης πρὸς ταῖς ὑπογραφαῖς καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ δικαστηρίου ἀντιγράφεται, ὡς ἔχει, ὁ-

λόκληρος ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀγωγῆς, μετὰ δὲ τὴν ἀντιγραφὴν ὁ γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου σημειῶν κάτωθι τὰς λέξεις «ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον» ὑπογράφει καὶ σφραγίζων διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Δικαστηρίου παραδίδει εἰς τὸν δικαστικὸν κλητῆρα τῆς Μητροπόλεως ἢ Ἐπισκοπῆς πρὸς κοινοποίησιν αὐτοῦ τῷ ἐναγομένῳ· πρὸς εὐκολίαν δὲ παρατιθέμεθα ὧδε καὶ ὑπόδειγμα τῆς πράξεως γιγνομένης ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ἀγωγῆς, ἢ ὀπισθεν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κενὸν ἐν τῷ περιθωρίῳ μέρος.

Ὅριζομεν δικάσιμον τῆς παρούσης ἀγωγῆς τὴν πρώτην Δευτέραν καὶ ὥραν 7 τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως καὶ παραγγέλλομεν τὸν δικαστικὸν κλητῆρα Δημήτριον . . . ὅπως κοινοποιήσας ἀντίγραφον ταύτης τῷ καθ' οὗ αὕτη Νικολάῳ . . . ὑποβάλλῃ ἡμῖν τὸ τακτικὸν ἐπιδοτήριον.

Ὁ πρόεδρος
(ὑπογ.)

(Τ. Σ.)

ὁ γραμματεὺς
(ὑπογ.)

«Σημειωτέον δὲ ὅτι προκειμένης ἐγέρσεως ἀγωγῆς ὑπηκόου ὀθωμανοῦ ἐναντίον ὑπηκόου Ἑλλήνου ἐν δίκαις ἀφορώσαις ἀπόδοσιν προικὸς, ἢ χορηγίαν διατροφῆς κτλ.» ἢ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ἀγωγῆς πρᾶξις γενήσεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, ὀριζομένης προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως, εἰδοποιουμένου δὲ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικάσοντος δικαστηρίου μητροπο-

λίτου τοῦ προξένου, ὅπου τοιοῦτος ὑπάρχει, ὅπως ἀποστείλῃ διερμηνέα πρὸς παράστασιν ἐπὶ δικαστηρίου κατὰ τὴν δικάσιμον.

Ὅριζομεν δικάσιμον πρὸς συζήτησιν τῆς παρούσης ἀγωγῆς τὴν πρώτην Τετάρτην καὶ ὥραν 7 τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ, μετὰ παρέλευσιν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, παρακαλεῖται δὲ ὁ κύριος πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν . . . ὅπως εὐαρεστούμενος κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον ταύτης τῷ καθ' οὗ αὕτη (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ διαμονή), ὑπηκόῳ Ἑλλήνι, καλουμένῳ ἐμπροθέσμως ἵνα ἐμρχνισθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως . . . ὡς ἐναγομένῳ ὑπὸ . . . ἐπὶ . . . μετὰ τῆς δηλώσεως ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δικασθήσεται ἐρήμην, διαβιβάσῃ δ' ἡμῖν ἐγκρίτως τὸ νενομισμένον ἐπιδοτήριον.

Ἐν . . . τῇ . . .

Ὁ Πρόεδρος
(ὑπογ.)

(Τ. Σ.)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογ.)

Τὸ ἀνάπαλιν δέον ἵνα ἐνεργηθῇ ἐννοεῖται προκειμένης περιπτώσεως καθ' ἣν ὑποβάλλεται ἀγωγή παρ' ὑπηκόου Ἑλλήνου, ἐν δίκῃ φερ' εἰπεῖν, περὶ ἀποδόσεως προικὸς ἐναντίον ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, ὅτε ἡ ἀγωγή δὲν ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν μητροπολίτην, ἀλλ' εἰς

τὸν ἀρμόδιον πρόξενον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διαμένει ὁ ἐνάγων ὑπήκοος ἔλλην, παρ' αὐτοῦ δὲ παραπέμπεται εἰς τὸν μητροπολίτην εἰς οὗ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ὁ ἐναγόμενος ὑπήκοος ὀθωμανός, ὅστις συντάσων τὴν κατάλληλον πράξιν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς διατάσσει τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς τῷ ἐναγομένῳ.

Ὅμοιως ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, ὑπήκοος ὢν ὀθωμανός, διατελῇ ἐκτὸς τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, φέρ' εἰπεῖν ἐν Ἀθήναις, ὁ μητροπολίτης ἐπισυνάπτων ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν Οἰκουμεν. Πατριάρχην ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς ὀρίζον ἐν τῇ ἐν τῷ περιθωρίῳ πράξει προθεσμίαν τοῦλάχιστον 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, παρακαλεῖ ὅπως τοῦτο κοινοποιηθῇ τῷ ἐναγομένῳ διὰ τοῦ Σεβ. αὐτοκρατ. Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐνεργηθῇ δὲ παρ' αὐτοῦ ἡ λήψις καὶ ἀποστολὴ τοῦ προσήκοντος ἐπιδοτηρίου δηλοῦντος τὴν γενομένην κοινοποίησιν. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἴτε περὶ συζυγικῆς διαφορᾶς πρόκειται, εἴτε περὶ ὑλικοῦ ἀντικειμένου, οἷον προικὸς διατροφῆς κτλ. ὁ ἐναγόμενος κλητεύεται ἐφάπαξ, μετὰ δὲ παρέλευσιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἀγωγῆς, τῆς σημειουμένης ἐν τῷ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείῳ διαβιβασθησομένῳ ἐπιδοτηρίῳ, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν παραστῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου φέροντος ἔγκυρον πληρεξουσιότητος ἔγγραφον, τὸ κλητεῦον αὐτὸν δικαστήριον δύναται ἵνα προβῇ νομίμως εἰς τὴν ἐρήμην διαδικασίαν τῆς ὑποθέσεως. Ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἐν τῷ περιθωρίῳ πράξις δεόν ἵνα γένηται ὡς ἀκολουθῶς.

Ὅρίζομεν δικάσιμον τῆς παρούσης ἀγωγῆς τὴν πρώτην Δευτέραν καὶ ὥραν 7 τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριᾶκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως ἀντιγράφου ταύτης ἀρμοδίως τῷ καθ' οὗ αὕτη (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα), διαμένοντι προσωρινῶς ἐν Ἀθήναις, καὶ ὑπηκόῳ ὀθωμανῷ, καλουμένῳ ἐμπροσθέως ἵνα ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως . . . ὡς ἐναγομένῳ ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ . . . ἐπὶ διαζεύξει, καθόσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ὑπόθεσις δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἐν . . . . . τῇ . . . . .

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

(Τ.Σ.)

Ἐὰν ἄγνωστος τυγχάνῃ ἡ διαμονὴ τοῦ ἐναγομένου ἀναχωρήσαντος πρὸ πολλοῦ ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἡ τοῦ μέρους ἐνθα τελευταίως διέμενεν, ἡ κατ' αὐτοῦ συνεπείᾳ ἀγωγῆς κλησίς δημοσιεύεται τότε διὰ δύο ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τῶν μᾶλλον διαδεδομένων, ὀρίζομένης προθεσμίας τριᾶκοντα μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς κλήσεως κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον,

Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον

τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως . . . .

Προσκαλεῖται ὁ . . . . (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα), ὑπήκοος ὀθωμανός, ὁρῶμενος ἐκ . . . νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην Τετάρτην καὶ ὥραν 7 τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριᾶκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλή-

σεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως . . . αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ (ὄνομα, ἐπώνυμον, διαμονή) ἐπὶ διαζεύξει· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρεῖς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Νεολόγου» καὶ «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν . . . . τῇ . . . .

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθμερὸν

(Τ.Σ.)

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δεόν ἵνα λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ οὕτως δημοσιευόμεναι κλήσεις δι' ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς τὰς οἰκείας διευθύνσεις τῶν ἐφημερίδων λογίζονται κυρίως ἀντίγραφα· ὅθεν δεόν ἵνα γραφόμεναι ἀπαραλλάκτως ὑπογράφωνται ὑπὸ μόνου τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως βεβαιουῦντος τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς καὶ τιθεμένου παρὰ τῇ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Μητροπόλεως, ἢ τοῦ Δικαστηρίου, καθότι τὸ πρωτότυπον συντασσόμενον ἀπαραλλάκτως καὶ ὑπογραφόμενον ἰδιοχείρως ὑπὸ τε τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ γραμματέως σὺν τῇ διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Δικαστηρίου σημάνσει κατατίθεται εἰς τὸν σχετικὸν δικογραφικὸν φάκελλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΚΑΝΤΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΩΝ

Ἡ κλήσις δεόν νὰ περιέχῃ χρονολογίαν τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἔτους, τὸ ὄνομα, ἐπίθετον, ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τε ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κλητῆρος, τὸ ἐπιδικὸν ἀντικείμενον, τὸ δικάσον δικαστήριον καὶ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν πρὸς ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων εἰς τὸ δικαστήριον.

Ὅθεν ἐπιδιδομένου τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀγωγῆς τῷ ἐναγομένῳ, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ τῆς Μητροπόλεως ἢ Ἐπισκοπῆς ὀφείλει ἵνα συντάξῃ ἐπιδοτήριον, ὅπερ θέλει ὑπογράψῃ μὲν ὁ ἐναγόμενος δεχόμενος τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς, προσυπογράψῃ δὲ καὶ ὁ κλητὴρ κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπόδειγμα ὡς ἀκολουθῶς:

Σήμερον . . . τοῦ μηνὸς . . . ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν . . . ὁ ὑποφαινόμενος (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον κλητῆρος) δικαστικὸς κλητὴρ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως λαβὼν ἐντολὴν παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου προέδρου τοῦ (Ἐκκλησιαστικοῦ ἢ Μικτοῦ) δικαστηρίου τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως . . . Μητροπολίτου . . . κυρίου . . . ὅπως κοινοποιήσω ἀντίγραφον τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν . . . ἀγωγῆς τοῦ . . . κατοίκου . . . τὸ ἐπάγγελμα . . . πρὸς τὸν . . . κάτοικον . . . τὸ ἐπάγγελμα . . . ἐναγόμενον ἐνεκα . . . καὶ καλούμενον ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου

τούτου τὴν . . . ἐνεστῶτος μηνὸς καὶ ἔτους καὶ ὥραν . . .
τουρκιστὶ μετέβην εἰς . . . καὶ εὐρὼν αὐτὸν ἐπέδωκα αὐ-
τῷ τὸ παρὸν ἀντίγραφον, ὅπερ δεχθεὶς ὑπέγραψε μετ' ἐ-
μοῦ τὸ παρὸν ἐπιδοτήριον πρὸς πίστωσιν.

ὁ λαβὼν

ὁ ἐπιδόων

Τὸ ἐπιδοτήριον τοῦτο οὕτω γιγνόμενον ὁ δικαστικὸς
κλητὴρ παραδίδει εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου ὅ-
πως κατατεθῇ ἐν τῷ οἰκείῳ δικογραφικῷ φακέλλῳ.

Καὶ ἐν μὲν ταῖς ὑποθέσεσι ταῖς ἀφορώσαις ὑλικὸν
ἀντικείμενον, ἥτοι ὅταν πρόκηται, περὶ διαθήκης, προι-
κὸς, διατροφῆς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου κτλ. μία μόνη
ἢ πρώτη κλήσις, δηλονότι ἢ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τῆς ἀγω-
γῆς σημειουμένη, ἀρκεῖ, μεθ' ἣν, ἐὰν μὴ παρουσιασθῇ ὁ
ἐναγόμενος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἡμέραν καὶ ὥ-
ραν, τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνάγοντος δύνα-
ται ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐρημοδικίαν· ἐν δὲ ταῖς περὶ ἀρρα-
βῶνος, ἢ διαζυγίου ὑποθέσεσιν, ὡς καὶ λοιπαῖς, ἐχούσαις,
οὕτως εἰπεῖν, πνευματικὸν χαρακτῆρα, ἐὰν μὴ παρου-
σιασθῇ ὁ ἐναγόμενος κατὰ τὴν ταχθεῖσαν δικάσιμον, ἐπὶ
τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνάγοντος ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου
διατάσσει δευτέραν κλήσιν, καὶ ἐὰν μετ' αὐτὴν δὲν ἐμ-
φανισθῇ καὶ αὐθις ὁ ἐναγόμενος κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡ-
μέραν, διατάσσεται τρίτη κλήσις κατ' αὐτοῦ εἰς ἣν ση-
μειοῦται ὅτι ἐὰν δὲν παραστῇ, δικασθήσεται ἐρήμην. Οὕ-
τως ὁ γραμματεὺς εἰς τὴν Β' κλήσιν γράφει:

Προσκαλεῖται τὸ Β' ὁ . . . κάτοικος . . . τὸ ἐπάγ-
γελμα . . . ὅπως τὴν προσεχῇ Τετάρτην, 18 ἐνεστῶτος

μηνὸς καὶ ἔτους καὶ ὥραν 7 τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ ἐμφανι-
σθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μη-
τροπόλεως . . . ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ . . .
διχαιμούσης ἐν . . . ἐπὶ διζεύξει.

Ἐν . . . . . τῇ . . . . .

Εἰς δὲ τὴν Γ' κλήσιν προστίθῃσιν ἐν τέλει:

Ἐν ἣ περιπτώσει δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ἄνω ὀρι-
σθεῖσαν δικάσιμον ἢ ὑπόθεσις δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἐν . . . . . τῇ . . . . .

Τὴν Β' ταύτην καὶ Γ' κλήσιν χρονολογημένην καὶ
ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τε τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμμα-
τέως παραλαμβάνων ὁ κλητὴρ ἐπιδίδει τῷ ἐναγομένῳ
πρὸς ὑπογράφην καὶ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου, ἀφ' οὗ δὲ
ὁ ἐναγόμενος ὑπογράψῃ κάτωθι ταύτην, προσυπογράψῃ
δὲ καὶ ὁ κλητὴρ, παραδίδεται αὕτη ὑπὸ τοῦ κλητῆρος
τῷ δικαστικῷ γραμματεῖ ὅπως κατατεθῇ ὁμοίως εἰς τὸν
σχετικὸν τῆς δίκης φάκελλον.

Ἡ κλήσις δὲν εἶναι ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενον ὅ-
πως ἐπιδοθῇ τῷ ἐναγομένῳ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, ἀλ-
λὰ δύναται ἵνα ἐπιδοθῇ ὅπουδῆποτε ἀλλαχοῦ καὶ ἐκτὸς
αὐτῆς τῷ ἐναγομένῳ, καὶ ἐν πλοίῳ ἔτι ἐὰν εὐρεθῇ¹.

Ἐὰν ὁ κλητευόμενος δηλώσῃ ὅτι δὲν γνωρίζει ἵνα
ὑπογράψῃ, ἢ ἀρνηθῇ ἵνα ὑπογράψῃ, ὁ δικαστικὸς κλη-
τὴρ συντάσσει κάτωθι τοῦ ἐπιδοτηρίου, ἢ τῆς κλήσεως
πρᾶξιν καὶ δηλοῖ τὴν μίαν, ἢ τὴν ἄλλην αἰτίαν, προσκα-
λεῖ δ' ἵνα ὑπογράψωσι τὴν σημειώσιν ταύτην τὸν ἱερα-
τικῶς προϊστάμενον τῆς ἐνορίας ἢ κώμης, ἢ ἐν ἐλλεί-

1, ἴδε ἀρθρ. 14 ἐμπορικ. Δικ. καὶ 26 τῆς Πολιτικῆς.

φει τούτου τὸν ἱερέα τῆς συνοικίας, καὶ τὸν μουχτάρην, ἢ μὴ εὕρισκομένων τούτων, δύο ἐκ τῶν προκρίτων τῆς συνοικίας ἢ τοῦ χωρίου, καὶ ἐπὶ τέλους δύο ἐκ τῶν γειτόνων, ἢ ἓνα ἐκ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ, ἐὰν τυγχάνῃ ὑπάλληλος καταστήματος¹.

Ἐὰν πρόκηται περὶ ὕλικῆς διαφορᾶς, οἷον ἀπαιτήσεως ἐκ διαθήκης, προικῶας κτλ., ὁ δὲ κλητευόμενος εἶναι ξένος ὑπήκοος, τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ πράξεως κλητεύσεως διαβιβάζεται μετ' ἐπιστολῆς τῷ ἀρμοδίῳ Προξένῳ παρακαλουμένῳ ἵνα ἐνεργήσας τὴν κοινοποίησιν αὐτοῦ πέμψῃ τὸ σχετικὸν ἐπιδοτήριον.

Ἐὰν ὁ κλητευόμενος διαμένη προσωρινῶς ἔξω μὲν τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ Κράτους, φέρ' εἰπεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ κληῖσις διαβιβάζεται διὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὀρίζομένης ἐφ' ἅπαξ προθεσμίας, ἔστω προκειμένου καὶ περὶ συζυγικῶν διαφορῶν τριακονθημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἢ τεσσαρακονθημέρου ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως, μεθ' ἣν ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ ὁ ἐναγόμενος, δύναται τὸ δικαστήριον ἵνα προβῇ εἰς ἐρημοδικίαν, σημειοῦν ὅμως ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς πράξει αὐτοῦ ὅτι παρελθούσης τῆς προθεσμίας θέλει δικάσει ἐρήμην τὴν ὑπόθεσιν.

1. ἐμπορ. Δικ. ἄρθρ. 16 καὶ Πολιτ. 28.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

α'. Εἶδη τῶν ἀποφάσεων.

Αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις αἵτινες λαμβάνονται πρὸς λύσιν διαφορᾶς τινός εἰσι διαφόρων εἰδῶν· οὕτως αἱ ἀποφάσεις διαιροῦνται α'] εἰς μὴ ὀριστικὰ καλουμένας προπαρασκευαστικὰς καὶ παρεμπιπτούσας καὶ β'] εἰς ὀριστικὰς¹. καὶ ὀριστικαὶ μὲν καλοῦνται ἐκεῖναι αἵτινες δίδουσι πέρας ἐντελῶς εἰς τὴν δίκην, ὡς φέρ' εἰπεῖν ἐκεῖναι δι' ὧν γίγνεται δεκτὴ ἡ ἀγωγή τινος ὡς βásiμος, ἢ ἀπορρίπτεται ὡς παράνομος, ἢ ἀναπόδεικτος· μὴ ὀριστικαὶ δὲ ἐκεῖναι δι' ὧν δὲν δίδεται ἐντελῶς πέρας εἰς τὴν δίκην, ἀλλὰ διατάσσεται προπαρασκευαστικόν τι μέτρον, οἷον ἐπιβάλλεται ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις, πραγματογνωμοσύνη αὐτοψία, ὅρκος, ἐγγυοδοσία, ἢ ἀπορρίπτεται ἔνστασις τις τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων· ἐννοεῖται ὅμως ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ἵνα θεωρηθῇ μὴ ὀριστικὴ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἢ δεχομένη ἔνστασιν τινὰ τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων καὶ ἀπορρίπτουσα τὴν ἀγωγήν, καθ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ὡς δίδουσα πέρας εἰς τὴν δίκην θεωρεῖται ὀριστι-

1. Οἱ Ρωμαῖοι συνήθως ἐκάλουν τὰς μὲν μὴ ὀριστικὰς interlocutiones καὶ articulos ἢ praejudicia (Κωδ. Θεοδ. 2 30)· τὰ Βυζαντινὰ καλοῦσι ταύτας καὶ διαλειὰς (Βυσ. 9. 1), τὰς δὲ ὀριστικὰς sententia definitiva, ἢ ἀπλῶς sententia, ἐν τοῖς Βυζαντινοῖς δὲ πάλιν ὀνομάζονται τέλειαι ἢ αὐτοτελεῖς (αὐτόθι).

κή. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπίσης ἀποφάσεις τις, καίπερ μὴ τέμνουσα τὴν δίκην, θεωρεῖται ὡς ὀριστική, ὡς π. χ. ἡ καταδικάζουσα εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην, εἰς λογοδοσίαν, ἢ διατάττουσα συντηρητικόν τι ἢ προφυλακτικὸν μέτρον, ἢ δεχομένη τὴν ἀνακοπὴν ἢ ἀναψηλάφησιν· σημειωτέον δ' ὅτι προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ἢ Ὁθωμανικῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ διακατεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν ὑποθέσεώς τινος ἐκδιδομένης ἀποφάσεις εἰς τέσσαρα εἶδη¹. α'] εἰς προπαρασκευαστικάς ἢτοι εἰς ἀποφάσεις δι' ὧν, οὕτως εἶπεῖν, προλαίνεται ἢ ὀριστικὴ ἀπόφασις, οἷον ὅταν διατάσσεται διορισμὸς ἐξελεγκτῶν καὶπραγματογνώνων· β'] εἰς προσωρινάς, οἷον ἢ περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἐπιδίκων ἀντικειμένων· γ'] εἰς προδικαστικάς, οἷα ἢ περὶ ὀγκοδοσίας τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων καὶ δ'] εἰς ὀριστικάς· ἀναμφίβολον δ' ὅτι τὰ τρία πρῶτα εἶδη λεπτολόγως οὕτω διαιρεθέντα, ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν μὴ ὀριστικῶν ἀποφάσεων.

Δεύτερον· αἱ ἀποφάσεις διαίρουνται εἰς κατ' ἀντιμωλίαν καὶ κατ' ἐρήμην, ὅπερ πηγάζει ἐκ τῆς δίκης ἥτις δυνατόν ἐνα ἢ ἀντιμωλία ἢ ἐρήμη. Καὶ ἀντιμωλία μὲν ὀνομάζεται ἡ δίκη, ὅταν ἀμφοτέροι οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς διαφορᾶς αὐτῶν, ἐρήμη δὲ ὅταν ὁ ἕτερος τούτων μόνον παρυστῇ ἐπὶ δικαστηρίου κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἡμέραν καὶ ζητήσῃ ἐνα ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ.

1. Ἴδε προσθήκην τοῦ ἄρθρου 66 τῆς Ὁθ. Πολ. Δικονομίας

Τρίτον· αἱ ἀποφάσεις διαίρουνται εἰς ἐφεσίμους, τουτέστιν εἰς ἀποφάσεις δυναμένας ἐνα προσβληθῶσιν διὰ τοῦ ἐνδίκου τῆς ἐφέσεως μέσου καὶ ἀνεκκλητόους, ἢτοι μὴ ὑποκειμένας εἰς ἔφεσιν.

Πρῶτον χαρακτηριστικὸν τῶν μὴ ὀριστικῶν ἀποφάσεων εἶναι ὅτι αὗται δύνανται ἐνα ἀνακληθῶσιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ δημοσιευθεῖσαι ἔτι, μέχρις ὅμως τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως. συνεπῶς στεροῦνται τοῦ σπουδαίου προσόντος τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων, καθ' ὃ αὗται ἀπαγγελλεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ μετὰ τοῦτο δύνανται ἐνα ἀνακληθῶσιν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἀναπληρωθῶσι· δεύτερον γνῶρισμα τῶν μὴ ὀριστικῶν ἀποφάσεων εἶναι ὅτι οἱ διάδικοι δὲν δύνανται ἐνα προσβάλλωσι ταύτας αὐτοτελῶς, καίπερ ἀπαγγελλείσας ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, διὰ τῶν ἐνδίκων μέσων τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναίρεσεως, εἰμὴ μόνον σὺν τῇ ὀριστικῇ ἀποφάσει· ἐξαίρεσιν μόνον κατὰ τὴν Ὁθωμανικὴν Ἐμπορικὴν Δικονομίαν ὡς καὶ τὴν Πολιτικὴν ἔτι ἀποτελοῦσιν αἱ περὶ ἀρμοδιότητος ἢ ἀναρμοδιότητος ἀποφάσεις, αἱ ἐκδιδόμεναι ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν δικαστήριόν τι θεωρήσῃ ἑαυτὸ ἀρμόδιον πρὸς λύσιν διαφορᾶς τινος περὶ τῆς ὁποίας ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων θεωρεῖ αὐτὸ ἀναρμόδιον, ἢ τούναντίον, ὅτε δύναται ἐνα ὑποβληθῇ αὐτοτελῶς κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἔφεσις, τὸ δὲ πρωτοδικεῖον ὑποχρεοῦται ἐνα χορηγήσῃ ταύτην τῷ μέλλοντι ποιῆσαι ἔφεσιν κατ' αὐτῆς ἐγγράφως¹.

1. Ἴδε Ἐμπ. Δικ. ἄρθρ. 105 καὶ Πολιτ. Δικ. ἄρθρ. 178.

6'.) Καταρτισμὸς τῶν ἀποφάσεων.

Πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεώς τινος πρωτίστως δεόν ἵνα τὸ ἐκδίδον αὐτὴν δικαστήριον ἢ προσηκόντως συντεθειμένον, περὶ πλέον δὲ ἵνα ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἀποφάσεως συμπράξωσι πάντα τὰ ἀπαρτίζοντα τὸ δικαστήριον μέλη· τοιοῦτοτρόπως δίδόντων ψῆφον ἀπάντων τῶν μελῶν, αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται ἄλλοτε μὲν δι' ὁμοψηφίας, ἄλλοτε δὲ διὰ πλειονοψηφίας, ἥτοι διὰ τῆς ψήφου τοῦ μείζονος μέρους τῶν εἰς σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου ἀναγκαιούντων μελῶν, ἢ κάλλιον εἰπεῖν ὅταν ὑπάρχῃ πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐξ ὅλων τῶν ψήφων· σὺν τούτοις δεόν ἵνα ἐφιστῶμεν τὴν ἡμετέραν προσοχὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν· α'] ἐν ἣ περιπτώσει ἐσχηματίσθησαν πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, ὑπὲρ οὐδεμιᾶς δὲ τούτων ὑπάρχει πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐξ ὅλων τῶν ψήφων, δεόν ἵνα γένηται καὶ δευτέρα ψηφοφορία, μεθ' ἣν ἐὰν ἐπέλθῃ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ἢ ἀσθενεστέρα μερίς, ἥτοι ἢ ἀριθμητικῶς ἐλάσσων, ὁφείλει ἵνα ἀναγκαιῶς καὶ ὑποχρεωτικῶς ἐνωθῇ μετὰ τινος τῶν ἐπικρατεστέρων¹. β'] ὅτι πάντες οἱ δικασταὶ μηδὲ τοῦ Προέδρου ἐξαιρουμένου ἔχουσι γνώμην καὶ ψῆφον καὶ ὅτι ἢ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ προεδρεύοντος ψήφος ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ προέδρου λογιζομένη διπλῇ λύει τὸ ζήτημα ὀριστικῶς ὑπὲρ τῆς μερίδος μεθ' ἧς οὗτός ἐστι συντεθειμένος². Σημειωτέον δ' ὅτι ἰσοψηφία ὑπάρχει οὐ μόνον ὅταν εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεθῶσιν αἱ ψῆφοι, ἀλλὰ

1. Ἰδε ἄρθρ. Ἐμπορ. Δικ. 50.

2. Ἰδε καὶ ἄρθρ. Ἐμπορ. Δικ. 51, πρὸς δὲ καὶ πρὸς ἄρθρ. 49.

καὶ ὅτε δὲν εἶναι δυνατόν ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ πλειονοψηφία· τοῦτο φέρ' εἰπεῖν συμβαίνει ὅτε συνεπέα σπανίας ποικιλίας γνωμῶν ἕκαστος τῶν δικαστῶν ἔχει ἰδίαν γνώμην· γ'] ὅτι ἐὰν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ δίκῃ ἐκδοθῶσι πολλαὶ ἀποφάσεις προπαρασκευαστικαί, ἢ προδικαστικαί, οὐδόλως ἐστὶν ἀναγκαιὸν ὅπως εἰς τὰς ἀποφάσεις ταύτας λάβωσι μέρος οἱ αὐτοὶ δικασταί· δ'] ὅτι ὁ δικαστὴς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἥτοι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου ἀπαγγελίας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου δύναται ἵνα μεταβάλλῃ γνώμην, καὶ ἐπομένως ὅτι πᾶσα ἀπόφασις πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς εἶναι μεταβλητὴ· καὶ ε'] ὅτι πᾶσα ἀπόφασις δεόν ἵνα δημοσιεύηται ὑπὸ τῶν δικαστῶν τῶν διασκεψαμένων ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀποφνημαμένων, καθόσον ἄλλως ἐὰν ἐν τῷ μεσολαβήσαντι τούτῳ χρόνῳ ἀπὸ τῆς ἀποφάντεως τῶν δικαστῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ἐκλείψῃ τι τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, δεόν ἵνα ἡ ὑπόθεσις συζητῇται ἐκ νέου καὶ ἐνεργῇται ἢ μετὰ συζήτησιν καὶ διάσκεψιν νέαν δημοτίευσιν αὐτῆς· καὶ τελευταῖον ὅτι τὴν καταρτιζομένην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασιν ὁφείλει ἵνα ἀπαγγείλῃ τοῖς διαδίκοις ὁ Πρόεδρος, ἅμα ὡς τὸ δικαστήριον μετὰ τὴν διάσκεψιν αὐτοῦ ἐσχημάτισε πεποιθήσιν περὶ τῆς ὑποθέσεως· ἐὰν τούναντίον τοῦτο δὲν ἡδυνήθῃ ἵνα σχηματίσῃ τοιαύτην, ἀνάβάλλει τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν προσεχῆ δικάσιμον¹.

1. Ἰδε Ἐμπορ. Δικ. ἄρθρ. 48 καὶ 52.

Γ'. Τελεσίδικοι ἀποφάσεις.

Πᾶσα δικαστικὴ ἀπόφασις τέμνουσα ὀριστικῶς καὶ τελειωτικῶς τὴν μεταξὺ δύο διαδίκων ὑπάρχουσαν διαφορὰν καλεῖται τελεσίδικος· ἐν τῇ λέξει ὅμως τελεσίδικος οὐδόλως ἐξυπονοεῖται ἡ ιδιότης τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως, διότι ἡ τελεσίδικος ἀπόφασις καθίσταται ἀμετάκλητος μόνον ὅτε προσβληθεῖσα διὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναψηλαφήσεως μείνη ἡ αὐτὴ ὡς εἶχεν, ἀπορριπτομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κατ' αὐτῆς ὑποβληθείσης ἀναψηλαφήσεως· ὥστε τελεσίδικος ἀπόφασις θεωρεῖται ἐκείνη, καθ' ἧς δὲν ἐπιτρέπεται τακτικόν τι ἐνδίκον μέσον, ἥτοι ἀνακοπὴ ἢ ἔφεσις, εἴτε διότι ὁ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις διάδικος ἐποιήσατο χρῆσιν τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων καὶ ἀπερρίφθη ἢ ἀνακοπὴ ἢ ἔφεσις, εἴτε διότι παρητήθη τούτων, εἴτε διότι παρῆλθεν ἢ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν προθεσμία. Ὁ ἔχων ὑπὲρ αὐτοῦ τελεσίδικον ἀπόφασιν διάδικος ὀχυροῦται ὀπισθεν τῆς ἐνστάσεως τοῦ δεδικασμένου, ἀλλὰ πρὸς ὑπαρξιν τελεσιδικίας ἀπαιτοῦνται νομικῶς τρία τινά· α'] ἀπόφασις δικαστική· β'] ταυτότης διαφορομένων προσώπων, διότι μόνον οἱ διάδικοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις δεσμεύονται δι' αὐτῆς καὶ ὑποχρεοῦνται ἵνα παραδεχθῶσι τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει φερόμενα ὡς ἀληθῆ, ὁμοίως καὶ οἱ γενικοὶ ἢ εἰδικοὶ διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν (Πανδεκτῶν 44. 2. 28 καὶ 9 § 2. «καὶ ὁ διαδεχόμενος τὸν ἡττηθέντα ἐκβάλλεται τῇ περὶ τῶν κεκριμένων πα-

ραγραφῇ»)¹, τῶν τρίτων μὴ ὑποχρεομένων μηδὲ δεσμευομένων κατὰ γενικὸν κανόνα ἐκ τοῦ μεταξὺ ἄλλων δεδικασμένου, ἐκτὸς εἰδικῶν τινῶν ἐξαιρέσεων· καὶ γ'] ταυτότης τῆς διαφορᾶς, ἣτις ὑπάρχει ὁσάκις οὐ μόνον τὸ δικαίωμα τὸ ἐπιδιωκόμενον διὰ τῆς ἀγωγῆς ἢ ἀνταγωγῆς τυγχάνει τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὰ γεγονότα ἐξ ὧν τοῦτο ἀπορρέει καὶ τὸ ἀντικείμενον πρὸς ὃ ἀναφέρεται.

Δ'. Περὶ δημοσιεύσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων.

Δημοσίευσις καλεῖται ἡ ἐπὶ ἀκροατηρίου γιγνομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἀπαγγελία τῆς ἀποφάσεως τοῖς διαδίκοις· τοῦτο καὶ κατὰ τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον ὤφειλεν ἵνα πράξῃ ὁ δικαστὴς ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων (Κώδ. 7, 45. 6). Ἡ δημοσίευσις καθορίζει τὰ δικαιώματα τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὴν δίκην, καὶ εἶναι ἀνγκυρία, καθόσον ὁ δικαστὴς μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς τοιᾶσδε ἢ τοιᾶσδε ἀποφάσεως ἀπεκδύεται πάσης ἐξουσίας ἐπὶ τῆς δίκης, μὴ δυνάμενος οὔτε προφορικῶς, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐγγράφως ἵνα μεταβάλῃ καὶ τροποποιήσῃ τὰ ἀπ᾿ ὀριστικῶς ἀποφασισθέντα· κοινοποιήσις δὲ τῆς ἀποφάσεως ὀνομάζεται ἡ δι' ἐπιδόσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ κλητῆρος ἐνεργουμένης γνωστοποίησις τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν διάδι-

1. II. γ. ἡ κατὰ τοῦ ἐκ διαθήκης κληρονόμου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἔχει ἰσλὺν δεδικασμένου καὶ ἀπέναντι τῶν κληροδόχων.

κον, χρησιμεύει δὲ πρὸς ἑναρξιν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας ταύτης τῶν προθεσμιῶν τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῆς οὕτως κοινοποιηθείσης ἀποφάσεως καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς· ὅθεν πρὶν ἢ κοινοποιηθῇ τῷ διαδίκῳ ἢ ἀπόφασις, οὔτε ἐκτέλεσις αὐτῆς χωρεῖ, οὔτε τρέχουσιν αἱ προθεσμίαι τῶν κατ' αὐτῆς ἐνδίκων μέσων. ἢ κοινοποίησις ἀπαιτεῖται διὰ τὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς μὴ ὀριστικὰς, αἵτινες δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐπ' ἀκροατηρίου παρόντος τοῦ διαδίκου, τοῦθ' ὅπερ χρησιμεύει καὶ ὡς κοινοποίησις αὐτῶν,

Ἡ ἀπόφασις ἐπιδίδεται εἰς τὸν διάδικον, ἢ εἰς τὸν πληρεξούσιον ἅμα δὲ καὶ ἀντικλήτον αὐτοῦ, ἐὰν εἶχε προσδιορίσει τοιοῦτον, ὑπάρχει δὲ κατατεθειμένον ἐν τῷ οἰκείῳ δικογραφικῷ φακέλλῳ ἐπίσημον πληρεξούσιον, πιστοποιοῦν τὴν ιδιότητα αὐτοῦ ὡς ἀντικλήτου· πρόκειμένου περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐπιδόσεων τῶν ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως ὅσα εἵπομεν προηγουμένως περὶ κλητεύσεων· ἰδίως δὲ σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι ἢ ἐπίδοσις δύναται ἵνα γίνῃ ὅπου ἂν εὔρεθῇ ὁ διάδικος. ἄρα καὶ ἐν φυλακῇ ἐὰν εὔρισκῇται ἔτι· ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν δύναται ἵνα ἐκτελεσθῇ Κυριακὴν ἢ μεγάλην ἑορτήν, ἢ ἐν προκεχωρηκυῖα ὥρα τῆς νυκτός. Ἀλλ' ἐὰν ἐπικηται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἵνα διατάξῃ τὴν ἐπίδοσιν καὶ ἐν ἑορτῇ.—Οὐχ' ἦττον ἐὰν ὁ διάδικος παραλάβῃ ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ δικόγραφον, ἢ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως τυγχάνει ἔγκυρος καὶ ἀπρόσβλητος καὶ ἐὰν ἐγένετο ἐν νυκτὶ ἢ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ· περὶ τῆς ἐπιδόσεως ὁμῶς ὁ δικαστικὸς κλητῆρ

συντάσσει τὸ προσῆκον ἐπιδότηριον. ἐν ᾧ σημειοῖ ἀκριβῶς τὴν ἐπιδοθεῖσαν ἀπόφασιν, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως, καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ διαδίκου εἰς ὃν ἐπέδωκε, τιθέμενος καὶ μονόγροσον χαρτόσημον ἐν τῷ μέρει ἐνθα ὑπογράφει οὗτος· χρονολογεῖ δὲ καὶ ὑπογράφει μετὰ τοῦ πρὸς ὃν ἐπεδόθη, ἐπιπροστιθέμενος καὶ μάρτυρας ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ διαδίκου πρὸς παραλαβὴν τῆς ἀποφάσεως, ἢ τοιχοκολλήσεως αὐτῆς, κατὰ τὸ ἐξῆς ὑπόδειγμα ὅπερ χάριν εὐκολίας παρατιθέμεθα.

ΕΠΙΔΟΤΗΡΙΟΝ

Ὁ ὑποφαινόμενος Ζαφείριος Νικήτα, δικαστικὸς κλητῆρ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡρακλείας λαβὼν ἐντολὴν παρὰ τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου ἀγίου . . . . (ἢ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὸν . . . .) ὅπως κοινοποιήσω ἀντίγραφον ἐρήμην ἀποφάσεως (ἢ κατ' ἀντιμωλίαν) τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως ὑπ' αὐξ. ἀριθ. . . . καὶ ἡμερομηνίαν . . . . ἔ. ἔ. ἐπὶ τῆς περὶ διαζεύξεως δίκης μεταξύ τοῦ . . . . καὶ τῆς . . . . πρὸς τὸν καθ' οὗ αὕτη . . . . μετέβην σήμερον τῇ . . . . ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος . . . . καὶ εὐρών αὐτὸν εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, κειμένην ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐνορίαν . . . ὁδὸν . . . ὑπ' ἀριθ. . . . (ἢ ἄνευ ἀριθμοῦ), ἐπέδωκα αὐτῷ τὸ ρηθὲν ἀντίγραφον, ὅπερ δεχθεὶς, ὑπέγραψε μετ' ἐμοῦ τὸ παρὸν ἐπιδότηριον πρὸς πίστωσιν.

Ἐν . . . τῇ . . .

Ὁ ἐπιδούς δικαστικὸς κλητῆρ
(ὑπογ.)

Ὁ λαβὼν
(ὑπογ.)

Ἐάν ὁ διάδικος, πρὸς ὃν διετάχθη νὰ γείνη ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως, ἀρνηθῇ δι' οἰονδήποτε λόγον ἵνα παρλάβῃ ταύτην, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ μετὰ τὰς λεξεις ἐπέδωκα αὐτῷ τὸ ρηθὲν ἀντίγραφον, ἐξακολουθεῖ σημειῶν.

«Ἄλλ' οὗτος ἐπέστρεψέ μοι τοῦτο, εἰπὼν ὅτι δὲν ἐννοεῖ ἵνα δεχθῇ καὶ παρλάβῃ τοῦτο. Εἰς πίστωσιν συνέταξα τὸ παρὸν ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντων παρ' ἐμοῦ καὶ κάτωθι ὑποχρिनόμενων εὐυπολήπτων μαρτύρων καὶ τοῦ Μικτάρη τῆς ἐννορίας, διὰ τὰς νομίμους συνεπειάς».

Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ

Οἱ Μάρτυρες

Ὁ Μικτάρης (Τ.Σ.)

Ἡ προθεσμία πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς κοινοποιουμένης τῷ διαδίκῳ ἀποφάσεως ἀρχεται οὐχὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας· τοιαύτη δὲ τυγχάνει καὶ ἡ νομολογία ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν δικαστηρίων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὡς καὶ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὅπερ καὶ τὴν τελευταίαν μάλιστα ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας δὲν ὑπολογίζει παντελῶς.—ἀποθανόντος δὲ τοῦ διαδίκου εἰς ὃν ἐκοινοποιήθη ἡ ἀπόφασις πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν ἢ ἔφεσιν προθεσμίας ἀρχεται διὰ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ νέα προθεσμία λογιζομένη ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας· ἀλλὰ τοῦτο εὐνόητον, ὅτι ἀφορᾷ τὰς ὑλικὸν ἀντικείμενον ἐχούσας ὑποθέσεις, οὐχὶ δὲ τὰς καθαρῶς πνευ-

ματικὰς, τὰς ἀποβλεπούσας αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόσωπον τοῦ ἀποθανόντος διαδίκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΡΗΜΟΔΙΚΙΑΣ.

Ἐάν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων, κλητευθεὶς δεόντως ἐκ μέρους τοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον αὐτοῦ καθ' ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, δὲν προσέλθῃ, τότε τὸ δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων ἵνα προβῇ εἰς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐρήμην τοῦ ἀπολειπομένου διαδίκου, ἐκτὸς ἐὰν σχηματίσῃ πεποιθήσιν ὅτι ὁ ἀπολειφθεὶς τοῦ δικαστηρίου διάδικος δὲν προσῆλθεν ἔνεκεν ἀληθοῦς κωλύματος, ὅτε δύναται ἵνα ἀναβάλλῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν δίκην εἰς ἐτέραν ἡμέραν, ὑποχρεοῦν τὸν παρὰ τὰντα διάδικον ἵνα ἐμφανισθῇ κατ' αὐτήν¹. ἐννοεῖται δ' ὅτι τὸ μὲν καθαρῶς Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον δύναται ἵνα δικάσῃ ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου ἀπολειπομένου, μόνον ὅτε προηγηθῶσι τρεῖς κλήσεις, διαβιρασθεῖσαι πρὸς αὐτὸν προκειμένου περὶ πνευματικῶν διαφορῶν, οἷον μνηστείας, γάμου, τὸ δὲ Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον μετὰ μίαν μόνην κλήσιν, ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς αὐτὸν καὶ μὴ ἐμφάνισιν αὐτοῦ.

1. Ἐμπορ. Δικ. ἄρθρ. 67.

Ἐν τῇ ἐρήμῃ διαδικασίᾳ παρουσιάζονται αἱ ἐπόμεναι περιπτώσεις.

α'] Ἐάν ὁ μὴ παραστάς εἰς τὸ δικαστήριον τυγχάνῃ ὁ ἐνάγων, τότε ὁ ἐναγόμενος οὐδόλως ὑποχρεούμενος ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαν ἀγωγὴν καὶ ἐκζητήσῃ τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς, εἴτε κατὰ τύπους εἴτε κατ' οὐσίαν, δύναται ἵνα ἐξαιτήσῃται ἀπλῶς τὴν ἀπόρριψιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς¹.

β'] Ἐάν ἐμφανισθῇ μόνος ὁ ἐνάγων, δύναται οὗτος ἵνα ζητήσῃ ἀπόφασιν παραδεχομένην τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ καὶ καταδικάζουσιν τὸν ἐναγόμενον εἰς ὅ, τι δι' αὐτῆς ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κέκτηται τὸ δικαίωμα ἵνα ἐξετάσῃ καὶ ἐξακριβώσῃ τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ, σχηματίζον πεποίθησιν περὶ τοῦ βασίμου καὶ τοῦ ἀληθοῦς τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένων· ἐάν μάλιστα ὑπάρχῃ ἔνστασις τις, συνεπεία τῆς ὁποίας τὸ δικαστήριον δὲν δύναται ἵνα ἐπιληφθῇ τῆς ἀγωγῆς, ἢ εἶναι ἠναγκασμένον ἵνα ἀπορρίψῃ ταύτην, δύναται τὸ δικαστήριον καὶ αὐτεπαγγέλτως ἔτι ἵνα προτείνῃ ταύτην, καὶ προβῇ εἰς τὴν σχετικὴν ἔκδοσιν καὶ ἀπαγγελίαν τῷ ἐνάγοντι τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ, ὥς ὅτε, φερ' εἰπεῖν, φρονεῖ ἑαυτὸ ἀναρμόδιον λόγῳ ὕλης ἢ κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, ἢ ὑπάρχει δεδικασμένον ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἢ ὑπάρχει ἄλλη τις παρομοία περίπτωσις.

γ'] Ἐάν ὑπάρχωσι πολλοὶ διάδικοι ἢ ἐναγόμενοι, ἐτάχθη δὲ ἰδιαιτέρα προθεσμία πρὸς ἐμφάνισιν ἐπὶ δικαστη-

1. Ἄρθρ. Ἐμπορ. Δικ. 68.

ρίου ἐνὸς ἐκάστου τούτων, τὸ δικαστήριον δὲν δύναται ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως αὐτοῦ, πρὶν ἢ ἐπιστῇ ἢ μακροτέρα προθεσμία ἢ χορηγηθεῖσα πρὸς ἐμφάνισιν ἐπὶ δικαστηρίου τινὶ τῶν διαδίκων.

δ'] Ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις δύναται ἵνα ἐπιδιώξῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς μετὰ παρέλευσιν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσηκούσης κοινοποιήσεως αὐτῆς τῷ καθ' οὗ αὕτη· ἐξαιρέσεις ὑπάρχει ὅτε ἡ ἐρήμην ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις εἶναι καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστή, ὅτε δύναται ἀμέσως ἵνα ἐπιζητήσῃ ἀρμόδιως τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

ε'] Ἡ κατὰ τοῦ ἐναγομένου ἐκδοθεῖσα ἐρήμην ἀπόφασις δέον ἵνα ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, καθόσον ἄλλως, ἐάν μείνῃ ἀνεκτέλεστος, θεωρεῖται ὡς ἄκυρος καὶ μὴ ὑπάρχουσα, καὶ δέον κατὰ συνέπειαν ἵνα ἐξ ὑπαρχῆς ὁ ἐπιτυχὼν τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν διάδικος ἀποταθῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ ζητήσῃ τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἐναγομένου καὶ τὴν καταδίκην αὐτοῦ¹.

στ'] Εἰς τὸν κλητευθέντα νομίμως καὶ μὴ ἐμφανισθέντα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διάδικον ἐπιβάλλονται πάντοτε τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἅτινα καὶ ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς ἀνακοπῆς παρ' αὐτοῦ κατὰ τῆς προεκδοθείσης ἐρήμην ἀποφάσεως εἶναι ὑποχρεως κατὰ γενικὸν κανόνα ἵνα καταβάλλῃ².

1. Εὐνόητον ὅτι τοῦτο ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ ὕλικῆς καὶ οὐχὶ πνευματικῆς διαφορᾶς.

2. Παράβλεπε ἄρθρον 83 τῆς ἐμπορικῆς καὶ 158 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τοῦ Κράτους, ὅπερ ταυτὸσημον.

Χάριν τῶν βουλομένων παρκτιθῆμι ἐνταῦθα καὶ σχέ-
διον ἐρήμην ἀποφάσεως.

«Τὸ ἐν Ραιδεστῷ ἐδρεῦον ἐκκλησιαστικὸν Δικαστή-
ριον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡρακλείας, συγκείμενον ἐκ
τοῦ . . . ὡς προεδρεύοντος, καὶ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ με-
λῶν . . . τὴν νόμιμον ἀποτελούντων ἀπαρτίαν, συνῆλθεν ἐν
τῇ ὠρισμένῃ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ
Μητροπόλει τῇ . . . ἡμέρᾳ . . . παρόντος καὶ τοῦ
γρᾶμματέως αὐτοῦ . . . ὅπως δικάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐ-
πὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Αἰκατερίνη Ἰωαννίδου, κάτοικος Ραιδεστοῦ, ὑπὴ-
κοος ὁθωμανῆ, δι' αἰτήσεως αὐτῆς ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλ-
λου . . . καὶ ἡμερομ. . . ἐ. ἔ. ἐξέθηκεν ὅτι τῇ 15ῃ Αὐ-
γούστου 1892 ἐμνηστεύθη διὰ ψιλῶν συμφώνων μετὰ τοῦ
ἐνταῦθα ὁμοίως κατοικοῦντος Ἀχιλλέως Δημητριάδου, ἐπὶ
παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως τῆς οἰκείας ἐνορίας . . . , ἀνταλλα-
γέντων τῶν συνήθων χρυσῶν δακτυλίων καὶ δοθέντων αὐτῷ
ἐπίσης λόγῳ δωρεῶν μνηστείας καὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων,
ἦτοι . . . , περιπλέον δὲ καὶ 50 λιρῶν ἐκ τῆς ὑπο-
σχεθείσης αὐτῷ ἐκκτονταλίου προικὸς, διὰ συντάξεως ἀν-
θημερὸν τοῦ δέοντος προικοσυμφώνου, ὅτι οὗτος, καίπερ
παρελθόντος τοσοῦτου χρόνου ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς ἐν λό-
γῳ μνηστείας, οὐχ ἥττον ἀρνείται ἀνακτιῶς ἵνα προβῇ εἰς
τὴν σύναψιν τοῦ μετ' αὐτῆς γάμου, καὶ ἐξήρτησατο συνεπῶς
τὴν διὰ τοῦ δικαστηρίου κλήτευσιν τοῦ εἰρημένου καὶ τὴν
δι' ἀποφάσεως ὑποχρέωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ συνάψαι τὸν μετ' αὐ-
τῆς γάμον, ἐν δ' ἐπιμόνῳ ἀρνήσει αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ἵνα κη-
ρυχθῇ ὑπάτιος τῆς διαλύσεως τῆς μεταξὺ συνομολογηθεί-
σης μνηστείας, καὶ καταδικασθῇ α'] εἰς τὴν συνωδὰ τῷ νό-

μῳ ἀπόδοσιν διπλοῦ τοῦ ἀρραβῶνος, συνισταμένου εἰς δα-
κτύλιον χρυσοῦν, ἀξίας μιᾶς λίρας ὁθωμανικῆς, β'] εἰς τὴν
ἀπόδοσιν τῶν δοθεισῶν αὐτῷ δωρεῶν μνηστείας, συνιστα-
μένων εἰς . . . ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ πρὸς ἐπιστροφήν αὐ-
τῶν αὐτουσίῳν, εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν,
ἀνιόντος εἰς . . . λίρας ὁθωμανικᾶς, γ'] εἰς τὴν ἀπόδοσιν
τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ λόγῳ ἐπαγγελθείσης προικὸς 50
λιρῶν ὁθωμανικῶν, δ'] εἰς τὴν καταβολὴν τῶν δαπανῶν εἰς
ἃς ὑπεβλήθη ἕνεκα τῆς συχνῆς ἐλεύσεώς του ἐν τῷ οἴκῳ
καὶ ἐστιάσεώς του ἐν αὐτῷ, καὶ τῶν κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς
μνηστείας ἐξόδων, ἀνιόντων εἰς 30 λίρας ὁθωμανικᾶς, καὶ
τελευταίον εἰς τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐ-
ξόδων καὶ τελῶν.

Τῆς ἀγωγῆς ταύτης παραπεμφθείσης ἀρμοδίως ἐνώπιον
τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν,
εἰσαχθείσης εἰς συζήτησιν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 13 δε-
κεμβρίου ἐ. ἔ. παρέστη μόνῃ ἡ ἐνάγουσα, ἀπολειφθέντος
τοῦ ἐναγομένου, καὶ ἀναπτύξασα προπορικῶς τὰ ἐν τῇ ἀ-
γωγῇ αὐτῆς, ἐξήρτησατο τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν τῆς
ὑποθέσεως καὶ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς.

Τὸ δικαστήριον τοίνυν

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν δικογραφίαν,

Συζητήσαν καὶ διασκεψάμενον κατὰ νόμον,

Ἐπειδὴ ἡ περὶ ἐρημοδικίας αἰτήσις τῆς ἐναγούσης ἐ-
στὶ νόμιμος καὶ βέβαιος, καθόσον καίτοι ὁ ἐναγόμενος
ἐκλητεύθη νομίμως πρὶς ἀλλεπαλλήλως, ὡς ἐξάγεται ἐκ
τῶν ἐν τῷ σχετικῷ δικογραφικῷ φκελλῷ κατατεθειμένων
ἐπιδοτηρίων, οὐχ ἥττον δὲν παρέστη κατὰ τὴν σήμερον ὁ-
ρισθεῖσαν τελευταίαν δικάσιμον, ἐν δὲ τοιαύτῃ περιπτώσει
δικαστέα τυγχάνει ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ ἐρήμην,

Ἐπειδὴ οὐχ ἦττον ἢ αἵτησις τῆς ἐναγούσης, ὅπως τὸ δικαστήριον τοῦτο ὑποχρεώσῃ τὸν ἐναγόμενον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν δοθεισῶν αὐτῷ 50 ὀθωμ. λιρῶν ἐκ τῆς ὑπεσχημένης αὐτῷ διὰ προικίου συμφώνου ἐκατονταλίου προικὸς, ἔτι δὲ καὶ τῶν δοθεισῶν αὐτῷ δωρεῶν μνηστείας, διαφεύγει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τούτου, κεκλημένου ἵνα δικάσῃ τὴν καθαρῶς πνευματικὴν περὶ μνηστείας διαφορὰν,

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἑτέρα αἵτησις τῆς ἐναγούσης ὅπως ὁ ἐναγόμενος ὑποχρεωθῇ δι' ἀποφάσεως εἰς τὴν καταβολὴν λιρῶν ὀθ. 30, λόγῳ δαπανῶν ἐστίασεως αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μνηστείας καὶ ἐξόδων κατὰ τὴν τέλεσιν αὐτῆς εἶναι ἀπορριπτέα αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τούτου, καθόσον κατὰ τὴν περὶ μνηστειῶν Πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ 1868 τὰ τοιαῦτα ἐξόδα ἐν περιπτώσει ἐγέρσεως δίκης περὶ μνηστείας οὐδὲν ὡς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν,

Ἐπειδὴ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη ἐπιβαρύνουσι τὸν ἀπολειπόμενον τῶν διαδίκων,

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου, καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί,

Δέχεται ἐν μέρει τὴν ἀγωγὴν τῆς Αἰκατερίνης Ἰωαννίδου, καὶ κηρύσσει διαλελυμένην τὴν μετὰ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐναγομένου Ἀχιλλέως Δημητριάδου ὑφ' ἐστῶσαν μνηστείαν ἐξ ὑπατιότητος αὐτοῦ,

Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῇ ἐναγούσῃ διπλοῦ τοῦ ἀρραβῶνος, ὃν εἴληφε, συνισταμένου εἰς δακτύλιον ἀξίας μιᾶς λίρας ὀθωμανικῆς, συνωδᾷ τῷ Νόμῳ (Ἄρμ. βιβλ. Δ', τίτλ. Β', ἐδ, 1),

Κηρύσσει ἑαυτὸ ἀναρμόδιον ὅπως ἐπιληφθῇ τῆς ἐκδικάσεως τῶν αἰτήσεων τῆς ἐναγούσης περὶ ἐπιστροφῆς αὐτῇ τῶν δοθεισῶν τῷ ἐναγομένῳ λόγῳ ὑπεσχημένης προικὸς 50 λιρῶν ὀθωμανικῶν καὶ δωρεῶν μνηστείας, ἅτε οὕτων ὅλως ὑλικῶν καὶ ὑπαγομένων συνεπῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας,

Ἀπορρίπτει αὐτεπαγγέλτως ὡς μὴ νόμιμον καὶ τὴν ἑτέραν ἀπαίτησιν τῆς ἐναγούσης περὶ καταβολῆς αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου 30 ὀθωμ. λιρῶν λόγῳ δαπανῶν κατὰ τὴν τέλεσιν καὶ διάρκειαν τῆς μνηστείας,

Ὅριζει προθεσμίαν 21 ἡμερῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνκκοπῆς,

καὶ ἐπιβάλλει τῷ ἐναγομένῳ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν ὡς καὶ τὰ τῶν διαλυτηρίων ἐγγράφων, ἀνιόντα εἰς γρόσια τριακόσια, ἀριθ. 300, προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Τῇ 15 Δεκεμβρίου 1893.

Ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Ἡρακλείας ἐν Ραιδεστῷ.

Ὁ Προεδρεύων
(ὑπογ.)

Τὰ μέλη
(ὑπογ.)

Ὁ γραμματεὺς
(ὑπογ.)

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1893.

Ὁ Προεδρεύων
(ὑπογ.)

Ὁ γραμματεὺς
(ὑπογ.)

(Τ. Σ.)

ΚΑΙΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ.

Πᾶς διάδικος νομίζων παραγκωνιζόμενα τὰ δίκαια αὐτοῦ διὰ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης πρωτοδίκου ἀποφάσεως, δύναται ἵνα ποιήσῃται χρῆσιν τῶν ἐκ τοῦ νόμου χορηγουμένων αὐτῷ βοηθημάτων, ἅτινα κατὰ τὴν ἐν χρήσει νομικὴν ἔκφρασιν καλοῦνται ἔνδिका μέσα.

Τὰ ἔνδिका μέσα, ἅτινα δύναται ἵνα μεταχειρισθῇ πᾶς διάδικος κατὰ τῆς καταδικασάσης αὐτὸν ἀποφάσεως εἰσὶν ὠρισμένα καὶ εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα: α'] ἡ ἀνακοπή, β'] ἡ ἔφεσις, γ'] ἡ ἀναίρεσις, δ'] ἡ ἀναψηλάφησις. Ἀλλ' οὐχ ἥττον καὶ τρίτα πρόσωπα, ἐκτὸς τῶν κυρίων διαδίκων, ὧν τὰ δικαιώματα ἐπηρεάζονται ἐκ τῆς μεταξὺ οἰωνόηποτε διαδίκων ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, δύνανται ἵνα προσβάλωσι τὴν ἐπηρεάζουσιν τὰ δίκαια αὐτῶν ἀπόφασιν δι' ἐτέρου νομίμου μέσου, ὅπερ καλεῖται τριτανάκοπή, ἥτοι ἀνακοπή κατὰ τῆς ἀποφάσεως, ἐπιδιδομένη ὑπὸ τρίτου προσώπου, ἐκτὸς τῶν κυρίων διαδίκων. Ὡστε τὰ ἔνδिका μέσα ἐν γένει, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τριτανάκοπῆς, πέντε εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν.

Τὰ ἔνδिका ταῦτα μέσα διαιροῦνται: α'] εἰς τακτικά, β'] εἰς ἔκτακτα, γ'] μεταβιβαστικά καὶ μὴ μεταβιβαστικά, δ'] ἀνασταλτικά καὶ μὴ ἀνασταλτικά. Καὶ τακτικά μὲν, ὧν ἡ ἢ χρῆσις δηλονότι ἐστὶ καὶ συχνὴ καὶ ἀπόλυτος, εἰσὶν ἡ ἀνακοπή καὶ ἡ ἔφεσις, ἔκτακτα δὲ, ὧν ἡ χρῆσις

δηλονότι εἶναι σπανιωτέρα, εἰσὶν ἡ ἀναίρεσις, ἀναψηλάφησις καὶ τριτανάκοπή· μεταβιβαστικά καλοῦνται ἡ ἔφεσις καὶ ἡ ἀναίρεσις, διότι δι' αὐτῶν μεταβιβάζεται ἡ ἐπίδικος διαφορὰ συνεπεία τῶν ἐνεργειῶν τοῦ διαδίκου, τοῦ ἡδίκημένον ἑαυτὸν θεωροῦντος, εἰς ἕτερον ἀνώτερον δικαστήριον, καὶ ἀνασταλτικά ὀνομάζονται ἡ ἀνακοπή καὶ ἡ ἔφεσις, ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ ἀναίρεσις, διότι δι' αὐτῶν ἐμποδίζεται ἡ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐκτέλεσις. Οἰκοθεν ὁμῶς ἐννοεῖται ὅτι ταῦτα εἰσὶν ἀνασταλτικά τῆς ἐκτελέσεως τῆς κατὰ τινος τῶν διαδίκων ἀποφάσεως, ὅταν αὕτη δὲν κηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστή, καθόσον τότε διὰ τῆς ὑποβολῆς μόνον ἀνακοπῆς, ἐφέσεως, ἀναίρεσεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἀλλ' ἀπαιτεῖται, ὅπως ὁ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις διάδικος ὑποβαλὼν ἐν τάχει τὴν ἀνακοπὴν, ἔφεισιν, ἢ ἀναίρεσιν αὐτοῦ καὶ ἐπισπεύδων τὴν συζήτησιν αὐτῆς ἐκζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἄρσιν τῆς διαταχθείσης προσωρινῆς ἐκτελέσεως.

Πᾶς διάδικος τὰ ἔνδिका ταῦτα μέσα δύναται μὲν ἵνα μεταχειρισθῇ, ἀλλὰ καθ' ὠρισμένον τύπον, ἐντὸς ὠρισμένου χρονικοῦ διαστήματος καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν, καὶ οὐχὶ ὅπως ἂν αὐτῷ καλὸν δοκῇ, τουτέστι πρῶτον ὀφείλει ἵνα ὑποβάλῃ ἀνακοπὴν, εἴτα ἔφεισιν, εἴτα ἀναίρεσιν ἢ ἀναψηλάφησιν. Εἰδικώτερον ἐνεκα τοῦ ἰδιάζοντος συστήματος καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιαστικῶν καὶ μικτῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου δέον ἵνα σημειώσωμεν τὰ ἀκόλουθα: Α'] ἀναίρεσις ἐπιτρέπεται μόνον κατ' ἀπο-

φάσεων πρωτοδίκων Ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων, αἵτινες κατ' ἀκολουθίαν ἐφesiβάλλονται μόνον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν μητροπόλεων, αἷς ὑπάγονται αἱ ἐπισκοπαί· ἐάν ἡ ἀναίρεσις ἀπευθύνεται κατ' ἀποφάσεως πνευματικὸν ἐχούσης ἀντικείμενον, οἷον ὅτε πρόκειται περὶ μνηστείας, ἢ διαζεύξεως, ἢ κύρους γάμου. ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῆς ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἐάν δ' ἀπευθύνεται κατ' ἀποφάσεως ὑλικὸν ἀφορώσης ἀντικείμενον, οἷον ὅτε πρόκειται περὶ προικὸς, διαθηκῶν, ἀποζημιώσεως ἐπὶ διαλύσει μνηστείας ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ μνηστοῦ, ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου. Β'] κατ' ἐξαίρεσιν ἀναίρεσις ἐπιτρέπεται κατ' ἀποφάσεων τῶν Χριστιανικῶν δημογεροντικῶν ἐφετείων Κρήτης. συνωδὰ τῇ αὐτόθι κρατούσῃ εἰδικῇ Δικονομίᾳ, ἀφορώσων δὲ ὑλικὸν ἀντικείμενον, οἷον προῖκα, διαθήκας κτλ. ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου. Γ'] αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι πρωτοδίκως ὑπὸ μητροπολιτικῶν δικαστηρίων προσβάλλονται μόνον διὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐφεσις εἰσάγεται εἴτε ἐνώπιον τῆς ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὅταν ἀπευθύνεται κατ' ἀποφάσεως ἀφορώσης πνευματικὴν διαφορὰν, εἴτε ἐνώ-

1 Ἡ ἀπόφασις, φέρ' εἰπεῖν, τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων Μετρῶν, Καλλιουπόλεως, Μυριοφύτου ἐφesiβάλλεται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων Ἐκκλησιαστικοῦ ἢ Μικτοῦ τῆς ἐν Ραιδεστῷ Ἱερᾶς μητροπόλεως Ἡρακλείας· ἢ τῶν δικαστηρίων τῶν ἐπισκοπῶν Βελλᾶς, Παρχμυθίας εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια τῆς Ἱερᾶς μητροπόλεως Ἰωαννίνων, ἐπέχοντα τῆσιν ἐφετείων, καὶ οὕτω καθεξῆς.

πιον τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἐάν ἀπευθύνεται κατ' ἀποφάσεως ἀφορώσης ὑλικὸν ἀντικείμενον, ἢ δὲ ἀπόφασις τῆς ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, εἴτε τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου προσβάλλεται διὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναψηλαφήσεως, ἐπιδιδομένης ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ σώματος τοῦ κατ' ἐφεσιν δικάσαντος. Δ'] αἱ ἐκ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναφύμεναι ὑποθέσεις, ὅτε μὲν πλεονεκτοῦσιν, ὅτε δὲ μειονεκτοῦσι κατὰ τὰ ἐνδίκαια μέσα. Οὕτω, φέρ' εἰπεῖν, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον, ὅπερ ἐπιλαμβάνεται πρωτοδίκως τῶν εἰς αὐτὸ εἰσαγομένων πνευματικῶν διαφορῶν, αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐφesiβάλλονται ἐνώπιον τῆς ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, προσβαλλόμεναι ἐνώπιον αὐτῆς τελευταῖον, μετὰ τὴν ἐκδίκασιν δηλονότι τῆς ἐφέσεως, καὶ κατ' ἀναψηλάφησιν, ἐνῶ αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι πρωτοδίκως καὶ κατ' ἀντιμωλίαν ἐπὶ ὑλικῶν διαφορῶν ὑπὸ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τῶν Πατριαρχείων ὑπόκεινται μόνον εἰς τὸ ἐνδικὸν μέσον τῆς ἀναψηλαφήσεως, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐφέσεως κατ' αὐτῶν.

Ἀλλ' ὁ διάδικος δὲν εἶναι ὑπόχρεως ἀπαρεγκλίτως καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν ὑποβολὴν ἐν πρώτοις ἀνακοπῆς, εἴτα ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως ἢ ἀναψηλαφήσεως κατὰ τῆς προβαλλομένης ἀποφάσεως. Οὕτω, φέρ' εἰπεῖν, προκειμένου περὶ ἀποφάσεως, ἐκδιδομένης κατ' αὐτοῦ ὑπὸ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἐρήμην, δύναται ἵνα μὴ ὑποβάλῃ ἀνακοπὴν, ἀλλ' ἐφεσιν κατ' εὐθεΐαν, εἴτε ἀναίρεσιν, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἐννοεῖ ἵνα μεταχειρισθῇ τὸ ἐνδι-

κον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, δέον ἵνα ὑποβάλῃ τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐφετεῖον μετὰ παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀνακοπὴν τεταγμένης προθεσμίας, εἴτε ἂν παραιτηθῇ ἐγγράφως δι' αἰτήσεως αὐτοῦ ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου τῆς χρήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐν τῇ ἐρήμῃ ἀποφάσει δὲν σημειοῦται ὠρισμένη προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ἀνακοπῆς· ἐὰν δὲ δὲν ἐννοῇ ἵνα ὑποβάλῃ ἔφεσιν, ἀλλ' ἀναιρέσιν κατ' εὐθεΐαν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἀκυρωτικόν, δέον ἵνα ἀναμείνῃ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀνακοπὴν καὶ ἔφεσιν ὠρισμένης προθεσμίας, καὶ εἴτα πράξῃ τοῦτο. Ἐπίσης ὁ διάδικος δύναται, ἵνα μὴ ποιήσῃται χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως κατὰ πρωτοδίκου ἀποφάσεως Μητροπολιτικοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἐπιδῶ κατ' αὐτῆς ἀναψηλάφησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ρητῶς δέον ἵνα παραιτηθῇ τῆς ἐφέσεως, ὅπως οὕτως ἢ ἀπόφασις καταστῇ τελεσίδικος, καὶ ἐπιδεκτικὴ ἐπομένως ἀναψηλαφήσεως.

Εἰδικώτερον περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς προθύμου χρήσεως ἢ μὴ τῶν ἐνδίκων μέσων ἀναφέρομεν τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις: Α'] Ὅσακις ὁ διάδικος ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἐνδίκου τινὸς μέσου κατὰ πρωτοδίκου ἀποφάσεως, οἷον ὅτε διστάζῃ, ἐὰν ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις τυγχάνῃ ἐκκλητὴ ἢ ἀνέκκλητος, δύναται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἵνα ὑποβάλῃ ἀρμοδίως ἔφεσιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως, καὶ ταῦτοχρόνως ἐπικουρικῶς, ἵνα κοινοποιήσῃ νομίμως τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ αἴτησιν ἀναι-

ρέσεως ἢ ἀναψηλαφήσεως κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Γενομένης ὁμῶς ταῦτοχρόνως ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως, κατὰ φυσικὸν λόγον ἀποφαίνεται πρῶτον τὸ Ἐφετεῖον καὶ εἴτα τὸ Ἀκυρωτικόν. Β'] Ἐὰν ἀπόφασίς τις πρωτόδικος τυγχάνῃ ἀνέκκλητος, ὁ δὲ διάδικος προτίθεται ἵνα προσβάλῃ ταύτην ἐνεκα ἀναρμοδιότητος τοῦ πρωτοδίκως δικάσαντος δικαστηρίου λόγῳ ὕλης, δύναται κατ' ἐκλογὴν ἵνα ποιήσῃται χρῆσιν τοῦ κατ' αὐτῆς ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως.

Ἐκαστος διάδικος δύναται ἵνα ποιήσῃται ὑπὲρ ἑαυτοῦ χρῆσιν τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ βούλησιν, εἴτε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδεδομένην ἀπόφασιν, εἴτε νὰ παραιτηθῇ ἐνὸς ἢ πάντων τῶν ἐνδίκων μέσων κατ' αὐτῆς· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀναφύονται αἱ ἐπόμεναι περιπτώσεις: Α'] Ὁ ἀποδεξάμενος ρητῶς ἐπὶ δικαστηρίου τὴν ἀπαγγελλομένην αὐτῷ ἀπόφασιν ἀπόλλυσι μετὰ ταῦτα τὸ δικαίωμα, ἵνα προσβάλῃ αὐτὴν δι' οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου. Β'] Πᾶσα πρᾶξις τοῦ ἡττηθέντος ἐν τῇ δίκῃ διαδίκου αὐθορμήτως παρ' αὐτοῦ γιγνομένη καὶ τείνουσα εἰς ἐκτέλεσιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως, ἐμφαίνει ἀποδοχὴν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως· ἐπομένως οὗτος δὲν δύναται κατὰ φυσικὸν λόγον ἵνα μετὰ ταῦτα προσβάλῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν δι' οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου¹. Γ'] Καὶ σιωπη-

1. Ὡς π. χ. ὅτε ἐκτελεῖ ὁ,τι ἢ κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δικάττει, ἢ καταβάλλει τὴν ποσότητα εἰς ἣν κατεδικάσθη, ἢ χορηγεῖ τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ ὑποχρεοῦται διὰ τῆς ἀποφάσεως ἵνα δῶ τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ, ἢ συμμορφοῦται πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀπόφασιν δικταγμένα, ἢ

ρῶς γίνεται δεκτὴ ἀπόφασίς τις ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων τοῦ ἐπαγαγόντος ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου πράγματος ὅρκον τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ, καθόσον ἐκ τοῦ ἐπακτοῦ τούτου ὅρκου ἐξήρτησεν αὐτὸς οὗτος τὴν λύσιν τῆς ὑποθέσεως· ὅθεν συνάγεται ὅτι δοθέντος ὑπὸ τινος τῶν διαδίκων τοῦ ἐπαχθέντος ὅρκου, ὁ ἕτερος δὲν δύναται πλέον ἵνα προσβάλῃ τὴν μετὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου τούτου ἐξενεχθεῖσαν κατ' αὐτοῦ δικαστικὴν ἀπόφασιν, ὡς σιωπηρῶς ἀποδεξάμενος αὐτήν. Δ'] Καὶ ὁ νικήσας ἐν τῇ δίκῃ διάδικος μετὰ μετριασμόν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, εἴτε ἀπορριψὶν τινων ἐκ τούτων, λογίζεται ἀποδεχόμενος τὴν ἀπόφασιν, ἐὰν ἐπιδιώξῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἢ δεχθῇ τὸ ἐπιδικασθὲν αὐτῷ ποσόν, ἢ λάβῃ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ τὰ δικαστικά· ἔξοδα τῆς ἀποφάσεως· ἢ ἀπλῆ ὁμῶς κοινοποιήσῃς τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐπικρατεστέρας τῶν δικονομολόγων γνώμας δὲν ἐμφαίνει ἀποδοχὴν, καθόσον δυνατόν ἵνα προήχθῃ εἰς τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ ὅπως διὰ τῆς παρελεύσεως τῶν προθεσμιῶν ἀποστερήσῃ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ τῆς χρήσεως τῶν κατὰ τῆς κοινοποιηθείσης αὐτῷ ἀποφάσεως ἐνδίκων μέσων.

Ἐκ τούναντίου δὲν συνάγεται ἀποδοχὴ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ διαδίκου· α'] ὅτε ὁ διάδικος ἀναφέρεται καὶ ἀνατίθῃσι τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, καθόσον διὰ τῶν ἐκφράσεων αὐτοῦ τούτων ἀποδέχεται καὶ ἀναμένει τὴν συμφώνως

καταβάλλει τὰ δικαστικά· ἔξοδα καὶ τέλη, ἢ ζητεῖ προθεσμίαν πρὸς καταβολὴν τῷ ἀντιδίκῳ τοῦ ποσοῦ δι' ὃ κατεδικάσθη.

τῷ νόμῳ θεώρησιν καὶ λύσιν τῆς διαφορᾶς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου· β'] ὅτε παρίσταται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ δόσιν ἀναγκαίου τινὸς ὅρκου, ἤτοι ὅρκου ἐπιβληθέντος τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ οὐχὶ κατ' αἵτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, καὶ σιωπᾷ, καθόσον καίπερ σιωπῶν, δυνατόν ἵνα σκοπῇ ὅπως προσβάλῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην σὺν τῇ ὀριστικῇ τοῦ δικαστηρίου ἀποφάσει· γ'] ὅτε ἐκτελεῖ ἀπόφασιν μὴ ὀριστικὴν, διότι ἐνδέχεται ἵνα ἐφεσιβάλῃ ταύτην μετὰ τῆς ὀριστικῆς· δ'] ὅτε ἡ ἀπόφασις περιέχει κεχωρισμένα καὶ οὐχὶ συναρῇ κεφάλαια, διότι ἡ ἀποδοχὴ τινος ἐξ αὐτῶν, οὐδὲν ἔπαγεται ἀποδοχὴν καὶ τῶν λοιπῶν· ε'] ὅτε ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀνέκκλητος, ἢ προσωρινῶς ἐκτελεστή, καθόσον πειθαναγκάζεται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, καὶ ἀκουσίως ἐπομένως ἐκτελεῖ ταύτην· διαφέρει τὸ πρᾶγμα, ὅτε ὁ διάδικος παραιτεῖται τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, διότι δυνατόν ἵνα παραιτηθῇ ἐνὸς μόνου ἐνδίκου μέσου, οἷον, φέρ' εἰπεῖν, τῆς ἀνακοπῆς², καὶ ἐπιφυλαχθῇ διὰ τὴν ἔφεσιν ἢ ἀναίρεσιν καὶ ἀναψηλάφησιν, εἴτε ἵνα παραιτηθῇ ταυτοχρόνως πάν-

4. Π. χ. ὅτε τις μετὰ λύσιν τοῦ ἀπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ γάμου ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ, καταδικάζεται εἰς ἀπόδοσιν προγαμιαίας δωρεᾶς, προικὸς, διατροφῆς διὰ τὰ κοινὰ τέκνα τὰ μένοντα παρὰ τῇ ἀθώᾳ συζύγῳ· ἡ ἀποδοχὴ τοῦ περὶ διατροφῆς τῶν τέκνων κεφαλαίου τῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπάγεται ἀποδοχὴν καὶ τῶν λοιπῶν.

2. Ἄλλ' ὅταν παραιτηθῇ ὁ διάδικος τῆς ἀνακοπῆς μόνῃς, πότε λογιστέα ὡς ἀρχομένη ἢ προθεσμία τῆς ἐφέσεως; βεβαίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παρητήθη τῆς ἀνακοπῆς.

των τῶν κατ' αὐτῆς ἐνδίκων μέσων· ἡ παραίτησις γίνε-
ται τριχῶς· ἢ παραιτεῖται τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν ἀ-
παγγελίαν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως, ὅτε αὕτη ση-
μειοῦται ἐν τοῖς ἐπισήμοις δικαστικοῖς πρακτικοῖς, ἢ κατὰ
τὴν κοινοποίησιν αὐτῷ τῆς ἀποφάσεως, ὅτε κάτωθι τοῦ
ἐπιδοτηρίου σημειοῖ ὅτι δέχεται τὴν ἀπόφασιν καὶ παραι-
τεῖται παντὸς ἐνδίκου μέσου κατ' αὐτῆς¹, ἢ καὶ μετὰ τὴν
γενομένην αὐτῷ κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως δι' αἰτήσεως
αὐτοῦ, παραπεμπομένης ἀρμοδίως εἰς τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφα-
σιν Δικαστήριον². κατὰ τοὺς τρεῖς τούτους τρόπους γι-
γνομένης τῆς παραιτήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων, κατὰ

1. Οὕτω, φέρ' εἶπεῖν, ἐν ἀποφάσει ἐρήμην ἐκδοθείση παρ' ἐπισκοπι-
κοῦ Δικαστηρίου, ὃ παραιτούμενος τῶν κατ' αὐτῆς ἐνδίκων μέσων διά-
δικος, δέον ἵνα σημειώσῃ ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς.
«Δέχομαι τὴν κοινοποιηθεῖσάν μοι ἀπόφασιν καὶ παραιτοῦμαι παντὸς
ἐνδίκου μέσου κατ' αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς,
ἐφέσεως, ἀναιρέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως». ἐν ἀποφάσει Μητροπολι-
τικοῦ Δικαστηρίου, εἴτε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῶν Πα-
τριαρχείων μετὰ τὸ «Δέχομαι . . . κτλ. καὶ ἰδίᾳ τοῦ δικαιώματος
τῆς ἀνακοπῆς, ἐφέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως».

2. Ἡ αἴτησις ἀπευθύνεται ἐν μὲν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινου-
πόλεως πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην,
ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις πρὸς τὸν Μητροπολίτην, ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον
αὐτοῦ· παραπεμπομένη δ' ἀρμοδίως παρ' αὐτῶν εἰς τὰ ἐκδόντα τὴν
ἀπόφασιν Δικαστήρια, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, καὶ δίδεται ἢ διαταγὴ τῷ
Γραμματεῖ ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω· οὕτως ἐὰν ἡ ἀπόφασις καθ'
ἣν παραιτεῖται τις παντὸς ἐνδίκου μέσου κηρύσσῃ τὸν μετὰ τοῦ
ἀντιδίκου αὐτοῦ γάμον διαλελυμένον, ἐκδίδεται ἐνεργείᾳ τοῦ ἐπισπεύ-
δοντος τὸ σχετικὸν διαζύγιον.

τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, αὕτη καθίσταται οὐ μόνον
τελεσίδικος, ἀλλὰ καὶ ἀμετάκλητος¹.

Ἐνακοπή.

Πᾶς διάδικος προσηκόντως ἐνώπιον Δικαστηρίου
κλητευθεὶς καὶ μὴ παραστάς ἐνώπιον αὐτοῦ δι' οἰονδή-
ποτε λόγον, ἐπομένως δὲ καταδικασθεὶς ἀνυπεράσπιστος
δι' ἀποφάσεως ἐκδοθείσης κατ' αὐτοῦ ἐρήμην, δύναται
ἵνα ποιήσῃται χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακο-
πῆς· σκοπὸς τῆς ὑποβαλλομένης ἀνακοπῆς εἶναι ἡ ἀνα-

3. Μὴ προηγηθείσης παραιτήσεως παντὸς ἐνδίκου μέσου κατὰ τῆς
περὶ διαζεύξεως ἀποφάσεως, γενομένης δὲ ἐφέσεως κατ' αὐτῆς καὶ
ἀπορριφθείσης, δύναται ἵνα ἐκδοθῇ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς κατ'
ἐφесιν ἀποφάσεως τῷ καθ' οὗ αὕτη τὸ διαζύγιον; ὀρθότερα γνώμη
εἶναι ἡ ἀποφατικὴ, διότι ἀπορριφθείσης τῆς ἐφέσεως κατέστη μὲν ἡ
πρωτόδικος ἀπόφασις τελεσίδικος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀμετάκλητος· τοιαύ-
τη δὲ καθίσταται μόνον μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς τυχόν ὑποβαλλομένης
ἀναψηλαφήσεως, ἢ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμίας,
ἢτοι 120 ἔτι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἐφесιν ἀποφά-
σεως, διότι ἐνδεχόμενον εἶναι ὅπως διὰ τῆς ἀναψηλαφήσεως ἀντραπῇ
ἢ κατ' ἐφесιν ἀπόφασις. Ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ὅτε δὲν ὑπεβλήθη
ἐφesis κατὰ πρωτοδίκου περὶ διαζεύξεως ἀποφάσεως ἢ παρῆλθεν ἡ
πρὸς ἐφесιν αὐτῆς ἐν χρήσει προθεσμία τῶν 120 ἡμερῶν ἐν τοιαύτῃ
περιπτώσει ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις λογίζεται τελεσίδικος καὶ ἀμετά-
κλητος, καὶ τὸ διαζύγιον ἐγκύρως ἐκδίδεται ἅμα τῇ παρελεύσει τῆς
πρὸς ἐφесιν προθεσμίας· διότι ὁ μὴ ὑποβάλων ἐφesis, φυσικῶς τῷ λόγῳ,
δὲν δύναται ἵνα ὑποβάλῃ καὶ ἀναψηλάφησιν κατ' ἀνυπάρκτου κατ' ἐ-
φесιν ἀποφάσεως.

στολή τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκδοθείσης ἐρήμην ἀποφάσεως καὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν μονομερῶς ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἀποφασισθέντων διὰ τῆς προβολῆς τῶν σχετικῶν δικαιολογιῶν καὶ τῆς ἀκροάσεως τῶν ἐνστάσεων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.

Εἰδικώτερον περὶ τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου ἀναφέρω τὰ ἀκόλουθα· α'] μόνος ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος δύναται ἵνα ἀνακόψῃ τὴν ἐρήμην ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, προσέτι δὲ καὶ οἱ διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ· β'] πᾶσαι αἱ ἐρήμην ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἢ μικτῶν ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, εἴτε πρωτοδίκως ἐκδιδόμεναι, εἴτε κατ' ἔφεσιν καὶ ἀναψηλάφησιν ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν· ἐξαίρεσις μόνον ὑπάρχει ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος, εἴτε τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον δικάζει κατ' ἀναίρεσιν ὡς ἀκυρωτικόν, ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκδικασθεισῶν πρωτοδίκως ἐνώπιον ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων, ὅτε αἱ ἐρήμην τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις αὐτῶν, θεωρούμεναι ὡς ἐπέχουσαι θέσιν ἀποφάσεων κατ' ἀντιμωλίαν, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν· γ'] ἀνακοπὴ δὲν

1. Τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναίρεσεως μὴ ἀνχαραγομένου ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Δικονομίᾳ, κατὰ τοῦτο ἀκολουθοῦμεν τῇ Πολιτικῇ Ὁθωμ. Δικονομίᾳ καὶ κατὰ ταύτην ἐπομένως συμμορφούμεθα προκειμένου περὶ ἀναίρεσεως, περὶ ἧς ἄλλως λαλήσομεν ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει· κατὰ τὴν Πολιτικὴν ὅθεν Δικονομίαν ἀνακοπὴ ἐπὶ ἐρήμην ἀποφάσεων κατ' ἀναίρεσιν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δὲν ἐπιτρέπεται· (ἴδε Πολ. Δικον. ἄρθρον 252).

ἐπιτρέπεται κατὰ διαιτητικῶν καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίᾳ ἀποφάσεων· δ'] δύναται νὰ παραιτηθῇ πᾶς διάδικος τοῦ τῆς ἀνακοπῆς ἐνδίκου μέσου, ἀλλὰ δὲν δύναται ἵνα ὑποβάλλῃ ἔφεσιν ἐντὸς τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἢ μόνον μετὰ παρέλευσιν αὐτῆς· ε'] ἡ ἀνακοπὴ ὑποβάλλεται ὑπὸ τινος διαδίκου ταυτοχρόνως μετὰ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἢ μετὰ τὴν κοινοποίησιν, οὐδαμῶς δὲ καὶ πρὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς· ς'] ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἀνακόπτοντος, ἡγοῦν τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἀνακοπὴν διαδίκου, κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς ταχθεῖσαν ἡμέραν, ἐκδίδεται δευτέρα ἐρήμην ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου, ἀπορρίπτουσα τὴν ἀνακοπὴν, καθ' ἧς ἀποφάσεως δὲν δύναται πλέον ἵνα ὑποβάλλῃ νέαν ἀνακοπὴν, ἀλλ' ἔφεσιν μόνον, ἐὰν βεβαίως ἡ διαδικασία διεξάγεται ἐνώπιον πρωτοδικείου· ζ'] ἐὰν ὁ ἀνακοπόμενος, ἦτοι ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ἡ ἀνακοπὴ διάδικος, δὲν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποβληθείσης ἀνακοπῆς ὁρισθεῖσαν δικάσιμον, ἐκδοθῇ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐρήμην ἀπόφασις δεκτῆς γιγνομένης τῆς ἀνακοπῆς, οὗτος δύναται ἵνα ὑποβάλλῃ ἐτέραν ἀνακοπὴν κατ' αὐτῆς².

1. Ἰδε Ἐμπορ. Δικον. ἄρθρον 84.

2. Διότι ὡς πρὸς αὐτὸν εἶναι ἡ πρώτη ἐρήμην ἀπόφασις καὶ δύναται ἐπομένως ἵνα ὑποβάλλῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴν. Ἀλλ' ἐν ᾗ περιπτώσει, καίπερ ὑποβλὼν ἀνακοπὴν, δὲν προσέλθῃ κατὰ τὴν ὁρισθησομένην δικάσιμον εἰς τὸ δικαστήριον, ἐννοεῖται ὅτι ἀπορρίπτεται ἡ τοιαύτη ἀνακοπὴ αὐτοῦ καὶ δὲν δύναται ἵνα ὑποβάλλῃ αὐτὴς νέαν

Ἡ περὶ ἀνακοπῆς αἵτησις δέον ἵνα ἀπευθύνηται ἐν μὲν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν Μητροπολίτην, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, εἰς τὸν ἐγνωσμένον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ἐπιψηφίζομένη δὲ δεόντως, παραπέμπεται ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀνακοπτομένην ἀπόφασιν Δικαστηρίου. Ἡ ἀνακοπὴ 1] συντάσσεται κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀγωγῶν, δέον δ' ἵνα περιέχῃ τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζεται καὶ δι' οὓς ζητεῖται ἡ ἀνατροπὴ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως· ἐν ἄλλοις λόγοις ἢ ἀνακοπὴ δέον ἵνα περιλαμβάνῃ α'] τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ ὑπηκοότητα τῶν διαδίκων, ἔτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ὃ ἀπευθύνεται, β'] μνείαν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως, γ'] τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς καὶ δ'] τὴν αἴτησιν περὶ κλητεύσεως τοῦ ἀντιδίκου καὶ ἐμφανίσεως αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου· δέον δὲ συνάμα ἵνα ᾗ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἰδίου διαδίκου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ἐπισυνάπτοντος ἔγκυρον πληρεξουσιότητος ἔγγραφον, ἢ δηλοῦντος ὅτι ὑπογράφει ἀντὶ τοῦ διαδίκου ἐν τῇ ιδιότητι αὐτοῦ ὡς πληρεξουσίου δυνάμει ἐπισήμου πρὸς τοῦτο ἐπιτροπικοῦ¹. ἄλλως ἐξ ἀναλογίας

ἀνακοπὴν, κατὰ τὸ γενικὸν ἀξίωμα ἀνακοπὴ ἐπ' ἀνακοπῆς οὐκ ἔρρωται» (ἴδε καὶ Ἐμπορ. Δικον. ἄρθρ 84).

1. Τὸ πληρεξούσιον ὅπως ᾗ ἔγκυρον· ἢ δέον ἵνα ᾗ συντεταγμένον ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκοπικοῦ ἢ μητροπολιτικοῦ συμβολαιογράφου, ἢ νὰ φέρῃ τὴν νόμιμον ἐπικύρωσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς

τῆς περὶ αἰτήσεων διατάξεως τοῦ 2ου ἁρθροῦ τῆς Ἐμπορικῆς Δικονομίας εἶναι ἀπορριπτέα· 2] δέον ἵνα ἐπιδόθῃ εἰς τὸ δικαστήριον κατ' ἐποχὴν ὠρισμένην καὶ ἐμπροθέσμως, καθόσον ἢ ἄλλως πῶς ἐπιδοθεῖσα οὐδὲν φέρει ἀποτέλεσμα· ὡς πρὸς τὴν ἐμπρόθεσμον δὲ ἐπίδοσιν αὐτῆς ὀφείλομεν ἵνα προσέχωμεν εἰς τὰ ἐπόμενα· α'] ἐὰν ὁ ἀνακόπτων ἐδικάσθῃ ἐρήμην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, διότι καίπερ κλητευθεὶς νομίμως καὶ προσελθὼν ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὴν δικάσιμον ἡμέραν, δὲν ἠθέλησεν ἐν τούτοις ἵνα δικασθῇ δι' οἰονδήποτε λόγον καὶ αἰτίαν, εἴτε ἀπεχώρησε τοῦ δικαστηρίου ἄρνηθεις ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀγωγὴν, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λογιζομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως εἶναι δεκαπενθήμερος¹. β'] ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἐξεδόθῃ ἢ ἐρήμην ἀπόφασις διάδικος σημειώσῃ ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ὅτι θέλει ὑποβάλλει ἀνακοπὴν κατ' αὐτῆς, τότε δέον ὅπως ἐπιδῶ εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀναγραφείσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ σημειώσεως, προστιθεμένης τυχὸν καὶ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ρηθεῖσαν ὀκταήμερον προθεσμίαν ἀνὰ πάντα ἡμερήσιον σταθμὸν ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως

τοῦ πληρεξουσιοδοτοῦντος ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἢ καὶ νὰ ᾗ συντεταγμένον ἐνώπιον συμβολαιογράφου τοῦ κράτους. ἄλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὑποχρεοῦται ὁ προσάγων τοῦτο διάδικος ἵνα προσαγάγῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἐκκλησιαστικὸν ἢ μικτὸν καὶ μετάφρασιν ἐλληνιστί.

1 Ἴδε Ἐμπορ. Δικον. ἄρθρον 16.

τοῦ τόπου ἔνθα διαμένει ὁ μέλλων ἀνακόψαι τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν διάδικος, καθόσον ἄλλως ἢ ἀνακοπὴ αὐτοῦ θεωρουμένη ἐκπρόθεσμος ἀπορρίπτεται¹. γ'] ὁ καθ' οὗ ἡ ἐρήμην ἀπόφασιν διάδικος ἀποκλείεται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀνακόψαι ταύτην, ἐὰν ἐγένετο ἑναρξίς ἐκτελέσεως αὐτῆς². ἡ δὲ ἐρήμην ἀπόφασιν θεωρεῖται ἐκτελεσθεῖσα ἐὰν συνεπεία ταύτης ἐφυλακίσθη ὁ καταδικασθεὶς, ἢ ἐὰν κατεσχέθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπωλήθησαν τὰ κινητὰ αὐτοῦ πράγματα, ἢ ἐγνωστοποιήθη αὐτῷ διὰ τῆς νομίμου ἀρχῆς ἢ διενεργηθεῖσα κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, ἢ ἐὰν κατέβηκε τὰ δικαστικά ἔξοδα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι ἀνεγνώρισε τὸ κύρος αὐτῆς, ἢ ὅπωςδήποτε ἐὰν ὑπάρχῃ ἔγγραφον ἐξ οὗ καταδεικνύεται ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως³. παρελθουσῶν δὲ τῶν κατὰ τοὺς ὑποδειχθέντας ἀνωτέρω τρεῖς τρόπους προθεσμιῶν τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τῆς ἐν χρήσει Ἑμπορικῆς Δικονομίας, ἢ περὶ ἀνακοπῆς αἵτησις λογίζεται ἐκπρόθεσμος καὶ εἶναι ἀπορριπτέα.

Ἄλλ' οὐχ ἥττον καὶ τέταρτον εἶδος προθεσμίας πρὸς ἀνακοπὴν εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τασσόμενος χρόνος πρὸς ἀνακοπὴν⁴, καθόσον ἐν δίκαις περὶ διαζεύ-

1. Ἰδε Ἑμπ. Δικον. ἄρθρ. 79.

2. Ἰδε ἄρθρ. 76 Ἑμπ. Δικον.

3. Ἰδε ἄρθρ. 77 Ἑμπ. Δικον.

4. Καλῶς τὸ δικαστήριον δύναται ἵνα τάξῃ προθεσμίαν πρὸς ἀνακοπὴν οὐ μόνον ἐν δίκαις ἐχούσαις πνευματικὸν ἀντικείμενον, ἀλλὰ καὶ ἐν ὕλικαῖς διαφοραῖς· ἀλλ' ἰδίως ἐν πνευματικαῖς διαφοραῖς δύναται

ξεως ἢ διαλύσεως μνηστείας, ἢ ἀκυρώσεως γάμου, ἐχούσαις πνευματικὸν ἀντικείμενον δὲν εἶναι δυνατὴ οὐδ' ἐφαρμόσιμος ἡ διάταξις τῆς Ἑμπορικῆς Δικονομίας περὶ ὑποβολῆς τῆς ἀνακοπῆς μέχρις ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως¹. ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ καθ' οὗ ἡ ἐρήμην ἀπόφασιν διάδικος δεόν ἵνα ὑποβάλλῃ τὴν ἀνακοπῆς αὐτοῦ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τασσομένης προθεσμίας, ὅπως μὴ ἄλλως εὐρεθῇ πρὸ τῆς λυπηρᾶς ἀνάγκης τοῦ ν' ἀπορριφθῇ ἢ ἀνακοπὴ αὐτοῦ.

Ἡ ἐμπρόθεσμος ἐπίδοσις τῆς ἀνακοπῆς ἐπιφέρει διττὰ ἀποτελέσματα: α') ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἐὰν ὅμως αὕτη μὴ ᾖ καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστή, ὅτε διὰ τῆς ἀπλῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπῆς εἰς τὸ ἐκδόν τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν Δικαστήριον δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις. Ἄλλ' οὐχ ἥττον ἐν τῇ ἀναστολῇ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἔστω καὶ μὴ οὔσης προσωρινῶς ἐκτελεστής, δύναται ὁ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἡ ἐρήμην ἀπόφασιν καὶ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν

ἵνα τάξῃ προθεσμίαν πρὸς ἀνακοπὴν 21 ἢ 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως· τοιαύτη ἄλλως τε Νομολογία ὀρθῇ πάνυ κατακολουθεῖ καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῶν Πατριαρχείων, ὡς καὶ ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος δικάζουσα ὡς Ἐφετεῖον.

1. Διότι διὰ τῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως ἐρήμην ἀποφάσεως οὔτε ἐκδόσις δικυγίου ἐν δίκῃ περὶ διαζεύξεως· εἶναι δυνατὸν ἵνα γένηται, οὔτε δικλυτηρίου ἀρραβῶνος ἐν δίκῃ περὶ διαλύσεως μνηστείας καὶ καθεξῆς, μέχρις οὗ ἡ δίκη διέλθῃ ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς δικδικοπῆς, ἢ ὅπωςδήποτε καταστῇ τελεσιδίκος ἢ ἀπόφασις· ὥστε ἐπ' ἀνάγκης εἶναι ἐν δίκαις περὶ πνευματικῶν διαφορῶν ἵνα ὁρίζεται ὁ χρόνος τῆς ἀνακοπῆς διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως.

τῆς ἀνακοπῆς ἵνα ἐνεργήσῃ καὶ λάβῃ συντηρητικὰ μέ-
τρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαίων αὐτοῦ, οἷον ἵνα ἐνε-
ργήσῃ κατὰσχέσιν ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ καταδικασθέν-
τος. 6') προκαλεῖ νέαν τῆς ὑποθέσεως ἐξέτασιν, καθ' ἣν
ὁ μὲν ἀνακόπτων ἔχων ἀκέραια καὶ ἀνέπαφα πάντα τὰ
δικαιώματα αὐτοῦ δύναται ἵνα προβάλῃ ἐνώπιον τοῦ
Δικαστηρίου πᾶν ὅ,τι ἡδύνατο ἵνα προτείνῃ καὶ κατὰ
τὴν κατ' ἐρήμην γενομένην διαδικασίαν, ὁ δὲ ἀνακοπτόμε-
νος δὲν δύναται ἵνα ὑποβάλῃ προτάσεις παραλειφθείσας
κατὰ τὴν κατ' ἐρήμην συζήτησιν¹, ἢ διὰ τῆς ἐρήμην
ἀποφάσεως ἀπορριφθείσας³.

Ἐπιδοθείσης τῆς ἀνακοπῆς καὶ εἰσαχθείσης πρὸς συζήτησιν ἐπὶ δικαστηρίου κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικασί-
μον ἡμέραν, τὸ δικαστήριον ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων
ἀποφαίνεται ἐν πρώτοις περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἀνα-
κοπῆς, ἐὰν ἢ συντεταγμένη κατὰ τοὺς νομίμους τύπους,
ἐμπροθέσμως δ' ὑποβεβλημένη³, καὶ μετὰ τοῦτο τὰ διά-
δικα μέρη ἐπανέρχονται εἰς ἣν θέσιν διετέλουν πρὸ τῆς
ἐκδόσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως· ἀκολούθως δὲ ἐξετά-

1. Π. χ. δὲν δύναται ἵνα ζητήσῃ κατ' ἀνακοπὴν προσωρινὴν ἐκτέ-
λεσιν, ἐν ᾧ ἐν τῇ κατ' ἐρήμῃ διαδικασίᾳ δὲν ἐζήτησε τοῦτο.

2. Ἐὰν ἔχῃ παράπονα διὰ τὴν παράνομον τυχὸν ἀπόρριψιν αὐτῶν ἐν τῇ κατ' ἐρήμην διαδικασίᾳ, δύναται ἵνα υποβίβῃ ἔφεσιν.

3. Ἐννοεῖται ὅτι τὰς ἐνστάσεις περὶ παρατυπίας καὶ ἐκπροθέσμου τῆς ἀνακοπῆς δεόν ἵνα ὑποβάλῃ ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων, καθόσον αὐτὸς κατὰ τὰς κρίσεις τῶν ἐπιφανεστερῶν οἰκονομολόγων (Carré ζ' 653. — Dalloz ἀρ. 334. — Β. Οἶκον. Πολ. Δικ. σελ. 412 § 10) δὲν δύναται ἵνα ἐξετάσῃ αὐτεπαγγέλτως τὸ Δικαστήριον.

ζει εἴτε ἐν τῇ ἰδίᾳ συνεδρίᾳ, εἴτε ἐν μεταγενεστέρα
μετὰ τὴν κατ' οὐσίαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ
τῶν διαδίκων τὸ βάσιμον τῶν λόγων τῆς ἀνακοπῆς, ἢ
μὴ, καὶ ἡ ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν, ἐπικυροῦν τὴν ἐ-
ρήμην ἀπόφασιν, ἢ μεταρρυθμίζει ἐν μέρει, ἢ καὶ ἀνα-
τρέπει ἐντελῶς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν¹. οὐχ
ἦττον τὸ δικαστήριον περὶ τοῦ παραδεκτοῦ κατὰ τύ-
πους τῆς ἀνακοπῆς ὡς ἐμπροθέσμου καὶ καλῶς συντε-
ταγμένης, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀπορρίψεως αὐτῆς καὶ ἐπι-
κυρώσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἢ τῆς ἀνατροπῆς
αὐτῆς καὶ μεταρρυθμίσεως δύναται ἵνα ἀποφανθῇ διὰ
μιας ἀποφάσεως ἐν τέλει ἀπαγγελλομένης τοῖς διαδί-
κοις. — Ἐὰν ἐμφανισθεῖς εἰς μόνον διάδικος ζητήσῃ τὴν
ἀναβολὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ἡμέραν, τὸ δικαστή-
ριον ἀναβάλλει ταύτην εἰς προτεχῇ συνεδρίαν αὐτοῦ, μὴ
ἐμφανιζομένων δ' ἄμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὀρι-
σθεῖσαν δικάσιμον, τὸ Δικαστήριον διαγράφει τὴν ὑπόθε-
σιν ἐκ τοῦ πινακίου². ὑποχρεοῦται δὲ ἐὰν μετὰ τοῦτο

1. Ἀλλὰ τὰ δικαστικά ἔξοδα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως τὸ δικαστήριον καὶ ἀντρεῖψιν τὴν ἀνακοπεῖσιν ἀπόφασιν δὲν δύναται ἔνα ἐπιβίβλη τῷ ἀνακοπομένῳ καὶ ἡττηθέντι ἐν τῇ κατ' ἀνακοπὴν δίκῃ, διότι ταῦτα ἀνήκουσι καὶ ἐπιβιβάζονται πάντοτε τῷ ἐρήμην καταδικασθέντι.

2. Πινάκιον καλεῖται τὸ σημείωμα ὅπερ συντάσσει ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου καὶ τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει κατάλογον τῶν ἐκδικασθησομένων ἐν τινι ταχτῇ ἡμέρᾳ ὑποθέσεων· τὸ σημείωμα τοῦ τοσυνήθως ἀναρτᾶται ἐν τῇ ἔξωθι τοῦ δικαστηρίου αἰθούσῃ· ὅμοιον τούτου ἔχει δ' ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ἢ τὴν συνεδρίαν τοῦ δικαστηρίου καὶ διαγράφει τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων, ἅμα ὡς

ἐμφανισθῇ ὁ ἀνακόπτων, εἴτε ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ὡς ἐπισπεύδων, ἵνα ἐνεργήσῃ νέαν κλῆσιν πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, καθ' ἣν ὀρίζεται νέα δικάσιμος πρὸς συζήτησιν.

Σχέδιον ἀνακοπῆς

ΑΝΑΚΟΠΗ

Δημητρίου Κωνσταντινίδου, κατοίκου Σερρών, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, ἐμπόρου,

κατὰ

Ἰωάννου Δημητριάδου, κατοίκου τῆς πόλεως Μελενίκου ἐμπόρου ὁμοίως καὶ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ

καὶ κατὰ

τῆς ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 12 καὶ ἡμερ. 20 ἀπριλίου 1894 ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών

ἐνώπιον

τοῦ αὐτοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών¹.

οὗτοι δὲν παρατῶσιν ἐπὶ δικαστηρίου μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐκφώνησιν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.

1. Τὰ ἀπὸ τῆς λέξεως ἀνακοπή κτλ. μέχρι τέλους σημειωτέον ἐν τῷ περιθωρίῳ.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην Σερρῶν κύριον κύριον Γρηγόριον, πρόεδρον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν.

Σεβασμιώτατε,

Τὸ Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν, δικάζον ἐπὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ δίκης μεταξὺ ἐμοῦ τοῦ εὐσεβάστως ὑποφαινομένου καὶ τοῦ ἀντιδίκου Ἰωάννου Δημητριάδου ἐξέδοτο τὴν ὑπ' αὐξοντα ἀριθμὸν 12 καὶ ἡμερομηνίαν 20 ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐρήμην ἀπόφασιν αὐτοῦ, δι' ἧς κατὰδικάζει με α'] εἰς τὴν καταβολὴν τῶ ἀντιδίκῳ λιρῶν ὀθωμανικῶν διακοσίων, ὑπεσχημένων δῆθεν αὐτῷ λόγῳ προικὸς τῆς ἐμῆς θυγατρὸς Μαρίας ἐπὶ τῇ μετ' αὐτοῦ συζεύξει αὐτῆς, β'] εἰς τὴν χορήγησιν αὐτῷ αὐτουσίῳ προικῶν τινῶν ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων, εἰδικῶς καὶ ὀνομαστὶ ἀναφερομένων ἐν τῇ ἐρήμην ἐκδοθείσῃ ἀποφάσει, ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν, ὀρίζομένου εἰς λίρας ὀθωμ. ἑκατὸν, ἀριθμ. 100 καὶ τελευταῖον εἰς τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ἀνιόντων εἰς γρόσια 800.

Ἐπειδὴ κωλυθεὶς ὑπ' ἀσθενείας δὲν ἠδυνήθην ἵνα παρστῶ κατὰ τὴν ὀρισθείσαν δικάσιμον ἡμέραν πρὸς συζήτησιν τῆς κατ' ἐμοῦ ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου, τούτου δ' ἐνεκα ἀκουσίως ἐδικάσθην ἐρήμην,

Ἐπειδὴ ὅπωςδῆποτε κέκτημαι ἐκ τοῦ Νόμου τὸ δικίωμα ἵνα ὑποβάλω ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἐκδοθείσης ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 12 καὶ ἡμερομ. 20 ἀπριλίου ἐ. ἔ. κατ' ἐμοῦ, ἐρήμην ἀποφάσεως,

ΔΙΚΟΝΟΜ. ΟΔΗΓΟΣ

Ἐπειδὴ οὐδέποτε ἐπηγγέλθην τῷ ἀντιδίκῳ τὴν χορηγίαν διακοσιολίρου προικὸς ἐπὶ τῇ μετὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς Μαρίας συζεύξει αὐτοῦ, ὡς ἀναληθῶς διατείνεται ἐν τῇ ἀγωγῇ αὐτοῦ, δέον δ' ἵνα ἐπομένως ἀποδείξῃ ὁ ἀντίδικος τὴν τῆς τοιαύτης προικὸς ἐπαγγελίαν δι' ὧν μέσων ὀρίζει ὁ νόμος,

Ἐπειδὴ τὰ ὑποσχεθέντα αὐτῷ προικῶν ἐνδύματα καὶ κοσμήματα πλήρη καὶ ἀκέραια παρέδωκα τῷ ἀντιδίκῳ ἅμα τῇ μετὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς συζεύξει αὐτοῦ, ὅστις καὶ παρέλαβε ταῦτα καθ' ὃν χρόνον ἀπεχώρησεν ἐκ τοῦ ἐμοῦ οἴκου, μετενεγκὼν εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ἥτοι εἰς Μελένικον, ὡς δύναμαι ἵνα ἀποδείξω διὰ παντὸς νομίμου μέσου καὶ διὰ μαρτύρων,

Ἐπειδὴ οὕτως εἶναι πάντῃ ἀβάσιμος ἢ κατ' ἐμοῦ ἐγερθεῖσα ἀγωγή τοῦ ἀντιδίκου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 ἀπριλίου ἐ. ἔτ. καὶ δέον ἐπομένως ἵνα ἀπορριφθῇ καθ' ὅλοκληρίαν,

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθέσω κατὰ τὴν συζήτησιν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, εἰ δεήσει,

Ἐξαιτούμαι εὐσεβιάτως παρὰ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος

Ὅπως εὐαρεσθηθῇ παραπέμψαι τὴν παροῦσάν μου ἐνώπιον τοῦ οὗ τινος πάνυ ἐπαξίως προΐσταται Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως κλητευθῇ ἁρμοδίως ὁ ἀντίδικος, ἵνα πρᾶσθῃ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὀρισθησομένην ὥραν καὶ ἡμέραν δικάσιμον, γένηται δεκτὴ ἡ παροῦσα ἀνακοπὴ μου, κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ἀνακοπτομένη ἀπόφασις ὑπ' αὐξόντα ἀριθμὸν 21 καὶ ἡμερομηνίαν 20 ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἀπορριφθῇ ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 ἀπριλίου

ἐ. ἔ. ἀγωγή τοῦ ἀντιδίκου, καταδικαζομένου ἅμα καὶ εἰς τὴν ἄμεσον καταβολὴν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ἐν Σέρραις, τῇ 3 Μαΐου 1894.

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος
εὐπειθέστατος θεράπων

ὁ γενικὸς πληρεξούσιος δικηγόρος καὶ ἀντίκλητος τοῦ ἀνακόπτοντος Δημητρίου Κωνσταντινίδου δυνάμει τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Μαΐου ἐπιστήμου πληρεξουσίου ἐγγράφου.

(Ὑπογρ.)

ΣΧΕΔΙΟΝ

ἀποφάσεως ἀπορριπτούσης ἀνακοπὴν

Ἀριθμ. πρωτ. ...

Αὐξ. ἀριθμ. ...

[Ἀπόφασις μετ' ἀνακοπὴν ἐπὶ τῆς περὶ διαζεύξεως δίκης.

μεταξὺ

Α. Δ. ἀφ' ἐνὸς ἐναγούσης

καὶ

Δ. Ι. ἀφ' ἐτέρου ἐναγομένου, ἀμφοτέρων κατοίκων Κίου].

Τὸ ἐν Κίῳ ἐδρεῦον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας, συγκαίμενον ἐκ τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ μητροπολίτου Γέροντος ἀγίου Νικαίας κ. Ἱερωνύμου ὡς προέδρου, καὶ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν ... τὴν νόμιμον ἀποτελούντων ἀπαρτίαν, συνῆλθε τῇ 2 Μαΐου

ἐ. ἔ., ἡμέρῃ δευτέρῃ, ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένη τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ αἰθούσῃ, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ... ὅπως δικάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Ἡ Α. Δ. κάτοικος Κίου ἐνταῦθα, ὑπήκοος ὀθωμανῇ, δι' ἀγωγῆς αὐτῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ ἀριθμ. πρωτ. 10, ἐξέθηκεν ὅτι πρὸ δωδεκαετίας νομίμως στεφθεῖσα μετὰ τοῦ Δ. Ι. κατοίκου ὁμοίως ἐνταῦθα, ἐμπόρου καὶ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, καὶ ἀποκτήσασα ἐκ τοῦ μετ' αὐτοῦ γάμου τρία τέκνα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον διατρέχει τὴν δεκαετῇ ἤδη ἡλικίαν ὀνόματι Κωνσταντῖνος, τὸ δὲ δεύτερον τὴν ὀκταετῇ, καλούμενον Ἰωάννης, καὶ τὸ τρίτον τὴν ἐξαετῇ, ὃν θῆλυ καὶ ὀνομαζόμενον Ἑλένη, ἐγκατελείφθη ἄνευ οὐδενὸς λόγου πρὸ πενταετίας ὡς ἔγγιστα ὑπὸ τοῦ ρηθέντος συζύγου αὐτῆς ἄνευ οὐδεμιᾶς προνοίας κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα περὶ συντηρήσεως καὶ διατροφῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν τριῶν ἀνηλίκων κοινῶν νομίμων τέκνων καὶ ἐξητήσατο τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς, τὴν κήρυξιν τοῦ μετὰ τοῦ ἐναγομένου γάμου αὐτῆς διαλελυμένου ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ, καὶ τὴν καταδίκην αὐτοῦ εἰς τὰ νόμιμα δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη, τὸ δὲ δικαστήριον τοῦτο δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου συζύγου, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. καὶ ἡμερομ. 9 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν, δι' ἧς, δεχόμενον τὴν ἀγωγὴν, κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀνδρός, ὁρίζει προθεσμίαν 21 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς, καὶ ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Δ. Ι. ἀνέκοψε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 22 καὶ ἡμερομηνίαν 14 ἀπριλίου ἐ. ἔ. αἰτήσεως αὐτοῦ διὰ τοὺς ἀκολουθοῦς λόγους :

1] Διότι οὐδόλως τυγχάνει ἀληθές, ὅτι ἐγκατέλειψε τὴν ἐνάγουσαν σύζυγον αὐτοῦ ἐπὶ πενταετίαν ἄνευ οἰασδῆποτε περιθάλψεως καὶ διατροφῆς.

2] Διότι οὐχὶ ὀρθῶς παρεδέξατο τοὺς ἐν τῇ ἐρήμην ἀποφάσει τημειούμενους μάρτυρας (ὄνομα ἐπάγγελμα καὶ κατοικία αὐτοῦ), ἅτε ἐχθρικῶς διχκειμένους αὐτῷ καὶ ἀναλθῶς καταθεμένους ἐξ ἐμπαθείας.

3] Διότι ἐσφαλμένως ἐξετίμησε καὶ τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, καὶ ἐξητήσατο τὴν παραδοχὴν τῆς ἀνακοπῆς αὐτοῦ, τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως καὶ τὴν καταδίκην τῆς ἐναγούσης εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Τῆς ἐν λόγῳ ἀνακοπῆς περαπεμφθείσης ἀρμοδίως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν, εἰσαχθείσης εἰς συζήτησιν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 2 Μαΐου ἐ. ἔ. παρέστησαν ὁ μὲν ἀνακόπτων αὐτοπροσώπως, ἡ δὲ ἀνακοπτομένη αὐτοπροσώπως καὶ μετὰ τοῦ ἀνεγνωρισμένου πληρεξουσίου αὐτῆς... δικηγόρου. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος, ἀναπτύξας καὶ προφορικῶς ἐπὶ δικαστηρίου τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ, ἐξητήσατο ὅ,τι καὶ δι' αὐτῆς, ὁ δὲ πληρεξούσιος τῆς ἀνακοπτομένης διίσχυρίσθη ὅτι ἐκπρόθεσμος τυγχάνει καὶ ἐπομένως ἀπορριπτέα ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνακόπτοντος ὑποβληθεῖσα ἀνακοπὴ, καθ' ὅσον, ἐνῷ ἡ ἐρήμην ἀπόφασιν, ὀρίζουσα προθεσμίαν 31 ἡμερῶν πρὸς ἀνακοπὴν, ἐκοινοποιήθη αὐτῷ τὴν 16 παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ., οὗτος ὑπέβαλε τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ τὴν 25ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐ. ἔ., ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ταυτόχρονου πρωτοκολλήσεως αὐτῆς. Εἰς ταῦτα ὁ ἀνακόπτων ἀντέταξεν ὅτι ἡ ἐνστάσις τῆς ἀνακοπτομένης οὐδεμιᾶς ἔχειται ὑποστάσεως, καθόσον ἐπέδοτο ἐμπροθέσμως τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ τῇ 15ῃ μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ. εἰς τὴν

Ἰ. Μητρόπολιν, καὶ καθόσον αὕτη αὐθημερόν ἐπεψηφίσθη, καὶ ἐζητήσατο τὴν ἀπορρίψιν τῆς ὑποβληθείσης ἐνστάσεως περὶ τοῦ ἐκπροθέσμου τῆς ἀνακοπῆς αὐτοῦ.

Τὸ Δικαστήριον τοίνυν

Ἰδὼν τὴν Δικογραφίαν,

Συζητήσαν καὶ διασκεψάμενον κατὰ Νόμον,

Ἐπειδὴ ὀρθὴ τυγχάνει καὶ βάσιμος ἡ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἀνακοπτομένης προβαλλομένη ἐνστάσις περὶ τοῦ ἐκπροθέσμου τῆς ὑποβληθείσης ἀνακοπῆς κατὰ τῆς ὑπ' αὐξόντα ἀριθμὸν 6 καὶ ἡμερομηνίαν 9 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καθόσον ὁ ἀνακόπτων ὠφείλεν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τῶν 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, γενομένης, ὡς ἐκ τοῦ ἐν τῷ δικογραφικῷ φακέλλῳ κατατεθειμένου ἐπιδοτηρίου ἐξάγεται, τῇ 16 Μαρτίου ἔ. ἐ., ἵνα ὑποβάλῃ ταύτην, καὶ οὐχὶ μετὰ παρέλευσιν 36 ὅλων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, οὐδὲν δὲ δύναται ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὅψιν ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀνακόπτοντος, ὅτι ἐπέδωκε τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει τῇ 14 Ἀπριλίου ἔ. ἐ., διότι ἡ ἀπλὴ ἐπίδοσις τῆς ἀνακοπῆς καὶ ἐπιψήφισις οὐδαμῶς ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὀριζομένης προθεσμίας, ἀλλ' ἡ ἐπιμελεία τοῦ ἐπιδίδοντος αὐτὴν διαδίκου καὶ προκαταβολῇ τῶν νενομισμένων τελῶν πρωτοκόλλησις αὐτῆς,

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἀπορριπτέα τυγχάνει ἡ ἀνακοπὴ τοῦ Δ. Ἰ. ὡς ἐκπροθέσμος, ἐπικυρωτέα δὲ ἡ προεκδοθεῖσα ἐρήμην ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τούτου,

Ἐπειδὴ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη ἐπιβαρύνουσι τὸν ἡττώμενον τῶν διαδίκων,

Διὰ ταῦτα

Διχάζον κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί, Ἀπορρίπτει τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 22 καὶ ἡμερομηνίαν 14 Ἀπριλίου ἔ. ἐ. ἀνακοπὴν τοῦ Δ. Ἰ. ὡς ἐκπροθέσμον, καὶ ἐπικυροῖ τὴν ὑπ' αὐξόντα ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν 9 Μαρτίου ἔ. ἐ. ἀπόφασιν περὶ διαζεύξεως,

Καὶ ἐπιτίθησι τῷ ἀνακόπτοντι Δ. Ἰ. τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν, ἀνιόντα εἰς γρόσια . . . προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη, καὶ ἐδημοσιεύθη

Ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Νικαίας ἐν Κίῳ.—

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

(ὑπογ.)

(ὑπογ.)

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογ.)

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Τῇ . . . Μαΐου 1894.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογ.)

(ὑπογ.)

Σχέδιον ἀποφάσεως δεχομένης ἀνακοπῆν.

Ὁ Σερρῶν ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ἐπιβεβαιοῦ.

Ἀριθμ. { Πρωτ. . . .
Διεκπ. 12

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ἐπὶ τῆς κατ' ἀνακοπῆν περὶ προικὸς δίκης μεταξὺ Δημη-

τρίου Κωνσταντινίδου ἀφ' ἐνός, κατοίκου Σερρών καὶ Ἰωάννου Δημητριάδου ἀφ' ἐτέρου, κατοίκου Μελενίκου¹.

Τὸ ἐν Σέρραις ἐδρεῦον Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν συγκείμενον ἐκ τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν κ. Γρηγορίου ὡς προέδρου, καὶ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν κκ. . . . . τὴν νόμιμον ἀποτελούντων ἀπαρτίαν, συνῆλθε τῇ 11 Μαΐου 1894, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ... ὅπως δικάζῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς υποθέσεως.

Ὁ Ἰωάννης Δημητριάδης, κάτοικος τῆς πόλεως Μελενίκου, ἔμπορος καὶ ὑπήκοος ὀθωμανὸς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 62 καὶ ἡμερομ. 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀγωγῆς αὐτοῦ, ἐκτίθησιν ὅτι ὁ ἐνταῦθα διαμένων Δημήτριος Κωνσταντινίδης, ἔμπορος ὁμοίως καὶ ὑπήκοος ὀθωμανὸς ἐκδούς αὐτῷ πρὸ τριετίας εἰς νόμιμον γάμον τὴν πρωτότοκον αὐτοῦ θυγατέρα Μαρίαν, ὑπέσχετο αὐτῷ προφορικῶς ἵνα χορηγήσῃ λόγῳ προικὸς διακοσίας λίρας ὀθωμανικὰς τοῖς μετρητοῖς, ὁμοίως δὲ καὶ τινὰ προικῶν ἐνδύματα καὶ κοσμήματα ἀξίας 100 λιρῶν ὀθωμανικῶν· ἥτοι 3 φουστάνια μεταξωτὰ, 2 ἐπανωφόρια μεταξωτὰ, 12 ζεύγη ἐσωρρούχων, 3 φουστάνια μάλλινα, 12 ζεύγη περικνημίδων, δύο δωδεκάδας λινῶν μανδηλίων, 2 καθρέπτας μεγάλου σχήματος . . . ἔτι δὲ ἓνα δακτύλιον ἀδαμάντινον ἀξίας 10 λιρῶν, ἓν ψέλλιον ἀδαμαντοποίκιλτον ἀξίας 10 ὁμοίως λιρῶν καὶ ἓν ὠρολόγιον χρυσοῦν μετ' ἀλύττου χρυσῆς ἀξίας 15 λιρῶν, ὅτι καλῇ τῇ

1. Τὰ ἀπὸ τῆς λέξεως ἀπόφασις, μέχρι τέλους σημειωτέον ἐν τῷ περιθωρίῳ.

πίστει προβάς εἰς σύναψιν τοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γάμου καὶ ἐπὶ τῇ ρητῇ ὑποσχέσει μελλούσης χορηγίας τῶν κντικειμένων τούτων αὐτῷ, δὲν ἠδυνήθη ἵνα λάβῃ ἄχρι τοῦδε ταῦτα αὐτούσια, παραδόξως ἀρνούμενου καὶ δυστροποῦντος πρὸς τοῦτο τοῦ ρηθέντος πενθεροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξητήσατο ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῷ α'] 200 λιρῶν ὀθωμανικῶν, β'] τὴν χορηγίαν αὐτῷ αὐτουσίῳ τῶν ἀναφερομένων προικῶν ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων, ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ἀνιόντος κατὰ μέτριον ὑπολογισμόν εἰς λίρας ὀθωμανικὰς ἑκατὸν, ἀριθ. 100 καὶ τελευταίον εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῷ τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, τὸ δὲ δικαστήριον τοῦτο, δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' αὔξοντα ἀριθ. 10 καὶ ἡμερομ. 20 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν αὐτοῦ, δι' ἧς ὑποχρεοῖ αὐτὸν εἰς τὴν πρὸς τὸν ἐνάγοντα καταβολὴν α'] λιρῶν ὀθωμανικῶν διακοσίῳ· β'] εἰς τὴν χορήγησιν αὐτῷ τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένων προικῶν ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων αὐτουσίῳ, ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ὀρισθέντος εἰς λίρας ὀθωμανικὰς ἑκατὸν, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν καταβολὴν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ἀνιόντων εἰς γρόσια ὀκτακόσια.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ ἐναγόμενος Δημήτριος Κωνσταντινίδης ἐπέδοτο ἀνακοπὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 70 καὶ ἡμερομ. 3 Μαΐου ἐ. ἔ., δι' ἧς ἐκτίθησιν ὅτι κωλυθεὶς ὑπ' ἀσθενείας δὲν ἠδυνήθη ἵνα παρὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ δικάσιμον, ὅτι οὐδέποτε προφορικῶς ὑπέσχεθῃ τῷ ἀντιδίκῳ γαμβρῷ αὐτοῦ ἐπὶ θυγατρὶ τὴν χορηγίαν 200 λιρῶν ὀθωμανικῶν

λόγῳ προικὸς τῆς μετ' αὐτοῦ στεφθείσης θυγατρὸς αὐτοῦ Μαρίας, ὅτι τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ τοῦ ἀντιδίκου ἀναφερόμενα προικῶν ἐνδύματα καὶ κοσμήματα παρέδωκεν αὐτῷ ἐγκαίρως, καὶ ὅτι ταῦτα οὗτος παρέλαβε πλήρη ἀποχωρῶν ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ μεταβαίνων εἰς Μελένικον, καὶ ἐζητήσατο ἐπομένως τὴν παρὰδοχὴν τῆς ἀνακοπῆς αὐτοῦ, τὴν ἀκύρωσιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ὡς ἀβασίμου, καὶ τὴν καταδίκην αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Τῆς ἐν λόγῳ ἀνακοπῆς παραπεμφθείσης ἀρμοδίως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσαχθείσης εἰς συζήτησιν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9 Μαΐου ἐ. ἔ. παρέστησαν ὁ μὲν ἀνακόπτων αὐτοπροσώπως καὶ μετὰ τοῦ Κ. Δ. δικηγόρου, ὃν διώρισε πληρεξούσιον αὐτοῦ ἐπ' ἀκροατηρίου τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δὲ ἀνακοπτόμενος διὰ τοῦ Μ. Κ. δικηγόρου ὁμοίως φέροντος ἐπίσημον πληρεξούσιον ἔγγραφον δεόντως κεκυρωμένον ἐκ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Μελενίκου ὑπὸ ἡμερομ. 28. Μαρτίου ἐ. ἔ., καὶ ὁ μὲν πληρεξούσιος τοῦ ἀνακόπτοντος ἀναπτύξας καὶ προφορικῶς τὴν ἀνακοπὴν, ἐζητήσατο ὅ,τι καὶ δι' αὐτῆς, προσθεὶς ὅτι μὴ ὑπάρχοντος προικοσυμφώνου δὲν δύναται ὁ ἀντίδικος ἵνα ἀποδείξῃ διὰ μαρτύρων τὴν γενομένην αὐτῷ δῆθεν ἐπαγγελίαν περὶ χορηγίας αὐτῷ 200 λιρῶν ὀθωμανικῶν λόγῳ προικὸς, ὁ δὲ πληρεξούσιος τοῦ ἀνακοπτομένου ἀντέκρουσε ταύτην δι' ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἀληθὴς καὶ βᾶσιμος τυγχάνει ἡ ἀγωγὴ τοῦ πελάτου αὐτοῦ, καὶ ὅτι δύναται ἵνα ἀποδείξῃ τὴν δοθείσαν αὐτῷ περὶ προικὸς ἐπαγγελίαν διὰ μαρτύρων εἰδότεων τὸ γεγονός· τὸ δὲ Δικαστή-

ριον διασκεψόμενον ἰδίᾳ ἀπεφάνητο, ὅπως ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ἀποδείξωσι διὰ παντὸς νομίμου μέσου καὶ διὰ μαρτύρων, ἥτοι ὁ μὲν ἐνάγων ὅτι πράγματι ἐγένετο πρὸς αὐτὸν ἐπαγγελία περὶ χορηγίας αὐτῷ, λόγῳ προικὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, 200 λιρῶν ὀθωμανικῶν ὁ δὲ ἐναγόμενος ὅτι παρέδωκε τῷ ἐνάγοντι τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ αὐτοῦ ἀναφερόμενα ὀνομαστικῶς προικῶν ἐνδύματα καὶ κοσμήματα, ἀναβλὼν τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν προσεχῇ συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 11 Μαΐου ἐ. ἔ. ἄνευ κλήσεως. Εἰσαχθείσης ὁθεν καὶ αὐθις τῆς ὑποθέσεως πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ρηθείσαν συνεδρίαν τῆς 11 Μαΐου ἐ. ἔ., ὁ μὲν πληρεξούσιος τοῦ ἐνάγοντος προσήγαγε μάρτυρας πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτῷ θέματος τοὺς Παῦλον Ἰωάννου καὶ Κωνσταντῖνον Δημητρίου, ὀρθοδόξους τὸ θρήσκευμα, ἐμπόρους, κατοίκους τῆς πόλεως Σερρών καὶ ἀσχέτους συγγενείας πρὸς τοὺς διαδίκους, καταθεὶς καὶ πιστοποιητικὸν πολιτῶν τινῶν Μελενίκου, βεβαιούντων ὅτι, καθὰ ἐξ ἀκοῆς γνωρίζουσιν, ὁ ἐναγόμενος ὑπεσχέθη τῷ ἐνάγοντι τὴν χορηγίαν προικὸς ἐκ 200 λιρῶν ὀθωμανικῶν, ὁ δὲ πληρεξούσιος τοῦ ἐναγομένου προσήγαγεν ὁμοίως πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτῷ θέματος τοὺς μάρτυρας Δημήτριον Κωνσταντίνου, ἔμπορον, Ἰωάννην Παυλίδην γεωργόν, Πέτρον Δημητριάδην ἔμπορον καὶ Νικόλαον Παπᾶ Γεωργίου ἱεροψάλτην, ἅπαντας ὀρθοδόξους κατοίκους τῆς Πόλεως Σερρών καὶ ἀσχέτους συγγενείας πρὸς τοὺς διαδίκους, οἵτινες πάντες καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος ἐξητάσθησαν ἐνὸρκως ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πληρεξουσίων τῶν διαδίκων, καταθέμενοι ὅ,τι σχετικὸν ἐγένωσκον ἐπὶ τῆς ὑπὸ συζήτησιν ὑποθέσεως.

Τὸ Δικαστήριον τοίνυν,

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν δικογραφίαν καὶ τὰ σχετικὰ πρακτικά,

Συζητήσαν καὶ διασκεψάμενον κατὰ νόμον,

Ἀκροασάμενον ἀμφοτέρων τῶν πληρεξουσίων τῶν δικαίων καὶ τῶν ἐνόρκων καταθέσεων τῶν διαληφθέντων μαρτύρων,

Ἐπειδὴ ἡ ἔνστασις τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἐναγομένου ὅτι, ὡς μὴ συνταχθέντος προικοσυμφώνου μετὰ τῶν δικαίων, δὲν δύναται ἵνα ἐπιτραπῇ τῷ ἐνάγοντι ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις τῆς κατ' αὐτὸν γενομένης αὐτῷ ἐπαγγελίας περὶ χορηγήσεως 200 λιρῶν ὀθωμανικῶν εἶναι ἀπορριπτέα, διότι κατὰ τὸν Νόμον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀγράφου ἐπαγγελίας προικὸς ἐπιτρέπεται ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις τῆς τοιαύτης ἐπαγγελίας (Ἀρμεν. Βιβλ. Δ'. Τιτλ. 10, ἐδ. 14), δὲν εἶναι δ' ἀπαράιτητος ἡ ὑπαρξίς προικοσυμφώνου πρὸς ἐπιτροπὴν μαρτυρικῆς ἀποδείξεως, ἅτε τῆς προικὸς κατὰ Νόμον συνισταμένης καὶ ἐγγράφως καὶ ἀγράφως.

Ἐπειδὴ οὐχ ἦττον ἐκ τῶν ἐπὶ δικαστηρίου ἐνόρκων καταθέσεων τῶν μαρτύρων τοῦ ἐνάγοντος, εἴτε τοῦ ἀνακοπτομένου οὐδόλως ἐβεβαιώθη ὅτι ὁ ἀνακόπτων ὑπέσχετο ἵνα χορηγήσῃ αὐτῷ λόγῳ προικὸς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Μαρίας λίρας ὀθωμανικὰς διακοσίας, διότι ὁ μὲν Παῦλος Ἰωάννου κατέθηκεν ὅτι δὲν παρευρέθη μὲν εἰς τὰς γενομένας περὶ προικὸς συμφωνίας, ἀλλ' ἤκουσε παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ὅτι ὁ πενθερὸς αὐτοῦ ὑπεσχέθη αὐτῷ δοῦναι σὺν τοῖς ἄλλοις προικῶν ἐνδύμασι καὶ κοσμήμασι καὶ 200 λίρας ὀθωμανικὰς, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος Δημητρίου κατέθηκεν ὅτι, καθὰ παρ' ἄλλων ἤκουσεν, ὑπέσχετο ὁ ἐναγόμενος ἵνα χορηγήσῃ τῷ ἐνάγοντι, λόγῳ προικὸς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, 200 λίρας

ὀθωμανικὰς, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ ἐξ ἀκοῆς μαρτυρίαν, ἀπαράδεκτον κατὰ Νόμον, ἐπομένως δὲ οὐδόλως ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος τὸ ταχθὲν αὐτῷ θέμα ἀποδείξεως.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ ὑπὸ ἡμερομ. 29 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. προσαχθὲν ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος πιστοποιητικὸν, ὑπογεγραμμένον παρὰ τινων πολιτῶν Μελενίκου, βεβαιούντων ἀπλῶς καὶ ὁλως ἀορίστως ὅτι ἤκουσαν παρ' ἄλλων ὅτι ὁ ἐναγόμενος ὑπέσχετο αὐτῷ τὴν χορηγήσιν προικὸς ἐκ 200 λιρῶν ὀθωμανικῶν, δὲν δύναται ἵνα ληθῇ ὑπ' ὄψιν, οὐδ' οὐδεμίαν νομικὴν σημασίαν ἔχει καὶ ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, ὃν ἀπλῶς ἐκμαρτύριον.

Ἐπειδὴ ἐκ τούναντίου ἐκ τῶν ἐνόρκων ἐπὶ δικαστηρίου καταθέσεων τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνακόπτοντος προσαχθέντων μαρτύρων κατεδείχθη ἀναμφισβητήτως ὅτι ὁ ἀνακοπτόμενος παρέλαβε πλήρη καὶ ἀκέραια τὰ ὑποσχεθέντα προικῶν ἐνδύματα καὶ κοσμήματα τῆς συζύγου αὐτοῦ τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ ἀγωγῇ, διότι οἱ μὲν ἐκ τῶν μαρτύρων Δημήτριος Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννης Παυλίδης κατέθηκαν ὅτι, παρστάντες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς στέψεως τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐναγομένου μετὰ τοῦ ἐνάγοντος, εἶδον ἰδίους ὄμμασιν ὅτι παρσκευάσθησαν πάντα τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερόμενα ἐνδύματα καὶ ὅτι παρεδόθησαν ταῦτα σὺν ἐνὶ δακτυλίῳ ἄδαμαντίνῳ, ἐνὶ ψελλίῳ ἄδαμαντοποικίλτῳ καὶ ἐνὶ ὥρολογίῳ χρυσῷ μετ' ἀλύσσου χρυσῆς, ἅτινα καὶ ἔφερε κατὰ τὴν στέψιν καὶ πολλὰς ἡμέρας μετὰ τὴν στέψιν ἡ σύζυγος τοῦ ἐνάγοντος, οἱ δὲ Πέτρος Δημητριάδης καὶ Νικόλαος Χ' Γεωργίου, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἐνάγοντος ἐκ τοῦ ἐνταῦθα οἴκου τοῦ ἐναγομένου καὶ τῆς μεταβίβσεως αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐνάγοντος, ὡς καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ, δηλούντων ὅτι εἰσὶ σφόδρα ἡ-

χρηστημένοι ἐκ τῆς ἐπὶ τινὰς μῆνας διαμονῆς αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἐναγομένου, καὶ ἀναχωροῦσιν ἔχοντες ἀρίστους ἐντυπώσεις τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, διότι οὐ μόνον ἔλαβον πλήρη καὶ σῶα τὰ ὑποσχεθέντα αὐτοῖς προικῶα, ἀλλὰ καὶ πλείονα τούτων πρὸς ἐνθύμιον ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ἐπομένως δὲ ἀβάσιμος ὅλως καὶ ἀνυπόστατος τυγχάνει ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐνάγοντος περὶ χορηγίας αὐτῷ προικῶν ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων ὑποσχεθέντων μὲν, ἀλλὰ μὴ δοθέντων δῆθεν αὐτῷ.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα, ἀβάσιμου προφανῶς οὔσης τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐνάγοντος, ἅμα δὲ καὶ ὅλως ἀνυποστάτου, δέον αὐτῇ ὡς τοιαύτῃ ἵνα ἀπορριφθῇ, γιγνομένης δεκτῆς τῆς προκειμένης ἀνακοπῆς καὶ ἀκυρουμένης ἐντελῶς τῆς προεκδοθείσης ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐπειδὴ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη ἐπιβαρύνουσι τὸν ἡττώμενον τῶν διαδίκων.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί.

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλλου 70 καὶ ἡμερομ. 3 Μαΐου ἐ. ἔ. ἀνακοπὴν τοῦ Δημητρίου Κωνσταντινίδου ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον,

Ἀκυροὶ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 10 καὶ ἡμερομην. 20 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐρήμην ἀπόφασιν αὐτοῦ,

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλλου 62 καὶ ἡμερομ. 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀγωγὴν τοῦ Ἱ. Δημητριάδου, ὡς ἀναπόδεικτον καὶ ἀνυπόστατον,

Ἐπιτίθησι τῷ ἀνακοπτομένῳ Ἱ. Δημητριάδῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν, ἀνιόντα εἰς γρόσια τετρακόσια, ἀριθμ. 400, προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος, ἔτι δὲ καὶ τὴν

δικηγορικὴν τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ἀμοιβὴν, ὑπολογιζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς εἰς γρόσια διακόσια, ἀριθμ. 200.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη

Ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Σερρών

Τῇ 11 Μαΐου 1894.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

(ὑπογρ.)

(ὑπογρ.)

Ὅ,τι ἀκριβῆς ἀντίγραφον

Τῇ 20 Μαΐου 1894

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

Σχέδιον ἀποφάσεως κατ' ἀντιμωλίαν.

Τὸ ἐν Χαλκηδόνι ἐδρεῦον Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκηδόνος, συγκαίμενον ἐκ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος ἀγίου Χαλκηδό- νος κ. Ἰωακείμ, ὡς προέδρου, καὶ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ με- λῶν κκ. Ἀναστ. Βαφείδου, Ἱ. Χρηστίδου, Μηνᾶ Μαράσογλου καὶ Γ. Βασιλειάδου, τὴν νόμιμον ἀποτελούντων ἀπαρτίαν, συνῆλθε τῇ 27 Μαΐου, ἡμέρᾳ παρασκευῇ καὶ ὥρᾳ 9ῃ τουρ- κιστὶ ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένη τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ αἰθούσῃ, παρόντος καὶ τοῦ χρῆνι Γραμματέως ἐκπληροῦντος πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωακείμ Βαξεβανί- δου ὅπως δικάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Α. Δ. κάτοικος Ρυσίου τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος, ἔμπορος, ὑπήκοος ὀθωμανός, δι' ἀγωγῆς αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ.

πρωτοκ. 121 καὶ ἡμερομ. 2 Μαΐου ἐ. ἔτους, ἐκτίθησιν ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κ. Δ. πρὸ τριμηνίας ἀποβιώσας ἐν τῇ νήσῳ Πριγκήπῳ ἄνευ κατιόντων νομίμων κληρονόμων, κατέλιπε δῆθεν διαθήκην ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ., δι' ἧς διατίθησι ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κινήτην καὶ ἀκίνητον εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ Μαρίαν Ἰωαννίδου, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ διαθήκη αὐτοῦ τυγχάνει ἄκυρος κατὰ Νόμον, διότι οὔτε τὸν τύπον δημοσίας, οὔτε ιδιωτικῆς διαθήκης κέκτηται, οὔτε ὑπάρχει ἐν αὐτῇ ἡ κατὰ νόμον ἀπαραιτήτως ἀπαιτούμενη ἔνστασις κληρονόμου, οὔτε τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν 7 ἢ 5 τούλάχιστον μαρτύρων φέρει, καθόσον κάτωθι αὐτῆς φέρονται ὑπογεγραμμένοι ὡς μάρτυρες 4 πρόσωπα, μὴ σημειούμενα ἐν τῷ κειμένῳ τῆς διαθήκης, μηδὲ δηλούμενα ὡς ἐπὶ τούτῳ κεκλημένα ὑπὸ τοῦ διαθέτου, ὅτι ὁ διαθέτης δὲν εἶχε παντελῶς σῶας τὰς φρένας καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἠδύνατο ἵνα συντάξῃ διαθήκην, ὅτι ἡ διαθήκη δὲν ἐγένετο παντάπασιν ἐν συναπτῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ, μηδαμῶς παρόντων κατ' αὐτὴν τῶν ἐν αὐτῇ σημειουμένων μαρτύρων, ὅτι διὰ τῆς διαθήκης διατίθενται ὑπὲρ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, πρωτίστως συντελεσάσης εἰς τὴν χάλκευσιν τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ ἀκίνητα, ἥτοι οἰκία κειμένα κατὰ τὴν συνοικίαν . . . . , ὁδὸν . . . . , ἄτινά εἰσι βγκούφια, καὶ τοῦθ' ὅπερ ἐπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῆς διαθήκης, συνωδᾷ τῇ περὶ προνομίων Βεζυρικῇ ἐγκυκλίῳ τῆς 23 Τζεμαζιούλ ἀχίρ τοῦ 1308, καὶ ἐξητήσατο ἵνα κλητευθῇ ἡ ἐναγομένη Μαρία Ἰωαννίδου, ἀκυρωθῇ ἡ ὑπὸ ἡμερομ. 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. διαθήκη τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κ. Δ., καὶ καταδικασθῇ ἡ ἐναγομένη εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῇ τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Τῆς ἐν λόγῳ ἀγωγῆς παραπεμφθείσης ἀρμοδίως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσαχθείσης εἰς συζήτησιν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς . . . Μαΐου ἐ. ἔ. πρέστησαν ὁ μὲν ἐνάγων αὐτοπροσώπως διορίσας ἐπὶ δικαστηρίου πληρεξούσιον αὐτοῦ τὸν Ε. Τ. δικηγόρον, ἡ δὲ ἐναγομένη διὰ τοῦ Ι. Δ., δικηγόρου, προσγαγόντος ἔγκυρον πληρεξουσιότητος ἔγγραφον ὑπὸ ἡμερομ. . . Μαΐου ἐ. ἔ., δι' οὗ διορίζεται γενικὸς καὶ εἰδικὸς αὐτῆς πληρεξούσιος καὶ ἀντίκλητος, πρωτοδίκως τε, ἐφεσίμως καὶ κατ' ἀναψηλάρησιν, ἐνώπιον παντὸς ἀρμοδίου δικαστηρίου· καὶ ὁ μὲν πληρεξούσιος τοῦ ἐνάγοντος ἀναπτύξας καὶ προφορικῶς τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ, ἐξητήσατο τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, ὁ δὲ πληρεξούσιος τῆς ἐναγομένης ἀντέκρουσε τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ διῖσχυρισθεῖς, ὅτι ὁ διαθέτης σῶας εἶχε τὰς φρένας ὅτε συνέταξε τὴν διαθήκην, ὅτι ἡ προσβαλλομένη διαθήκη ἐγένετο ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ, παρόντων καὶ τῶν 4 μαρτύρων τῶν ὑπογεγραμμένων ἐν αὐτῇ, ὅτι ἡ ὕπαρξις τεσσάρων μαρτύρων οὐδόλως ἐπιφέρει ἀκυρότητα τῆς διαθήκης, ὅτι ἡ παρχλείψις τῆς ἐγκαταστάσεως κληρονόμου δὲν εἶναι ὁμοίως λόγος ἀκυρότητος, διότι συνάγεται ὅτι ὁ διαθέτης ἐσκόπει ἵνα ἐγκαταστήσῃ τὴν σύζυγον αὐτοῦ κληρονόμον, ἀφ' οὗ καταλείπει αὐτῇ πᾶσαν τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν αὐτοῦ, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ δικτιθέμενα κτήματα καὶ ἐὰν ἔτι ᾧσι βγκουφικά, τὸ δικαστήριον εἶνε ἀναρμόδιον ἵνα ἀποφανθῇ περὶ αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῆς προσβαλλομένης διαθήκης, λόγῳ τῆς διαθέσεως ἔστω καὶ βγκουφικῶν κτημάτων, καθόσον ἡ ἐξέτασις τούτου ἀνήκει εἰς τὰ ἀρμόδια τοῦ Κράτους δικαστηρία, καὶ ἐξητήσατο τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς. Τὸ δὲ δικαστήριον ἐπιφυλαζόμενον ἵνα ἀποφασίσῃ περὶ τῶν λοιπῶν

ἐπέβαλε τῷ ἐνάγοντι πρὸ πκντὸς τὴν ἀπόδειξιν ὅτι οἱ ἐν τῇ διαθήκῃ σημειούμενοι 4 μάρτυρες οὐδόλως παρέστησαν, ὡς διῆχουρίσθη, κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐπιδίκου διαθήκης, οὐδὲ προσεκλήθησαν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ διαθέτου διὰ τῆς προσαγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ μαρτύρων κατὰ τὴν προσεχῇ συνεδρίαν τῆς . . . Μαΐου ἐ. ἔ. ἐπιτάξαν ἀμφοτέροις τοῖς διαδίκου ἵνα παραστῶσι κατὰ ταύτην ἄνευ κλήσεως. Εἰσαχθείσης ὅθεν καὶ αὐθις τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν ρηθείσαν δικάσιμον ἐπὶ παρούσῃ τῶν αὐτῶν πληρεξουσίων τῶν διαδίκων ἐζητάσθησαν ἐνόρκως ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος οἱ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος προσαχθέντες τρεῖς μάρτυρες ὑπογεγραμμένοι ἐν τῇ ἐπιδίκῳ διαθήκῃ, ἦτοι ὁ Δ. Ι. ἔμπορος, Η. Μ. κτηματίας καὶ Α. Ι. παντοπώλης, ἅπαντες κάτοικοι τῆς νήσου Πριγκήπου, ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ καὶ χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, ἄσχετοι οἰκισθῆποτε συγγενείας πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ πρὸς ἀλλήλους, μεθ' ὃ ἐπακολουθησάσης αὐθις συζητήσεως μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων, καὶ κηρυχθείσης ταύτης πεπεραιωμένης, τὸ δικαστήριον ἀνέβηκε τὴν διάσκεψιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως εἰς τὴν 27 Μαΐου ἐ. ἔ. καθ' ἣν,

Λαβὼν ὑπ' ὅψιν τὴν δικογραφίαν καὶ τὰ σχετικὰ πρακτικὰ, Συζητήσαν καὶ διασκεψάμενον κατὰ Νόμον,

Ἐπειδὴ ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐνάγοντος ὅτι ὁ διαθέτης δὲν εἶχε δῆθεν σφῆς τὰς φρένας ὅτε συνετάγη ἡ προσβαλλομένη διαθήκη εἶναι πλημμελὴς καὶ ἀβάσιμος, διότι ὡς ἐκ τῶν ἀρμοδίως γενομένων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐξετάσεων καὶ ἐκθέσεων τῶν κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ εἰκοσήμερον διάστημα νοσηλευσάντων αὐτὸν ἰατρῶν κατεδείχθη ὅτι ὁ διαθέτης εἶχε μέχρι τέλους σφῆς κατ' ὀλοκληρίαν τὰς φρένας αὐτοῦ,

Ἐπειδὴ οὐχ ἦττον ἡ προκειμένη διαθήκη πράγματι οὐδένα φέρει τύπον οὔτε δημοσίας, οὔτε ιδιωτικῆς διαθήκης, διότι ἐν ᾧ φαίνεται ἐν ἀρχῇ ὡς συνταχθεῖσα δῆθεν συμβολαιογραφικῶς ὑπὸ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου Πριγκήπου ἐπὶ τούτῳ τάχα κεκλημένου, μολονότι αἱ τοιούτου εἰδους διαθήκαι συντάσσονται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου προσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἐκτελοῦντος καὶ χρῆν συμβολαιογράφου, οὐχ ἦττον μετὰ τινος γραμμᾶς καὶ μέχρι τέλους φαίνεται συντασσομένη καὶ γραφομένη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου διαθέτου,

Ἐπειδὴ ὁμοίως ἐκ τῶν ἐπὶ δικαστηρίου ἐνόρκων καταθέσεων τῶν τριῶν ἐκ τῶν ὑπογραφάντων ἐν τῇ ἐπιδίκῳ διαθήκῃ μαρτύρων, ἦτοι τοῦ Δ. Ἱ. Η. Μ. καὶ Α. Ἱ., ἀπάντων κατοίκων Πριγκήπου, μὴ σημειουμένων ὁμῶς ἐν τῷ κειμένῳ τῆς διαθήκης, κατεδείχθη ἀριδῆλως ὅτι οὗτοι οὐδαμῶς προσεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ διαθέτου πρὸς μαρτυρίαν καὶ ὑπογραφὴν ἐν τῇ προσβαλλομένῃ διαθήκῃ οὐδὲ παρέστησαν κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι ὑπέγραψαν ἐν τῇ διαθήκῃ μετὰ τὴν κατάρτισιν αὐτῆς, συστάσει τοῦ τετάρτου ἐν αὐτῇ μάρτυρος Η. Δ., ὅπερ δίδωσι χώραν εἰς ἀκύρωσιν τῆς προκειμένης διαθήκης, διότι κατὰ Νόμον ἀπαιτεῖται ἡ σύγχρονος παρουσία τῶν μαρτύρων ἐν τῇ κατάρτισει πάσης διαθήκης καὶ ἡ πρόσκλησις αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ διαθέτου, ὅπως ὑπάρχῃ οὕτως ἐνότης τόπου, χρόνου καὶ πράξεως, ἔχῃ δ' αὕτη τὸ προσῆκον κύρος,

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου ἡ ἐπιδίκος διαθήκη τυγχάνει πλημμελὴς καὶ διότι δὲν φέρει τοὺς κατὰ Νόμον ἀπαιτούμενους 7 μάρτυρας, οὐδὲ τοῦλάχιστον πέντε τοιούτους, ἀπαιτητῶς ἀπαιτούμενους καὶ διὰ τὰς ἐν κώμας ἔτι κατὰ τριζομένης διαθήκας (Βασιλικῶν 35. 2. 28. Πανδ. 28.

1. 22. Κώδ. 6. 23. 21), πρὸς ἃς δὲν δύναται ἵνα παραβληθῇ ἡ νῆσος Πρίγκηπος, οὕσα ἱκανῶς κατωκημένη καὶ πολυάνθρωπος,

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἕτερος ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐνάγοντος, ὅτι ἡ ἐπίδικος διαθήκη εἶναι ἄκυρος διότι δὲν περιέχει ἐγκατάστασιν κληρονόμου, εἶναι νόμιμος, καὶ βῆσιμος, διότι κατὰ Νόμον προσὸν ἀπαραίτητον καὶ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς νόμιμον συγκρότησιν διαθήκης τινὸς εἶναι καὶ ἡ ἐγκατάστασις κληρονόμου ρητῶς καὶ ὀνομαστικῶς μνημονευομένου ὑπὸ τοῦ διαθέτου, ὅστις ἐπέχει τόπον καθολικοῦ διαδόχου τοῦ τελευτῶντος, ὑποκαθισταμένου ἀμοιβαίως εἰς τε τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ καὶ εἰς ἓν πρόσωπον λογιζομένου μετ' αὐτοῦ (Βασιλικῶν βιβλ. 35 κτλ. 9 ἐδ. 1. Πανδέκτων 28 6 1. Κώδ. 6 21 6), ἀπορριπτέος δὲ ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου διῆσχυρισμὸς τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἐναγομένης, καθ' ὃν συνάγεται ἐκ τοῦ πνεύματος δῆθεν τῆς διαθήκης, ὅτι ὁ διαθέτης ἐσκόπει ἵνα ἐγκαταστήσῃ τὴν ἐναγομένην κληρονόμον διὰ τῆς διαθέσεως πρὸς αὐτὴν ἀπάσης τῆς περιουσίας αὐτοῦ, διότι κατὰ διατάξεις ἐτέρας τοῦ νόμου σαφεῖς καὶ ἀνεπιδέκτους ἀμφισβητήσεως, οὐχὶ μόνον ὅτε δὲν ὑπάρχει ποσὼς ἐν τινὶ διαθήκῃ ἐγκατάστασις κληρονόμου, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλ' ὅτε ὑπάρχει ἔτι τοιαύτη, ἀλλ' εἶναι ἀτελής ἢ πλημμελής, ἐπίσης θεωρεῖται ἄκυρος ἢ τοιαύτη διαθήκη (Πανδ. 28 6 1. Βασιλ. 36 1 11),

Ἐπειδὴ εἰ καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω τρισὶ σκέψεσι διατυπώμεναι οὐσιώδεις καὶ σπουδαῖαι ἐλλείψεις καὶ ἀτέλειαι τῆς ἐπίδικου διαθήκης, ἀρκοῦσι πρὸς νόμιμον ἀκύρωσιν αὐτῆς, οὐχ ἥττον τὸ δικαστήριον τοῦτο λαμβάνον ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἐτέραν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἐναγομένης διατυπωθεῖσαν ἐνστάσιν περὶ ἀναρμοδιότητος τοῦ δικα-

στηρίου τούτου πρὸς ἀπόφασιν περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῆς ἐπίδικου διαθήκης, ὡς οὕσαν δημοσίας τάξεως, κηρύττει αὐτὴν ὅλως ἀνυπόστατον καὶ ἀβάσιμον, καὶ θεωρεῖ ἑαυτὸ ἀρμόδιον ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῆς προκειμένης διαθήκης, καὶ λόγῳ τῆς δι' αὐτῆς διαθέσεως βχκουφικῶν κτημάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι καὶ δυνάμει τοῦ γ' ἄρθρου τῶν ἐν ἰσχύϊ Ἐθνικῶν Κανονισμῶν καὶ ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς περὶ προνομίων Βεζυρικῆς ἐγκυκλίου τῆς 23 Τζεμαζιούλ-ἄχῃρ 1308, τὰ κατὰ τόπους ἀρμόδια Μητροπολιτικὰ Συμβούλια εἰσι τὰ δικαιοῦμενα ὅπως ἀποφαίνονται ἐπὶ πάσης διαφορᾶς περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ διαθήκης τινὸς, εὐνόητον δ' ἐπομένως ἀποβαίνει ὅτι, ὅτε διὰ τινος διαθήκης δικτίζονται καὶ βχκουφικὰ κτήματα, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, αὐτὰ ταῦτα εἰσιν ἀρμόδια ἵνα ἀποφαίνονται καὶ περὶ τοῦ ἀκύρου τῶν τοιούτων διαθηκῶν. ἄλλως τε ἡ ἐνστάσις αὕτη τῆς ἐναγομένης εὐρίσκεται εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὴν διατυπωμένην ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς αἴτησιν περὶ ἀπορρίψεως πασῶν τῶν ἐνστάσεων τοῦ ἐνάγοντος, ἐν αἷς περιλαμβάνεται καὶ ἡ περὶ τοῦ ἀκύρου τῆς διαθήκης λόγῳ τῆς δι' αὐτῆς διαθέσεως βχκουφικῶν κτημάτων, καὶ ἐπικυρώσεως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τούτου τῆς προσβαλλομένης διαθήκης, ἐξ οὗ κατὰ δὴλον γίγνεται ὅτι καὶ αὕτη ἡ ἐναγομένη θεωρεῖ ἀπολύτως ἀρμόδιον τὸ δικαστήριον τοῦτο, ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τοῦ κύρους ἐν γένει τῆς προκειμένης διαθήκης,

Ἐπειδὴ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη ἐπιβαρύνουσι τὸν ἡττώμενον τῶν διαδίκων,

Διὰ ταῦτα

δικάζον κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί.

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 121 καὶ ἡμερομηνίαν 2 Μαΐου ἐ. ἔ. ἀγωγὴν τοῦ ἐνέχοντος Α. Δ. ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον,

Κηρύσσει ἄκυρον τὴν ὑπὸ ἡμερομ. 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. διαθήκην τοῦ ἐν Πριγκήπῳ ἀποδιώσαντος Κ. Δ.,

καὶ ἐπιτίθησι τῇ ἐναγομένῃ Μαρίχ' Ἰωαννίδου τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν, ἀνιόντα εἰς γρόσια . . ., προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Χαλκηδόνος, τῇ 27 Μαΐου 1894.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ μέλη

Ὁ Χαλκηδόνος ΙΩΑΚΕΙΜ

(ὑπογ.)

Ὁ Γραμματεὺς

Πρωτ. Ἰωακείμ Βαξεβανίδης.

Ὁ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

τῇ . . . Μαΐου 1894

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΕΦΕΣΙΣ

Ὅταν τις θεωρῇ ἑαυτὸν ἡδίκημένον ἐκ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκδόσεως ἀποφάσεώς τινος ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἢ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἐπαρχίας τινός, δικάζοντος ὡς πρωτοδικείου, εἴτε φρονεῖ ὅτι δι' αὐτῆς ἐν μέρει ἐβλάβησαν τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, δύναται ἵνα ἀπευθυνθῇ εἰς τὸ ἀνώτερον δικαστήριον, ὅπερ ἐπέχει τό-

πον ἐφετείου, πρὸς ἀκύρωσιν ἐξ ὁλοκλήρου, ἢ μεταρρυθμίσιν ἐν μέρει τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως· τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον, δι' οὗ προσβάλλονται αἱ πρωτοδικῶς ὑπὸ τινος Δικαστηρίου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, καλεῖται ἔφρσις· ἐπομένως ὁ ὑποβάλλων τὴν ἔφρσιν ἐφρσειῶν, ὁ δὲ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ἡ ἔφρσις ἐφρσιβλητος.

Εἰδικώτερον περὶ τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου ἀναφέρω τὰ ἀκόλουθα· α'] αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων ἐφρσιβάλλονται ἐνώπιον τῶν οἰκείων Μητροπολιτικῶν δικαστηρίων, ἅτινα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπέχουσι τόπον ἐφετείων· καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἔφρσις ἀπευθύνεται κατ' ἀποφάσεως ἀναφερομένης εἰς πνευματικὸν ζήτημα, ἥτοι εἰς διαφορὰν περὶ μνηστείας, γάμου, διατροφῆς συνεστῶτος τοῦ γάμου, ἀποδόσεως τέκνου μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, καὶ ἐκδεδομένης παρ' Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐπισκοπῆς εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς οἰκείας Μητροπόλεως, ἐὰν δὲ ἡ ἔφρσις ἀπευθύνεται κατ' ἀποφάσεως ἀναφερομένης εἰς ὑλικὸν ἀντικείμενον, ἥτοι εἰς διαφορὰν περὶ προικὸς, ἐκ διαθήκης, ἐκ διατροφῆς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, καὶ ἐκδεδομένης παρὰ Μικτοῦ Δικαστηρίου τῆς ἐπισκοπῆς, ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς ἀρμοδίας Μητροπόλεως¹. β'] αἱ ἀποφάσεις τῶν Μητρο-

1. Ἴδε καὶ ἐγκύκλιον περὶ τούτου Συνοδικὴν καὶ Πατριαρχικὴν τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1891, διαγορεύουσιν ὅτι τὰ μὲν Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια τὰ δικάζοντα περὶ πνευματικῶν διαφορῶν δεόν ἵνα συγκροτῶνται ὑπὸ ἱερέων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐπισκόπου ἢ Μητροπολίτου, ἢ τοῦ νομίμου ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου, τὰ δὲ Μικτὰ, τὰ δι-

πολιτικῶν δικαστηρίων, δικαζόντων ὡς πρωτοδικείων, ἐφεσιβάλλονται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, αἱ μὲν τῶν Ἐκκλησι-
δικαστηρίων τῶν Μητροπόλεων ἐνώπιον τῆς ἀγίας καὶ
ιεῤῃς Συνόδου, αἱ δὲ τῶν Μικτῶν Δικαστηρίων τῶν Μη-
τροπόλεων ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐδρεύοντος
Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου· γ'] αἱ ἀποφάσεις τῆς ἱερῆς Κοινό-
τητος τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἐδρευούσης ἐν Καρυαῖς καὶ
συγκειμένης ὡς γνωστὸν ἐκ τῶν 20 ἀντιπροσώπων τῶν
'Ι. Μονῶν τοῦ Ἀθῶ, δικαζούσης δ' ὡς πρωτοδικεῖον
ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ τῶν αὐτόθι 'Ι. Μονῶν, εἴτε Μονῶν
καὶ Μοναχῶν ἐφεσιβάλλονται ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς
διαφορᾶς, ἐὰν μὲν ἀνάγονται εἰς πνευματικὸν χαρακτή-
ρα ἔχοντα ἀντικείμενα, ἐνώπιον τῆς ἀγίας καὶ ἱερῆς
Συνόδου, ἐὰν δὲ εἰς ὕλικὸν ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πα-
τριαρχείοις Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου· δ'] αἱ περὶ διατρο-
φῆς ἀποφάσεις ὑπὲρ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τυχόν ὑπαρ-
χόντων τέκνων συνεστῶτος τοῦ γάμου καὶ τὰς ὁποίας
ἀρμόδια τυγχάνουσιν ἵνα ἐκδίδωσι τὰ κατὰ τόπους Ἐκ-
κλησιαστικὰ δικαστήρια, συνωδᾷ τῇ ὁρθῇ πάνι καὶ
σταθερᾷ Νομολογίᾳ τῆς ἀγίας καὶ ἱερῆς Συνόδου, ἀπο-
φανθείσης ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ὡς Ἐφετείου
καὶ ὡς ἀκυρωτικοῦ, ἐφεσιβάλλονται, ἐὰν μὲν προέρχων-
ται παρ' Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων τῶν Ἐπισχο-
πῶν, ἐνώπιον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων τῶν

κάζοντα ἐπὶ ὕλικῶν διαφορῶν, ὑπὸ λαϊκῶν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐθις
τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου ἢ Μητροπολίτου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου
αὐτῶν.

Μητροπόλεων, ἐὰν δὲ προέρχωνται ἐκ τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν Δικαστηρίων τῶν Μητροπόλεων, ἐνώπιον τῆς
ἀγίας καὶ ἱερῆς Συνόδου· ε'] κατὰ τῶν κατ' ἀρχὴν περὶ
ἀρμοδιότητος ἢ ἀναρμοδιότητος ἀποφάσεων τῶν πρωτο-
δικείων δύναται ἵνα ὑποβληθῇ ἔφεσις αὐτοτελῶς ἐνώ-
πιον τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου κατὰ τὸ εἶδος τῆς διαφορᾶς,
καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ πρωτοδικεῖον ὑποχρεοῦται
ὅπως ἐκδῶ τῷ σκοποῦντι ἵνα ὑποβάλῃ ἔφεσιν ἐγγράφως
τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὅτι εἶναι ἀρμόδιον ἢ ἀναρμόδιον
πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἡς ἐπελήφθη δίκης· ς'] δύνανται
ἵνα ὑποβάλωσιν ἔφεσιν κατὰ πρωτοδίκου τινὸς ἀποφά-
φews οὐχὶ μόνον ὁ καταδικασθεὶς δι' αὐτῆς ἐναγόμενος,
ἀλλὰ καὶ ὁ ἐνάγων αὐτὸς, ὅταν φρονῇ ὅτι ἡδίκηθη κα-
θόλου ἢ ἐν μέρει διὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ἐπί-
σης δὲ καὶ οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς διαδίκους, ἥτοι
οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν, οἱ κληρονόμοι, οἱ ἐπίτροποι αὐ-
τῶν, οἱ σύνδικοι καὶ οἱ ὁμόδικοι· ἐπίσης δὲ τὴν ἔφεσιν
δύναται τις ἵνα ἀπευθύνῃ κατὰ τοῦ ἐνάγοντος, ἢ τοῦ ἐνα-
γομένου ἢ καὶ τῶν ἀντιπροσωπευόντων νομίμως αὐτούς.

Ἡ ἔφεσις ὑποβάλλεται δι' ἀναφορᾶς συντασσομένης
εἰς διπλοῦν καὶ ἀπευθυνομένης τῇ Αὐτοῦ μὲν Θειοτάτῃ
Παναγιότητι, ὅτε ἐπρόκειτο ἵνα εἰσαχθῇ καὶ ἐκδικασθῇ
ἐνώπιον τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐδρευόντων ἀνωτάτων
δικαστικῶν Σωμάτων, ἥτοι τῆς ἀγίας καὶ ἱερῆς Συνόδου
καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, τῷ οἰκείῳ δὲ Μητροπο-
λίτῃ, ὅτε πρόκειται ἵνα εἰσαχθῇ ἐνώπιον τῶν ἐν ταῖς

ἐπαρχίαις ἀρμοδίων Μητροπολιτικῶν δικαστηρίων, Ἐκκλησιαστικῶν ἢ Μικτῶν· ἡ ἀναφορά αὕτη δέον ἵνα περιλαμβάνῃ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος α'] τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, ὑπηκοότητα, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τε ἐφεσιβάλλοντος καὶ τοῦ ἐφεσιβλήτου· β'] τὴν μνείαν τῆς ἀποφάσεως καθ' ἧς ὑποβάλλεται ἡ ἔφεσις καὶ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐφεσιβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἥτοι δέον ἵνα ἀναφέρῃ ἐν ἄλλαις λέξεσι τὸν αὖξοντα ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως καὶ ποῖον τὸ Δικαστήριον τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε ταύτην· γ'] τοὺς λόγους οὓς ἔχει τις πρὸς ἔφεσιν, καὶ οἵτινες δέον ἵνα ᾧσι σαφεῖς καὶ ὠρισμένοι· δ'] τὴν αἴτησιν ὅπως ἐντὸς τῆς ὀρισθησομένης προθεσμίας ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικάσοντος κατ' ἔφεσιν δικαστηρίου ὁ ἐφεσιβλήτης· εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ νομίμου πληρεξουσίου αὐτοῦ· ε'] τὴν δῆλωσιν ὅτι παρέσχεν ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν περὶ τε τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐφεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, ὡς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἐφεσιβλήτου διὰ τε τὰ ἐξόδα τῆς ἐφέσεως, ὡς καὶ τὰ τυχόν ἐπιδικασθησόμενα δι' ὁδοιπορίας καὶ ἄλλας ζημίας αὐτοῦ ἐν ἧ περιπτώσει ἢ θέλεν ἡττηθῇ ἐν τῇ κατ' ἔφεσιν δίκῃ καὶ ἀπορριφθῇ ἡ ἔφεσις αὐτοῦ, καὶ συνάμα ὅτι ἔχει ἐπισυνημμένον τῇ ἐφέσει κεκυρωμένον τὸ τῆς ἐγγυήσεως ἔγγραφον, καθόσον ἐν ἧ περιπτώσει ἐλλείπει τι τούτων, ἢ καὶ δὲν γένηται ποσῶς αὐτῶν μνεία ἐν τῇ ἐφέσει, ἢ υποβαλλομένη ἔφεσις θεωρεῖται ἄκυρος, καὶ ἐπομένως ἀπορρίπτεται· δύναται δὲ ὁ ἐφεσείων ἵνα υποβάλλῃ νέαν ἔφεσιν δεόντως συντεταγμένην, ἐὰν ὑπάρχῃ ἔτι πρὸς ἔφεσιν

προθεσμία¹. Τὸ ἐγγυητικὸν δέον νὰ ᾗ κεκυρωμένον ἀρμοδίως, ἀρμοδία δὲ κύρωσις θεωρεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ τόπου, βεβαιουντος τὴν τε γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐγγυητοῦ, ὅστις δέον ἵνα ᾗ ὑπήκοος ὁθωμανός, καὶ τὸ ἀξιόχρεων πρὸ παντός αὐτοῦ, ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ διαμένει ὁ ἐγγυητής, βεβαιουντος τὰ αὐτά². Τὸ ἐγγυητικὸν ὡς καὶ ἡ ἔφεσις δέον ἵνα συνοδεύωνται ὑπ' ἀντιγράφου, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τὰ ἀντίγραφα ταῦτα κοινοποιηθῶσι τῷ ἐφεσιβλήτῳ.

Πρὸς τῇ ἐφέσει καὶ τῷ ἐγγυητικῷ μετ' ἀντιγράφου αὐτῶν δέον ἵνα ἐπισυναφθῶσι καὶ προτάσεις εἰς διπλοῦν περιέχουσai κατὰ σειράν ὅλας τὰς ἐνστάσεις, ἃς εἶναι δυνατόν ἵνα ἀντιτάξῃ τις κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, καὶ ἀντίγραφον τῶν ὁποίων μετὰ τῆς ἐφέσεως

1. Ἰδεῖ Ἐμπορ. Δικ. ἄρθρ. 106.

2. Τὸ ἐγγυητικὸν συντασσόμενον τουρκιστὶ καὶ κυρούμενον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου συμβολαιογράφου τοῦ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένου ὑπὸ τῆς σεβ. Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, δέον ἵνα συνοδεύηται καὶ ὑπὸ μεταφράσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἑλληνικόν· πρὸς εὐκολίαν ὅθεν ἐν μὲν τῷ ἡμίσει μέρει τοῦ πρὸς τοῦτο χάρτου δύναται ἵνα γραφῇ τὸ τουρκικὸν κείμενον, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ὁ ἐγγυητής θέλει ὑπογράψῃ ἐπὶ δεκαγρόσου χαρτοσήμου (μακτοῦ). ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ ἡμίσει καὶ ἀπέναντι τοῦ τουρκικοῦ κειμένου δύναται ἵνα γραφῇ τὸ ἑλληνικὸν κείμενον· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἀντίγραφον γίγνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τίθεται δὲ κάτωθι τοῦ τουρκικοῦ κειμένου τρίγροσον χαρτόσημον, ἐφ' οὗ τίθεται ἡ ὑπογραφή τοῦ ἐγγυητοῦ, μετὰ ταῦτα δὲ σημειοῦνται καὶ ὅλαι αἱ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ὑπάρχουσai ἐπικυρώσεις.

καὶ τοῦ ἐγγυητικοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐφεσίβλητον¹.
Πρὸς εὐκολίαν καὶ χάριν τῶν μὴ εἰδόντων παρατίθημι
ἐνταῦθα σχέδια ἐφέσεως ἐνώπιον τῆς τε ἁγίας καὶ ἱερᾶς
Συνόδου ὡς καὶ τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμ-
βουλίου τῶν Πατριαρχείων μετὰ σχεδίου προτάσεων καὶ
ἐγγυητικοῦ.

Σχέδιον ἐφέσεως

Ἐνώπιον τοῦ Δ. Ἐ. Μικτοῦ Συμβουλίου.

(ΕΦΕΣΙΣ)

Χ. Δ. ὑπallήλου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, κατοίκου τῆς
κωμοπόλεως Ναούσης τῆς ἐπαρχίας Βερροίας.

1. Εἶναι ἀληθές ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 112 τῆς ἐν χρήσει Ἐμπορικῆς
Δικονομίας ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων ἐνώ-
πιον τοῦ ἐφετείου δεόν ἵνα κατατεθῶσι. Προτάσεις ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, αἵ
αἵτινες κοινοποιοῦνται τῷ ἐφεσίβλητῳ, καὶ μετὰ τοῦτο ὀρίζεται ἡ δικά-
σιμος τῆς ὑποθέσεως· ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν ματαίας ἀπωλείας χρόνου
ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς δικαστηρίοις, τοῖς χρησιμεύουσιν ὡς ἐφετείοις, αἱ
προτάσεις εἰς διπλοῦν κατατίθενται ἅμα τῇ ἐπίδοσει τῆς ἐφέσεως, καὶ ἀν-
τίγραφον αὐτῶν κοινοποιεῖται ἀρμοδίως τῷ ἐφεσίβλητῳ μετὰ καὶ τῆς
ἐφέσεως. Ὁ δὲ ἐφεσίβλητος ὑποχρεοῦται ἵνα κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικά-
σιμον καταθέσῃ καὶ τὰς ἐκ τοῦ ἀντιπροτάσεις, ἢ εἰς τὴν ἐπομένην δι-
καστικὴν συνεδρίαν, εἰ μὴ τυχὸν ἔλῃ ταύτας ἐτοιμούς, ἀναβαλλο-
μένης ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως.

κατὰ

Γ. Α. Κ., ἐμπορίου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ καὶ κατοίκου ὁμοίως
Ναούσης τῆς Βερροίας.

καὶ κατὰ

τῆς ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 3 καὶ ἡμερομ. 24 Νοεμβρίου
ἔτους 1891 ἀποφάσεως τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς ἱερᾶς
Μητροπόλεως Βερροίας,

Ἐνώπιον

τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δ. Ἐ. Μ. Συμβουλίου.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα
τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κύριον κύριον
Νεόφυτον τὸν Η'

κτλ.

κτλ.

κτλ.

Παραγιώτατε Δέσποτα,

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μικτὸν Δικαστήριον τῆς ἱερᾶς Μη-
τροπόλεως Βερροίας, δικάζον ἐπὶ τῆς μετὰξὺ ἐμοῦ τοῦ εὐσε-
βέστως ὑποφαινομένου καὶ τοῦ ἀντιδίκου Γ. Α. Κ. ἐνώπιον
αὐτοῦ περὶ ἀποδόσεως προικὸς δίκης, ἐξέδοτο ἀπόφασιν
ἀποδοῦναι, ὡς αὐτολεξεῖ λέγει, τὴν 24 Νοεμβρίου πα-
ρελθόντος ἔτους, δι' ἧς καταδικάζει με εἰς τὴν ἐπιστροφὴν
τῷ ρηθέντι ἀντιδίκῳ λιρῶν ὀθωμανικῶν 150, λόγῳ ἐπι-
στρεπτέας δῆθεν αὐτῷ προγαμιαίας δωρεᾶς, τῶν ἐναπο-
λειφθέντων τῆς προικὸς πραγμάτων καὶ κοσμημάτων, ἀνα-
φερομένων, ὡς λέγει, ἐν τῷ κώδικι.

Ἐπειδὴ ἡ ἐφεσιβαλλομένη ἀπόφασις οὐδένα φέρει πραγ-
ματικὸν καὶ νομικὸν τύπον καὶ χαρὰ κτῆρα ἀποφάσεως, κα-

θόσον, οὐδ' ἐν κεφαλίδι αὐτῆς, ὡς καὶ οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ, φέρεται σεσημειωμένος ὁ τίτλος τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου, οὐδὲ τὰ ὀνόματα ἀναγράφονται τῶν λαβόντων μέρος δικαστῶν, ὡς οὐδ' ἡ ὑπηκοότης, ἐθνικότης καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν διαδίκων, καὶ ἡ σημείωσις τῆς ἐκδόσεως κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ὁμοψηφίαν, ἐπομένως δὲ κατὰ τὰς σχετικὰς δικονομικὰς διατάξεις τυγχάνει ἀκυρώσιμος καὶ ἐξαφανιστέα,

Ἐπειδὴ ὁμοίως ἐν τῇ ἐφεσιβαλλομένῃ ἀποφάσει δὲν ἀναφέρεται ἡ χρονολογία τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἔτους καθ' ἣν τὸ πρωτόδικον δικαστήριον συνῆλθεν ὅπως συζητήσῃ, διασκεφθῇ καὶ ἐκδῶ τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν αὐτοῦ, καθόσον ἐν ἀρχῇ μὲν ἀναφέρεται ὅτι ἡ πρώτη μόνον αὐτοῦ συνεδρία ἔλαβε χώραν τῇ 3 Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ἐν τέλει δὲ ὅτι ἐγένετο ἡ δημοσίευσίς τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ τῇ 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους, ἀλλ' οὐδαμοῦ τῆς ἐφεσιβαλλομένης ἀποφάσεως σημειοῦται ὅτ' συνεκροτήθη καὶ δευτέρα συνεδρία τοῦ δικαστηρίου τὴν 24 Νοεμβρίου ἰδίου ἔτους, κατὰ δὲ τὰς οἰκείας δικονομικὰς διατάξεις, πᾶσα ἀπόφασις περιέχουσα τοιαύτας οὐσιώδεις ἐλλείψεις, πρᾶσιωπήσεις καὶ ἀκατανοήτους ἐκφράσεις καὶ ἀντιφάσεις τυγχάνει καθ' ὁλοκληρίαν ἄκυρος,

Ἐπειδὴ ταῦτοχρόνως ἐν τέλει τῆς ἐκδοθείσης πρωτοδίκου ἀποφάσεως δὲν σημειοῦται ποσῶς ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπαγγελία τῆς γενομένης ἀποφάσεως τοῖς διαδίκοις, συμφδὰ τῷ Νόμῳ, ἢ οὐ, οὐδὲ φέρεται ἡ ὑπογραφή τοῦ προεδρεύοντος, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ἐξ ὑπογραφῆς προσώπων μετὰ τοῦ τίτλου δημογερόντων καὶ οὐχὶ δικαστῶν, ἅτινα μάλιστα ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποφάσεως δὲν σημειοῦνται εἰδικῶς καὶ ὀνομαστικῶς ὡς λαβόντα μέρος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εἰς τὴν

ἐκδίκασιν, συζήτησιν καὶ διάσκεψιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἐπομένως δὲ ἐνεκα τῶν λόγων τούτων καὶ τῶν οὐσιωδῶν τούτων ἐλλείψεων, τῶν προβλεπομένων ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ νόμου, ἡ ἐφεσιβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ὅλως παράτυπος καὶ αὐτεπαγγέλτως ἔτι ὑπὸ τοῦ ἐφετείου ἀκυρώσιμος,

Ἐπειδὴ ἄλλως τὸ πρωτόδικον δικαστήριον οὐχὶ ὀρθῶς παρεδέξατο τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀντιδίκου ὡς νόμιμον καὶ ὀρθὴν, πρᾶσιωπήσαν καὶ παριδὼν ἄνευ συζητήσεως, διασκέψεως καὶ ἀποφάσεως τὰς ὑποβληθείσας αὐτῷ νομίμους ἐνστάσεις μου περὶ ἀκυρότητος τῆς ἀγωγῆς, στερουμένης τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν στοιχείων καὶ μὴ ποιουμένης μνείαν ποσῶς τῶν ὑπηκοοτήτων, ἐπαγγελημάτων τῶν διαδίκων, καὶ τῶν ἀπαιτήτως ἀπαιτουμένων μερῶν, ἱστορικοῦ, αἰτιολογικοῦ καὶ διατακτικοῦ,

Ἐπειδὴ τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ἐσφαλμένως καὶ αὐθαριέτως μετέλλαξεν αὐτόκλητον τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου καὶ κατεδίκασέ με εἰς τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῷ ἑκατονπεντηκονταλίου δῆθεν προγαμίας δωρεᾶς καὶ λοιπῶν πραγμάτων καὶ κοσμημάτων, ἐν ᾧ αὐτὸς οὗτος ὁ ἀντίδικος διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ τῆς 14ης Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους αἰτεῖται αὐτολεξεί τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῷ τῆς χορηγηθείσης μοι δῆθεν ἐκ 420 ὀθωμανικῶν λιρῶν προικὸς, καὶ οὐχὶ προγαμίας δωρεᾶς, ὡς ἀναφέρει ἡ ἐφεσιβαλλομένη ἀπόφασις, ἥτις διὰ τὸν σπουδαιότατον τοῦτον λόγον εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ πρᾶνομος,

Ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ πρωτόδικον δικαστήριον ἐν τῇ α' σκέψει τῇ ἐν τῷ αἰτιολογικῷ αὐτοῦ πεπλανημένως ὅλως καὶ παραδόξως ἀποφαίνεται ὅτι ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν ἀποδείξεων ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ διαμφισβητούμενη προίξ καὶ ἡ προ-

γαμιαία δωρεά παρελήφθη ὑπ' ἐμοῦ, καθόσον οὐδεμία ἀποδείξεις διεξήχθη ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου, ὅπερ ἐβασίσθη ἀπλῶς ἐπὶ πιστοποιητικοῦ κατοίκων τινῶν τῆς Ναούσσης, τὴν γνησιότητα τῶν ὑπογραφῶν τῶν ὁποίων ἐβεβαίωσεν ἡ Δημογεροντία Ναούσσης, ἐν ᾧ ὥφειλεν ἵνα ὑποχρεώσῃ τὸν ἐναγόμενον ὅπως προσαγάγῃ τοὺς μάρτυρας αὐτοῦ ἐπὶ δικαστηρίου πρὸς κατάθεσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐνόρκως, κατὰ τὸν Νόμον, καὶ οὐχὶ ἵνα βασισθῇ ἐπὶ ἀπλοῦ ἐκμαρτυρίου, οὐδεμίαν ἔχοντος νομικὴν σημασίαν, ἀντιφατικῶς ἀποφαινόμενον ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ ὅτι δῆθεν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γραπτὰς μαρτυρίας τῆς Δημογεροντίας Ναούσσης, ἐνῶ αἱ μὲν μαρτυρίαι κατατίθενται ἐπὶ δικαστηρίου διὰ ζώσης φωνῆς, οὐδεμία δὲ γραπτὴ μαρτυρία διεβιβάσθη τῆς δημογεροντίας Ναούσσης, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπεκύρωσεν αὕτη τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἐκ Ναούσσης, πιστοποιούντων,

Ἐπειδὴ τὸ πρωτόδικον δικαστήριον οὐχὶ ὀρθῶς ἀποφαίνεται διὰ τῆς τρίτης αὐτοῦ σκέψεως ὅτι προκειμένου ἵνα ἀποδείξω τὸν ἐμὸν διίσχυρισμὸν περὶ τῆς πρὸ τοῦ γάμου τῆς μακαρίτιδος συζύγου μου ὑπάρξεως ἀνιάτου ἀσθενείας αὐτῆς καὶ τῆς ἐνεκα ταύτης προκυψάσης δαπανηρᾶς νοσηλείας καὶ τελευτῆς αὐτῆς ἅμα, δὲν ἠδυνήθην ἵνα προσαγάγω τὰς δεούσας ἀποδείξεις, καθόσον οὐδεμίαν ἐπέβαλέ μοι πρὸς τοῦτο ἀπόδειξιν, οὐδὲ προσεκάλεσέ με πρὸς τοῦτο, οὐδ' ὑπάρχει που ἐν τῇ ἐφεσιβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφερόμενον τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' εἰκοτολογοῦν μόνον ἀπέρριψε τὴν τοιαύτην πρότασιν καὶ ἠτιολόγησεν, ὡς ἡδούλετο,

Ἐπειδὴ οὕτω κατὰ παρασχέγγας ὅλους ἀφίσταται τοῦ νόμου τὸ πρωτόδικον δικαστήριον, ὅπερ ἐδίκασε καὶ κατεδίκασέ με διὰ τῆς ἐφεσιβαλλομένης ἀποφάσεως παρὰ τὰς

ἐναντίας πολλαπλῶς διατάξεις τοῦ Νόμου, πρὶν ἢ ἀποδειχθῇ ἐναργῶς καὶ νομίμως ἡ ἐμὴ ἐνοχὴ ἀπέναντι τοῦ ἀντιδίκου, καὶ ἐν ᾧ οὐδόλως κατεδείχθη ὅτι παρέλαβον τὴν αἰτουμένην ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου προίκα,

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθέσω κατὰ τὴν συζήτησιν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, εἰ δεήσει,

ἐξαίτουμαι εὐσεβάστως

παρὰ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος,

"Ὅπως εὐαρεστηθῇ παρὰ πᾶσι τὴν παροῦσάν μου ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σεβ. Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κοινοποιουμένου τῷ ἀντιδίκῳ ἀρμοδίως διὰ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, Βερροίας ἀντιγράφου τῶν συνημμένων προτάσεων καὶ τοῦ ἐγγυητικοῦ, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι παρέσχον ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν περὶ τε τῆς ἐκτελέσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ὡς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἐφεσιβλήτου διὰ τε τὰ ἔξοδα τῆς ἐφέσεως ὡς καὶ τὰ τυχόν ἐπιδικασθησόμενα δι' ὁδοιπορίας καὶ ἄλλας ζημίας αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἥττης μου ἐν τῇ ἐφέσει, κλητευθῇ ὁ ἀντίδικος ἵνα παρὰ τῇ ἐμπροθέσμῳ ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐρίσθησομένην ἡμέραν καὶ ὥραν δικάσιμον, γένηται δεκτὴ ἡ παροῦσα ἐφεσίς μου, ἀκυρωθῇ καθ' ὅλοκληρίαν ἡ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 3 καὶ ἡμερομ. 24 Νοεμβρίου 1891 ἀπόφασις τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βερροίας, ὡς ἀναπόδεικτος, ἀβάσιμος καὶ παρὰ νόμον, παραπεμπομένης ἐκ νέου τῆς ὑποθέσεως πρὸς τὴν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ κατὰ νόμους ἐκδίκασιν αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, καὶ κατὰ δικασθῇ συνάμα ὁ ἀντίδικος εἰς τὴν ἄμεσον κατὰβολὴν τῆς δικη-

γορικῆς ἀμοιβῆς, καὶ τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ
τελῶν ἀμφοτέρων τῶν βαθμῶν.

Ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάζτως

Ἐν Κων]πόλει, τῇ 10 Ἰουλίου 1893.

Τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος

εὐπειθέστατος θεράπων

καὶ υἱὸς κατὰ πνεῦμα προθυμότητος,

Ὁ γενικὸς πληρεξούσιος δικηγόρος καὶ ἀν-
τίκλητος τοῦ ἐφεσελόντος Χ. Δ.

Ε. Γ. Τ.

Σχέδιον προτάσεων.

(ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Χ. Δ. κατοίκου Ναούσσης τῆς Βερροίας,

κατὰ

Γ. Α. Κ. κατοίκου ὁμοίως αὐτόθι.

καὶ κατὰ

τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 3 καὶ ἡμερομηνίαν 24 Νοεμ-
βρίου 1891 ἀποφάσεως τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δι-
καστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βερροίας.

Ἐνώπιον

τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Διαρκοῦς ἔθνικοῦ Μικτοῦ
Συμβουλίου, δικάζοντος ὡς ἐφετείου.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐμῇ ἐφέσει λόγους—καὶ

Ἐπειδὴ τὸ πρωτόδικον δικαστήριον συνῆλθε πρὸς
συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου τῆν

3 Νοεμβρίου π. ἔ. Κυριακὴν μ. μ. ἡμέραν ἑορτάσιμον,
ἐξηρημένην δ' ἐκ τε τοῦ Νόμου καὶ τῆς Νομολογίας πρὸς
θεώρησιν δικαστικῶν ὑποθέσεων,

Ἐπειδὴ δύο τῶν ἐν τέλει τῆς ἐφεσιβαλλομένης ἀπο-
φάσεως ὑπογεγραμμένων ὡς δημογερόντων ὁ (Χ) Ν. καὶ Κ.
Μ. οὐδὲν ἔλαβον μέρος ἐν τῇ συζητήσει τῆς 3 Νοεμβρίου
π. ἔ. ὡς μὴ παρευρεθέντες κατ' αὐτήν, ἕτερος δὲ ὡς δη-
θεν δημογέρων ἐν ἐνεργείᾳ ὁ Μ. Ε. Κ. ἔλαβε παρανόμως
μέρος κατ' αὐτήν, καίπερ πρὸ πολλοῦ παραιτηθεὶς ὡς δη-
μογέρων ἐγγράφως καὶ παύσας τοῦ διατελεῖν τοιοῦτος, ἀ-
ποδεκτῆς γενομένης τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ,

Ἐπειδὴ τὸ πρωτόδικον δικαστήριον συνελθὼν τὸ Α' τὴν 3
Νοεμβρίου π. ἔ. καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν πιστοποιητι-
κὸν τι προσώπων τινῶν ἐκ Ναούσσης περὶ τῆς ἐπιδίκου
διαφορᾶς ὑπὸ ἡμερομ. 13 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους, ἄνευ
προηγούμενης προδικαστικῆς περὶ διεξαγωγῆς ἀποδείξεων
ἀποφάσεως, συνῆλθεν αὐτόκλητον τῇ 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς
καὶ ἔτους, ὡς λέγει ἐν τέλει χωρὶς νὰ σημειοῖ ἐν τῇ ἀπο-
φάσει αὐτοῦ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀνεβλήθη τὴν 24 Νοεμβρίου
καὶ κατήρτισε τὴν ἐφεσιβαλλομένην ἀπόφασιν χωρὶς νὰ εἰ-
δοποιήσῃ περὶ τούτου τοὺς διαδίκους, καὶ χωρὶς νὰ προσ-
καλέσῃ τοὺς μετὰ ἢ ἄνευ κλήσεως ὅπως παραστῶσιν εἰς
δευτέραν συνεδρίαν πρὸς περικιτέρω συζήτησιν καὶ ἐκτί-
μησιν τῶν ἀποδείξεων καὶ ἀκρόασιν τῆς ἐκδοθησομένης
ἀποφάσεως αὐτοῦ,

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθέτω κατὰ τὴν συζήτησιν,

ἐξαίτουμαι

Τὴν παραδοχὴν τῆς ἐμῆς ἐφέσεως,

Τὴν ἀκύρωσιν τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 Νοεμβρίου π.

ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βερροίας, καὶ παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως πρὸς τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐκδίκασιν ἐνώπιον αὐτοῦ συνωδὰ τῷ Νόμῳ καὶ τῇ ὀφειλομένῃ δικονομικῇ τάξει,

Τὴν καταδίκην τοῦ ἐφεσιβλήτου εἰς τὰ πρωτοδίκως καὶ κατ' ἔφεσιν δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη, ὡς καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβήν.

Ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάστως.

Ἐν Κων]πόλει, τῇ 2 Μαΐου 1892.

Εὐπειθέστατος

Ὁ γενικὸς καὶ εἰδικὸς πληρεξούσιος δικηγόρος
καὶ ἀντίκλητος τοῦ ἐφεσεύοντος Χ. Δ.

Ε. Γ. Τ.

Σχέδιον ἐγγυητικοῦ.

Ἐγγυητικόν.

Τοῦ Χ. Δ., ὑπαλλήλου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, κατοικοῦ τῆς κωμοπόλεως Ναούσσης, τῆς ἐπαρχίας Βερροίας, ἐφεσιβάλλοντος ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 3 καὶ ἡμερομ. 24 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1891 ἀπόφασιν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βερροίας ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῆς περὶ ἀποδόσεως προικὸς δίκης μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Γ. Α. Κ. Ναουσχείου ἐπίσης, ἐμποροῦ, καὶ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, ὁ ὑποχρινόμενος ἐγγυᾶται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ὡς καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ

ἐφεσιβλήτου Γ. Α. Κ. διὰ τε τὰ ἔξοδα τῆς ἐφέσεως, ὡς καὶ τὰ ἐπιδικασθησόμενα τυχὸν αὐτῷ δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρημένου Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, δι' ὁδοιπορίας καὶ ἄλλας ζημίας αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει ἥττης τοῦ ἐφεσεύοντος Χ. Δ. ἐν τῇ κατ' ἔφεσιν δίκῃ, ἐφ' ᾧ καὶ ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν Κων]πόλει, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1892.

Ὁ ἐγγυητής

(ὑπογ).

Σχέδιον ἐφέσεως

ἐνώπιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου.

(ΕΦΕΣΙΣ

Α. Α. θυγατρὸς Α. Π. ὑπηκόου ὀθωμανῆς, κατοικοῦ Ραιδεστού, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης,

κατὰ

Α. Ν. Δ., ἐμποροκτηματίου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ κατοικοῦ Ραιδεστού,

καὶ κατὰ

τῆς ὑπ' ἀριθμ. 56 καὶ ἡμερομηνίαν 11 Αὐγούστου ἔ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας.

Ἐνώπιον

τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου.

**Πρὸς τὴν Α. Θειοτάτην Παναγιότητα
τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριον
Νεόφυτον τὸν Η΄**

κτλ.

κτλ.

κτλ.

Πακαγιώτατε Δέσποτα!

Τὸ ἐν Ραιδεστῷ ἐδρεῦον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας, δικάζον ἐπὶ τῆς μεταξὺ ἐμοῦ τῆς βαθυσεβόστως ὑποφαινομένης καὶ τοῦ ἀντιδίκου Α. Ν. Δ. ἐνώπιον αὐτοῦ δίκης, ἐξέδοτο ἀπόφασιν ὑπὸ ἡμερομ. 11 Αὐγούστου ἐ. ἔ. δι' ἧς δεχόμενον ἐν μέρει τὴν ἐμὴν ἀγωγὴν, χρονολογουμένην ἀπὸ 14 Ἰουνίου ἐ. ἔ. κηρύσσει ἄκυρον τὸν συναφθέντα ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου γάμον μετὰ τῆς Μ. Ξ. Θ. μεθ' ἧς οὗτος κρύφα ἐστέφθη καὶ ἀνόμως ἔτι συμβιοῖ, θεωρεῖ ἔγκυρα τὰ ἔγγραφα δι' ὧν κηρύσσεται λελυμένος τῷ 1885 δῆθεν ὁ μετὰ τοῦ ἀντιδίκου ἐμὸς γάμος καὶ ἰδίᾳ τὸ διαζύγιον τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1885, ὅπερ κατὰ τὴν μεταξὺ δίκην κατέθηκεν ὁ ἀντίδικος πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι νομίμως κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμερομηνίαν διεζεύχθη ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὑποχρεοῖ με εἰς τὴν καταβολὴν λόγῳ δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, γροσίων 200,

Ἐπειδὴ οὐχὶ ὀρθῶς τὸ πρωτόδικον δικαστήριον θεωρεῖ ἔγκυρον τὸ παρουσιασθὲν αὐτῷ διαζύγιον τῆς 21 Σε-

πτεμβρίου τοῦ 1885, δι' οὗ ὁ ἀντίδικος προὔτιθετο ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι νομίμως δῆθεν διεζεύχθη ἀπ' ἐμοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, περιπίπτον οὕτως εἰς σπουδαίαν ἀντίφασιν καὶ ὑμολογουμένως δεινὴν νομικὴν σύγχυσιν, διότι ἀφοῦ ἐκ τῆς ἐφesiβαλλομένης ἀποφάσεως καταφαίνεται μονονουχὶ ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου παρουσιασθὲν περὶ οὗ ὁ λόγος διαζύγιον, ὡς μὴ φέρον ἀριθμὸν πρωτοκόλλου καὶ μὴ κατακεχωρημένον ἐν τοῖς κώδεξι τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡρακλείας, ἐκδεδομένον δὲ μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ διαζεύξεως ἀποφάσεως, γενομένης δῆθεν ἐρήμην ἐμοῦ κατὰ τὸ παρουσιαζόμενον τανῦν ὁμοίως ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἐπιδωτήριον τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1885 καὶ οὐχὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῶν προθεσμιῶν τῶν νομίμων ἐνδίκων μέσων, ἥτοι τῆς ἀνακοπῆς, ἐφέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως παρὰ τὸν νόμον καὶ τὰς πολλαπλᾶς σχετικὰς δικονομικὰς διατάξεις, ἔτι δὲ καὶ τὴν Νομολογίαν τῶν ἀπανταχοῦ Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, εἶναι ἀνίσχυρον, ἄκυρον καὶ ἀνυπόστατον, ἐκ προφανοῦς νομικῆς πλάνης θεωρεῖ τὸ πρωτόδικον δικαστήριον τοῦτο ἔγκυρον ἐπὶ τῇ ἀσθενεῖ αἰτιολογίᾳ ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον εἶναι ἐκδεδομένον ὑπὸ προηγουμένου Μητροπολίτου τοῦ κυροῦ Γρηγορίου, οὗτινος καὶ φέρει τὴν ὑπογραφήν, ὡσεὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς παρνόμως γεγόμενα καὶ φέροντα τὴν ὑπογραφήν οἰουδήποτε Μητροπολίτου προγενεστέρου διὰ τῆς παρελεύσεως χρόνου ἱκανοῦ καὶ ἀλλαγῆς Μητροπολιτικοῦ προσώπου καθίστανται ἔννομα, ἐναντίον τοῦ Γενικοῦ Κανόνος τοῦ δικαίου, καθ' ὃν «τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀνυπόστατον οὐ βεβαιοῦται τῇ χρονίᾳ παραδρομῇ»,

Ἐπειδὴ τὸ ἔγκυρον ἢ μὴ ἔγγράφου τινός, ὡς ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως τοῦ εἰς χεῖρας τοῦ ἀντι-

δίκου διαζυγίου, οὐδ' ὅλως συνάγεται κατὰ νόμον ἐκ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ὑπὸ προηγουμένου Μητροπολίτου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ φερουμένης ὑπογραφῆς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ καὶ τῆς προηγηθείσης αὐτοῦ διαδικασίας, ὧν μὴ συνυπαρχόντων, τοῦτο εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρον, ἀνίσχυρον καὶ οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔχον, οὐδὲ νομικὴν ἀξίαν, ὡς παρὰ νόμῳ ἐκδεδομένον.

Ἐπειδὴ τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, ἀναγνωρίσαντος ἐμμέσως, ὅτι οὐδεμία νόμιμος διαδικασία διεξήχθη κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ ἀντίδικος διετείνετο, ὅτι ἐπῆλθεν ἡ ἀπ' ἐμοῦ διάζευξις, ὅτι οὐδ' ἐκλήτευσθην κἀν, ἀλλ' ἐδικάσθην καὶ κατεδικάσθην ὅλως ἀνυπεράσπιστος, μετὰ μίαν καὶ μόνην κλῆσιν, ἀπευθυνθεῖσαν προσώπῳ, ὑπογράφαντι κἄτωι αὐτῆς διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀνόματος, ἄνευ οὐδεμιᾶς πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητος, καὶ δηλώσαντι, ὅτι θέλω παρουσιασθῆ δῆθεν ἐνώπιον τοῦ τότε Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου μετὰ 21 ἡμέρας, ὅπερ, ὡς δηλωθὲν δῆθεν παρ' ἐμοῦ, ἀναληθῶς παρεδέξατο καὶ υἱοθέτησε τὸ ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου κατατεθὲν ἐπὶ δικαστηρίου τέταρτον καὶ τελευταῖον πρακτικὸν δῆθεν τοῦ τότε δικαστηρίου ὑπὸ ἡμερομ. 19 Σεπτεμβρίου 1885, ὅτι οὐδὲν ἔγγραφον ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου προσαχθέντων καὶ ἀναφερόμενον εἰς τὴν τότε διεξαχθεῖσαν δῆθεν δίκην ὑπάρχει πρωτοκολλημένον καὶ κατακεχωρημένον, ὡς ἀπαιτεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἐν τοῖς δικαστικοῖς Κώδεξι, τοῖς ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει, ὅτι οὐδεμία κοινοποίησις πρὸς με ἀποφάσεως ἦν δυνατή, ἀφ' οὗ τοιαύτη δὲν ὑπάρχει οὔτε παρὰ τῷ ἀντιδίκῳ μου, οὔτε τυγχάνει κατεστρωμένη ἐν τῷ οἰκείῳ δικαστικῷ Κώδεκι, οὗ ἕνεκα συνεπῶς ἐξάγεται, ὅτι τὸ ἐπιδοτήριον,

ὅπερ παρουσιάζει ὁ ἀντίδικος τῆς δῆθεν κοινοποιήσεώς μοι τοιαύτης, εἶναι ὅλως πλαστὸν, ἀναληθές καὶ ἄκυρον, κατ' ἀναπόδραστον νομικὴν, λογικὴν καὶ φυσικὴν συνέπειαν ἔδει ἵνα παραδεχθῇ καὶ κηρύξῃ ὡς ἀνίσχυρον καὶ πάντῃ ἄκυρον, καὶ τὸ μετὰ τοιαύτην πρωτότυπον, πρωτοφανῆ καὶ ἀνύπαρκτον διαδικασίαν ἐκδοθὲν, οὐκ οἶδ' ὅπως, διαζύγιον τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1885, ἐπίσης δ' ὡς ἄκυρα ἐντελῶς καὶ οὐδεμίαν ἔχοντα νομικὴν σημασίαν καὶ πάντα τὰ λοιπὰ εἰς χεῖρας τοῦ ἀντιδίκου εὑρισκόμενα ἔγγραφα, οἷον ἀγωγὴν, κλῆσιν, πρακτικὰ καὶ λοιπὰ,

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων σαφῶς ὄντος ἀποδεδειγμένου, ὅτι ἡ τε τότε διεξαχθεῖσα δῆθεν διαδικασία, ὡς καὶ τὸ μετ' αὐτὴν αὐθωρεῖ ἐκδοθὲν διαζύγιον, εἰσὶ πράγματα ὅλως ἔκθεσμα, ἄκυρα καὶ γενόμενα κατὰ πρωτοφανῆ τοῦ νόμου καὶ πασῶν τῶν δικονομικῶν διατάξεων οἰκτρὰν καταστρατήγησιν, τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ἔδει ἔν' ἀποδεχθῇ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἐμὴν ἀγωγὴν καὶ ὑποχρέωσιν τὸν ἀντίδικον ὡς νόμιμον σύζυγον ἐμοῦ, ἐγκαταλείψαντά με δὲ ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου ἐ. ἔ. ἄνευ οἰασθήποτε διατροφῆς καὶ περιθάλψεως μετὰ τοῦ τριετοῦς κοινοῦ νόμιμου τέκνου Β. εἰς καταβολὴν τῆς αἰτουμένης εἰκοσαλίου μηνιαίας διατροφῆς, ἀναλόγου τῇ κοινωνικῇ θέσει καὶ καταστάσει τοῦ ἀντιδίκου, ὄντος, εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν, εὐπορωτάτου.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ὠρίμου οὔσης τῆς υποθέσεως, ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ὡς ἐφετεῖον δέον ἵνα, κηρύττουσα ἄκυρον πᾶσαν τὴν τότε ἀνύπαρκτον περὶ διαζεύξεως μετὰ τοῦ ἀντιδίκου διαδικασίαν, ὡς καὶ τὸ εἰς χεῖρας τοῦ ἀντιδίκου ἔκνομον διαζύγιον, ἀκυρώσῃ συνάμα τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, καὶ παραδεχθῇ δι' ἀποφάσεως ὡς ἐγκύρως ὑφί-

στάμενον τὸν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου νομίμως συναφθέντα γάμον, καὶ δεχομένη καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἐμὴν ἀγωγὴν, καταδικάσῃ αὐτὸν εἰς τὴν καταβολὴν μοι τῆς αἰτουμένης εἰκοσαλίου δικτροφῆς, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ παρατεινομένης ἐπ' ἄοριστον, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν πρωτοδίκως καὶ κατ' ἔφεσιν ἐξόδων καὶ τελῶν,

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθέσω κατὰ τὴν συζήτησιν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, εἰ δεήσει,

ἐξαιτοῦμαι βαθυσεβάστως

παρὰ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος,

Ὅπως εὐαρεστηθῇ παραπέμψαι τὴν παροῦσάν μου ἐνώπιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως, κοινοποιουμένου τῷ ἀντιδίκῳ ἀρμοδίως ἀντιγράφου τῆς παρούσης ἐφέσεως μετ' ἀντιγράφου τῶν ἐπισυνημμένων προτάσεων καὶ ἐγγυητικοῦ, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι παρέρσχον ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν περὶ τε τῆς ἐκτελέσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ὡς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἐφesiβλήτου διὰ τε τὰ ἐξόδα τῆς ἐφέσεως, ὡς καὶ τὰ ἐπιδικασθησόμενα τυχόν δι' ὁδοιπορίας καὶ ἄλλας ζημίας αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ἐν περιπτώσει ἥττης μου ἐν τῇ κατ' ἔφεσιν δίκῃ, κλητευθῇ ὁ ἀντίδικος ἵνα παραστῇ ἐμπροθέσμῳ ἐνώπιον Αὐτῆς κατὰ τὴν ὀρισθησομένην ὥραν καὶ ἡμέραν δικάσιμον, γένηται δεκτὴ καθ' ὁλοκληρίαν ἢ παροῦσα ἔφεσις μου, κηρυχθῇ ἄκυρος καὶ παράνομος πᾶσα ἢ τῷ 1885 γενομένη δῆθεν περὶ διαζεύξεως διαδικασία, ἐπίσης δὲ ἄκυρον τελείως καὶ ἐκθεσμον τὸ ἐν τέσσαρσιν ἡμέραις συναπταῖς

ἀπὸ τῆς δῆθεν διαδικασίας ἐκδοθὲν διαζύγιον τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1885, ἄκυρωθῇ ἐξ ὁλοκληρίου ἢ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ὑπὸ ἡμερομ. 11 Αὐγούστου ἐ. ἔ. γένηται δεκτὴ καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 156 καὶ ἡμερομ. 14 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ἀγωγῆς μου, καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος δι' ἀποφάσεως τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὴν καταβολὴν μοι τῆς αἰτουμένης εἰκοσαλίου μηνιαίας διατροφῆς, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ παρατεινομένης ἐπ' ἄοριστον, ἔτι δὲ καὶ τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ πάντων τῶν πρωτοδίκως τε καὶ κατ' ἔφεσιν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ὑποσημειοῦμαι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Ἐν Κων]πόλει, τῇ 30 Αὐγούστου 1893.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
Εὐπειθέστατος θεράπων καὶ υἱὸς

κατὰ πνεῦμα προθυμότητος

Ὁ γενικὸς πληρεξούσιος δικηγόρος
καὶ ἀντίκλητος τῆς ἐφesiουότητος
δυνάμει τοῦ ὑπὸ ἡμερομην. 14
Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐπιστήμου γενικοῦ
πληρεξουσίου ἐγγράφου.

Ε. Γ. Γ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

SISMAT
OCULLO